son

sø̱n, -'en, -'or;

l. sø̰n

l. sø̰n̰

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son.

sø̰n, -ln s. (80).

sø̰̀nø̰r, - na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son s.

~~Son~~ 2 or

son

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Son

Sån m.

Man föd 1888.
1948.

Smedstorp (Tjustorp).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~son~~

Søn m.

M. f. 79

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

sø̱n ´an ̀or ̀orna

sø̀norna e ú̱dflø̱na

1953. 7732

Ånaby

Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

sån l. sån, -en, -or,

-orna;

sån (T.O. enstaka ggr)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Son

Son forts.

m. f. 1890.

1977.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Arnskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son;

søn, -en s.

-ör, -na;

søn en é ente

jut;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son.

sø̱n, -´ hu s.

sø̱̀nǫr, - na.

el. søn̰, -´ hu s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

søn, -en m.

1. søn sønen;

sønorna
(best. pl.)

sønorna tygørden men
hästa (s: men fadern
själv med oxar)

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son
sb.

sø̱n m.

sí̱n hade ‿ háṉ en ‿ sǿ̱n.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm - hal - den / son / forts.

ène sénen

hós - sc.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Holm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son.

søn el. søn, -'n s.

sǫ̀nor, -na.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son.

sǫn, -'hn s.

sǫ̀na, -na.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Son s.

Søn L. Søn L. Søn,

'-an; '-or, '-na

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

sön, sön. m.

sönen.

min sön min son.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Son s.

Söönen
?

'Sonen'

4346:2

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) 2) son

sån l. sån m.

johan ~ mùlares sån.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

1) K.f.63; 2) K.f.63, K.f.75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

sǿnen ×××)

sǿn ××) sǿnen ×)

sànor ×) pl. (nyare form, från rspr.). ×) K. f. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

××) M. f. 76.

×××) M. f. 76, K. f. 66.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

sø̱n (M.f.68) m.

han va sø̱n te dén;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sön
K. f. 68, M. f. 75.
K. f. 72.

Sön
~ m. f. 90.
m. f. 06.

Sön (→ Sön)
M. f. 60, K. f. 72.

Sören
m. f. 60.
K. f. 72.

Sören
~ M. f. 65.
m. f. 06
K. f. 72.

pl. Sönor
~
*) K. f. 68.

Son

di ha sören där nära.
m. f. 60.

*) Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frúen o sónen
bejíge dõm,

son
forts.

frun och sonen undkommo
utan skador. K. J. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son

forts.

sæn, -or

M. f. 84.

sæn l. sæn

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Son

Sön

s. 13.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Son, S.

Son / -an

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son.

sø̰n, -'hn s.

sø̰nór, - na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son.

søn̰ el. søn̰ (66).

søn̰en han lø̱vor
(Hanna Prahl).

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son.

søn, -en s.

sønor, -na.

sønen har stelad.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Son

Sån m.

min. Sån

M. f. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son;

son, -´ hn s.

-`or, - na;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sondotter

sönadöttor f. sb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonkarinna s.

2
sønakvinja -or

sonhustru

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonkvinna

sò<u>n</u>akvíŋa f. sb.

sonhustru

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) sonkvinna

sònakvinja f.; sònakvinja 2)

sonhustru.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

1) K. f. 72.

2) Kvinna född 1894.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sonkvinna

sònakvìna f.

sonhustru.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{sò̰nakviŋa
{sò̰n̲akviŋ̲a f.

sonhustru

K. f. 85.

x sonkvinna
sb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Son kvinna s.

söcnakvingja

'sonhustru'

4346 : 3

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonkvinna

sånakvina f.

sonhustru

ja, hade en sånakvina,
som dø, av, ed.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Son kvinna s.

sòna kvíŋa

son husten

M f 25

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonkvinna
sb. (forts.)

sònakviŋa, ̀ – – ̀ an f.

sonhustru

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonlycka

sònalíggan bf. sg. (sb.

sista skvätten på en flaska brännvin (eller annan spritdryck).

Skåmts. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son lycka s.

sèna lìgtga

den sista skvätten på flaskan (ansågs ge hopp om son åt den som drack ur)

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sonalychan.

sǫnaliǫfjan. s.

det sista på en

brännvinsflasha.

due sha ha

sǫnaliǫfjan.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sonalyckan.

sǫnalǫ̀ʒʒan. s.

det sista av innehållet på en brännvinsflaska.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonalyckan.

sǫ̀nalúgtzan

det sista på en

brännvinsflaska.

due four sǫ̀nalúgtzan.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonalyckan;

sònalýftzan s.

det sista på en

bränn vins flaska.

du ska ha

sònalýftzan;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sonpåk

sònapòg m.

ponson

M. f. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonson

sånasån m.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sonson

sòn̲asón̲ m.

Ār. sòn̲az̆ón̲

Jfr sonpåk.

M. f. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sonson

sønsønen (best. sg.) m.

M.f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*sopelsa

s.

sòpelsa f.

sopor

(Ä.: fùjelsa)

K. f. 88

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppa
sb.

sòp/a, -an

Jfr *såd

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppa s.

sòpa, `-an; `-or, `-na

òza tyt̲z̲a sèl̲an om sòpa

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppa

sòppa, -an;

Vr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppa
sb.

sòp/a, -an y.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppa

sòpa, -an;

ja-far-óleiza[1] den

sòpan nu (M. f. 58)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

[1] göra slut på, äta

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppa

sòp|a, -an

M.F.60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Kreuzberg 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppa

sòppa, -an

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppsked
sb.

sòpehé, ⏑ – ⏑ n
soppslev

M. f. 94

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppslev
sc

sòpaslöv

Jfr förläggesked.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5049, 5.

sax/1, -an, -or, -orna

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

107.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorglig

sörjelad (obest. n. sg.)

de ~ e ~ mera sörjelad

på ~ ett ~ vis.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorglig

sòrjah

en sòrjah hàndalsa opa
i fjàlkinja (Fjälkinge; om
en bilolycka)

M f 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorglig
adj.

sòrjelad n. sg.

nu tyttgor ja de ser
sòrjelad ud. K. J. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorglig

sörjlat (obest. n. sg.)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

M. f. 60. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soule s.

surfs 2. -a

sork

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sork
s.

syatj. -en

sork, mullvad.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sorl, s.

sarl

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sått s.

sat 2 -or

sort

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort, -en; -or, -orna sort
sb.

en sorts statgít.

nón góŋ blør dær vel

nøn sorts vèniŋ. r. ed.
(omslag i händelseutveck-
lingen). M. f 94.

Mera genuint sat enl. M. A. 1922.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sort s.

sat, -en; -or, -na

svén fetz tvásators
kórn hígm i dá

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort
sb.

sat; pl. ¯ or

K. f. 85.

sáma sát.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sort s.

sæt, -en; -or, -na

ana_nels_néls húm_
hade fjú_sætors kà-
gor

M f 75

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort.

sø̱u̱t, -'en s.

sø̱ù̱tø̱r, -na.

dar va fle̱ra sø̱ù̱tors

bø̀s̱ta̱.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

sort
sb.

Ä. sat; pl. ̀ or
(Y. sort; pl. ̀ or).
víken sát ska de vàra?
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort

sats gen. sg.

en sats mekaníker

ett slags mekaniker

n. f. 79.

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort

sat, -'en, -'or

sats sorts, slags

en sats kàgor. —

àlekor e en minor sat

en ròga; lòdya va en

sats, sémor, to (ull) som hàjnde

nérod láren; sàwor (sådor) va

en sémor ~;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort

sat, -'en, sàtor

dær va-flère sàtorskàgor;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 sa̱ten / 2 sa̱tor sort

sa̱t, m, +ten/, pl. -or/, -orna,

sort, slag.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort;

sø̱u̱t, -́ en s.

-̀or, - na;

haṟ ẹ́ flẹ̀rh sø̱̀u̱tor;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort

sats (gen.)

Intr. en sáts, en sort, en slags

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort

sat r.; ²- or

sort

fira sators mad.

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort;

s̱ø̱ut, – en s.

– ̀or, – na;

daṟ va flèṟe søutors

kàgor;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort

sa̱rt; -´en; -`or;

fi̱ra sa̱rtors ka̱gor

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sàtor (pl.) sort

sàtors (gen. pl.)

han hada àla sàtors

magasinor.

àla sàtor, bo blòmor

o tre

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort

sat, -en, -or

gen. sats i uttr. som
en sats kàgor.

pràsor de va ja
en ànen sat. mònja
sàtors tre.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort

sat, -en, -or

tvá sàtors drìtja

(svagdricka).

en sáts, en sorts, eū slags

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort.

sø̱u̯t, -'hn s.

sø̱u̯to̯r, - na.

dar va fi̱ra sø̱u̯tors

sø̱u̯l.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort

sats (gen. sg.)

en ~ annen sats ~ handel,
ett annat slags köpenskap:

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. S. 58-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort.

sǫut, -'en s.

sǫ̀utǫr, - na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort.

sǫut, -ln s.

sǫutor, -na.

dar va flera sǫutor.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort

sat, -'en, -'or, -'orna

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort;

sø̱u̱t, -´hn s.

-`or, -na;

de ḗ sáma sø̱u̱t;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort.

s̱ø̱ut, ́ en s.

̀ or, – na.

de va en àṉen

s̱ø̱ut.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort.

sǫ̣uṭ, -'hn s.

sǫ̀uṭo̧r, - na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sortera vb

Swtéra, swtéra, swtérad. v.

'sortera'

swtéra pantáflor

№ 317.

Ingelstads hd.

E Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sosa
interj.

sǿsa

lockord till so

sǿsa, sǿsa, sǿ, sǿ,
sǿ!

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sosa
sb.

sȯsorna best. pl.

suggorna (smeknamn)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sot

sǿd, -'en

dẹ- behøvde àbu

hạ- mén (olägenhet)

aw- sǿd.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sot
sb.

sod, -en

Ä. om sot på säd.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sot s.

Sw̱d, -ad. s.

'sot'

daṟ e̱ sw̱d, skaṟsténs pi̱von

№ 317

Ingelstads hd.

E Bruhn 1927.

Tranås, Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sǿd

sot
sb.

dær - dropa - ḫd - sǿd
òpenfrá (uppifrån).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sot

sǫt, -'en

dr' jǫra-gót, at sǫ́ten kom-
úd M. f. 58;

Rspr.-form i st. f.^x sǫd?

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sota v.

sȯ̱d/a, = ,`-ad

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sotflotta

sadflo̱tor, - na s.
sotflingor.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotig

sòded l. sòded[1]

Äv. om viss färg på hästar: mörkare partier med svarta stickelhår på ljusare bottenfärg.

1) ð = ett ljud mellan d och ð

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotig

söded ; = ; ̀ – a

om mörk fux med mörkare, sotfärgade partier mot något ljusare botten

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sotig

sòded

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 sotig

sǫ̀dad

den sǫ̀dada m.

den sǫ̀dada f.

om färg på hästar: chok-
ladfuxfärgad med fält
innehållande mörkare stichel-
hår. M. f. 75, M. f. 04.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 sotig

dm̃ kan tá forts.

den sàdede (= valacken).

M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sotig

sådad

ojämnt färgad mörk fux
(med vissa partier i mörkare
färger)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sova

sàwa, saw, sàwad

pres. sg. -or

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sova v.

Sáwor (pres.)
'sover'

"du sáwor sa med tes sø-
dara"

809 : 1

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova v.

sàu̯a, -or, sau̯, sàu̯a, sàu̯ad

ja̯ sáu̯ ana ta ȧ̱ta i dá̱

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova.

sàwa̯, -́ or, -̀ a̯ pl.
saw̱, -̀ a̯ pl. sàwa̯d.
nor, lìnstrigm̱ han
prœ̱ffa so gǫ̀l han
sǫ̱u̯ am dar va nun
sàm sad o sàw̱.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

sàwa, saw, -ed vb.

Pres. sg. -or

de hade ṇte sàwed om nóten.

K. f. 85. | sida o sàwa

rét nér sitta och sova utan att ha

hunnit gå till sängs.

K. f. 85.

Nr. 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova, v.

sàwa, , sàwad

saw (= sov)

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

sàva, sav, sàvad.

pl. sàva

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M.-g. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova.

sǫ̀wa, -ór, -à pl,

sǫw, -à pl, sǫ̀wad.

de skula sǫwa

mòrtzas(s)ómn.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova vb

2
såva saw 2 såvet

sova

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

sàwa, {saw, sàwed vb.
{sàwe, pl.

Pres. sg. -or
" pl. =

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

sàwa, saw, sàwed;

Imper. sg. saw.

légz de o sáw!

sawa mòrtsen (l. mòrtsen-
sémn) ta sig en skymnings-
lur.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sova v.

Sova

3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

sàwa, saw, sàwed;

legz o sáw dẹn gàmla

stud, ti kràgor o

ràwna drạ dẹ ud (nr

en gammal majvisa)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova.

sàwa, -or, -a pl.

saw, -e, sàwed.

kátan sáwor pu

järnen.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sova

Såva

M-f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

sàwa

man - kan - go - knápt

sàwa. Man (jag) kan

ja knappast sova.

n. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova;

sø̣w̲a el. sạw̲a, -ór,

sø̣w̲ el. sạw̲, -e pl.

sạw̲ed el. sø̣̀w̲ed;

ja har sạ̀w̲ed so

gút̲ i nǿt̲;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads h.

Nils Bengtsson 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova;

sə̀w̱a el. sạ̀w̱a,

– or, sə̣w̱ el. sạw̱,

sə̀w̱ad el. sạ̀w̱ad;

de lə̱ụ̀a o sə̣w̱a;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

sàwfa , saw , sàwad

pres. sg. -ór ;

ja - sawor - àbu múda ;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova;

sọ̀wa, -ór, -à pl.,

sọw, sọ̀wad v.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova.

sàwa, -´or, -ą pl.

saw, -e pl.

sàwęd.

háten sawor pu

nęsąn.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

sàwa, saw, sàwad

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova
v.

sauva lg., saua lg.

uv fod. = w

anm. vid exempel.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova.

ạw̱

sọ̀w̱a, -́or, -̀a pl,

sọw̱, sọ̀w̱h pl.

sọ̀w̱hd v.

de legga o sọ̀w̱a.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova.

ạw̱

sọ̀w̱a, -́ or, -̀a pl,

sọ̀w̱, -̀a pl.

sọ̀w̱ad v.

de sọ̀w̱a o sỳ̱da.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

sul, -ad

äv. sågel (AB), bot. finare form.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel s.

skel

fläsk

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel
sb.

sul, -ad

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

sul. -ed (sul)

julattan å julada
då ha vi så gott vi vila ha,
men så kommer annenda jul,
då jymmer mor sitt gova sul,
o far sa ti pågen. sid ente hår o glogga,
uden ud i stallen o mogga.

(gammalt julrim)

4036 Övraby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

sul n.

sul ostygýd, sovel

och kött.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel
sb.

suel, -ad

nue e. suelad sluet.

M. f. 94.

Nr 5098 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

x sul;

sul, -'ad s.

sovel;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sövel, s.

sulad, best.

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovel

Sull, n., Sulled, pl. fattas.
Sofvel. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~sul~~: sovel

sul, -´hd s.

sovel.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(*) sovel ~~sul~~.

sul, -'ld s.

sovel.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovelbit

sulbid, -en

köttbit

var nu så smårolij å pedja ti
bröed, å sjems inte for sulbiden!
(inbjudning att äta)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovelfat

sulfád, -ád

kölfat

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovelfat

best. f. sulfaded

en rundvad träskål med hög fot,
hvarpå låg, efter omständigheterna, kokt
"fläsch", rökta lammlår eller salt och
kokt "gåsakyd" ---- s. 24-25

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovelfat

Sulfåd, n., -ed, pl. lika, -en, 1/ kärl hvari sofvel serveras, 2/ kärl med upplagdt sofvel. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sovel-måka
sb.

sulmåga

person som äter mycket
kött; glupsk köttätare

n. sf. 98.

(måga = mås,
fiskmås)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sovelstycke

svelstiffse, n., -d, pl. =, -n,
sofvelstycke, köttstycke. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sovla

sùl/a , = , ̀ ad

uppgavs betydá ãta mera bröd
och mindre sovel';
dul ska sùla di
du skall ãta bröd till sovlet.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd,
Hugo Areskoug 1939.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spad

spa, -d

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads l.

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spad

spa n.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

spad
sb.

spad bf. sg.

köttspad

sín so kökte de pantóflorna i spád.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spad
sb.

spa n.

Jfr kött- o. matspad,

n. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spad
s.

spa, -d n.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spad

spad (best. sg.) fors.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1849.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spad

spa, -d n.

dar. bytg. so. med.
fit pa. spad, nar.
de. kokten, det blev
så mycket fett på spadet,
när de kokade den (s: ålen)
[illegible] f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spad

spa, -et

Jfr matspad

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadar
sb.

spar

(kortspelsterm)

spar. Kóz. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadblad s.

spáblà, -d, pl=, en. s.

'spadblad'

№ 317.

Ingelstads h.

E. Bruhn 1927.

Tranäs. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade s.

spa pl. spåa

spade

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade s.

spa, -n; -r, -na

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 15

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade
s.

spa

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spàor (pl.) spade
M. f. 60.

spar (obest. pl.)
M. f. 65, M. f. 60.

spar o skèvlor. M.
f. 65. de ha skèvlor
o spár o hàkor o rìvor,
nar de hulja po líken.
M. f. 60. (Repr-form)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1942

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade.

spa, - n s.

spar, - na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spada, s.

spa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade.

spå, -ín s.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade.

spa̱, -'hu s.

spà̱a, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade s.

Sp a, - u, - 2 a, - ana. s.

'Spade'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade;

spa, -´ hu s.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade

spa, -n

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× so-trams

sotrams m. 1) trams (person)

2) trams, (osammanhäng. tal).

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spade.

spa, -'n s.

spar, - na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spader s.

spar

färg i kortspel

MF 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spader

spar

du skole ha spulad
ud spar.

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingel-
stads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spader.

spar

spar kóz sa par
bæjntsan nor han sad
i fjòrfjan o sáw.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spader

spar, m., spåren, pl. lika, spårna, spaderfärg i kort.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spader
s.

spar
(i kortspel)

spar - knæjt spader
knekt

M. J. 75

Nr 4801. Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spader
sb.

spar

(i kortspel)

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaderkung
ob.

spårkóg

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadervirv
sb.

Spårvirv

Se virv.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaderäkta

sparäkta, f., -n, pl. fattas, kung och dam af spaderfärgen i tolfva.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spadkack

spa̱kák̲, – en s.
en kil i ett bjälk-
huvud.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spadkack

spá̱kåḵ, – en s.
en kil i ett
bjälkhuvud.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spadmål
sb.

spåmål n. ; pl. =

ett spadtags djup

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×spadmål

spåmål n.

en spadtags djup;

Jfr ×spadstick.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spadmål

spa̰mál neutr.

eñ spadtags djup, djupet av spadbladet;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads Lu

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadmål

spånål n.; pl. =

ett spadtags djup (vid
gräsning)

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadmått.

spa̱mo̱u̱l, -ed s.

di̇ hà̱lar de

áṉra spa̱mo̱u̱lad

for órj.

(Lars Truedsson).

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spadskaft s.

spáskàmt, -ad, pl=, -em. s.

'skaft till spade'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spadstick

spástik n.

ett spadtags djup.

Jfr *spadmål.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spak.

spag. a.

han kuna kula

fjóran åk han

blo so spåg.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spale a.

spæg

tam

de e en spæg gris

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spak

spag; -t obest. neutr. sg.
-à " pl.
snäll, stilla, from (om djur)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spak
adj.

spag.

ej skygg för människor (om husdjur, t. ex. höns, kattungar etc., som gärna låter sig fångas och smekas)

den var en spag höna, den! / Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spak
adj.

spaagt (obest. n. sg.)
om djur: tillgiven,
som låter sig fångas och ansetas.
(hört om en föl).

Kvinna född 1901.

Hörup 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spankutera

spankötera l. spanketera

Ing. cuf. E.K.B.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spankutera

spa̱ŋkortéra I ~ spatsera, diva jåfåŋ.

han bara gar o spa̱ŋkortérar.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann

span, -en, -a m.
(ämbar, hink)

en-span-ván.
M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann
s.

span, -en -a, -ana m.
(ämbar, hink)

der - e - böblor i - den
spánen
M. f. oo

Nr 4800, Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann

spann, -en, -a, -ana

ämbar, hink

en spann vän

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spann

span, -en, -a, -ana

(ämbar)

Jr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann s.

span 2 -a

spann

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

span, -'en, -'a, -'ana m. 1. spann sb.

hink, ämber

en span vär.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

span n.

2. spann sb.

hästspann

han agta 2 stån eta.

span (om Gustav V).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann

spa<u>n</u>, -en

spann, hink, ämbar; spá<u>n</u>en

spec. = en rörlig venhl inuti en

träpump.

Nr 4213 Ullstorp Ingelstads hd

I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann

span ; pl. -a

hink, ämbar

M. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann

spa<u>n</u>, -´en, -`a, -`ana.
(ämbar, hink)

ja - jitj - ti - henas -
m<u>ó</u>r ona - en - spa<u>n</u> -
miltj.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann

span, -en, -a m.

hink, ämbar

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spanngrepe
sb.

spànagrȩ́ve m.

grepe i spann (think)

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spanngrepe

s.

spànagrìva

handtag i åmbar

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spanngrepe

spànagríven bf. sg. sb.

handtaget i spannen

(hinken)

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spanngrepe

spànagrève m.

handtag i hink

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spa̱n̲ágrìv̲e̲ eller × Spanngrepe

Spa̱n̲agrìv̲e̲, m. -n, pl. -griv̲a, -na, Spanngrepe.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spanngrepe

spàn̲agri̲v̲h; ̀ - - ̀ en; ̀ - - ̀ a

(grepe på en spann)

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×

spannalång

adj.

spàn̲alȧ̲nt (n.) 308 b.

'"Så långt som det är"
mellan tummen och mellan-
fingret el. hilfingret då de
äro utspända från varandra'

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånemål r.

spannmål

spannmål

Löderup

M. Areskoug 1926.

Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannmål
sb.

spànemál

de ʃipa spànemál iz
ti ýsta, di stòre gàrana./
de e i láv me o
ʃipa spànemál.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannmål s.

spannmål, -en. s.

'spannmål'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannmål

spånamål

spa - spånamål (ang. betyd.
se under skeppa);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannmål

spànemál

Heva ~ forsla spannmål
till staden

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannmål s.

2 spånlmål

spannmål

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannmål

spàn̲mȧ̲l

de̲ ̲e̲ knäft so-
dröja i spàn̲mȧ̲l,
de äta knappast så mycket
spannmål (om kallblodiga
hästar). (Kanske är spàn̲mȧ̲l
M-f. 76. den genuina formen)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannmål

spànnamål

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannmålshandlare

spånamålshånlarə m.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannmålshandlare
sb.

spånamålshånlare m.;
pl. =

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

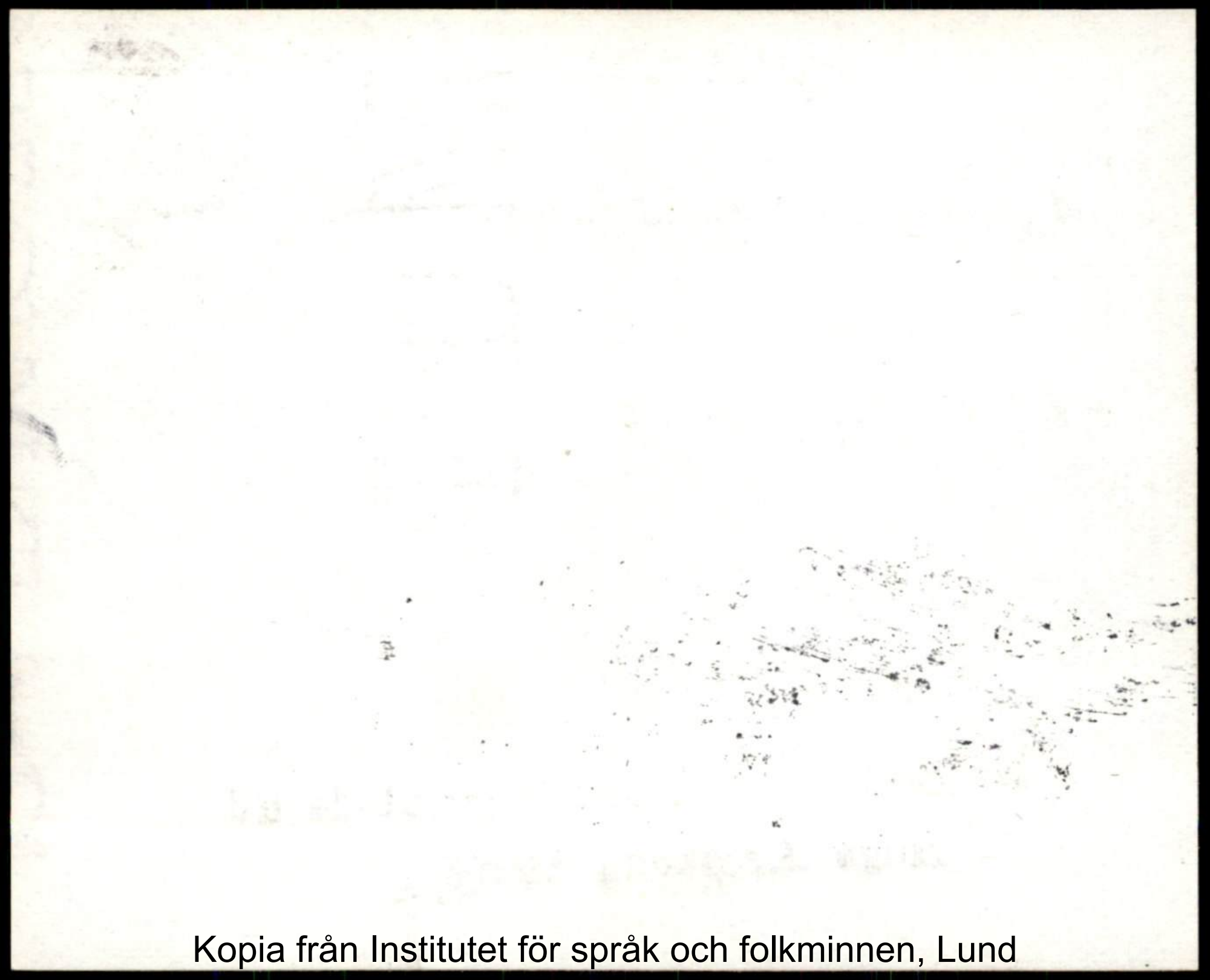

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannmålslager

spànermålslágor

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

E. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannöra

spanǿr/a, — —́ad,
spanǿrn, — —́an
öra i ämbar

M. J. 84

Borby

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spansk

spánhor

I vitr. spanhor, hil,
l. spánhor hil.
ett slags syren.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spanok

spångor a.

spångor hél.

benämning på spyen.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spansk
a.

spansch

spanscha fluan

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spansker hyll
s.

spanjor – hil
ett slags syren

(Jfr hylletopp)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spanskrör

spåṉsrǫr, n., -ed, pl. lika, -en, eg. spansktrör; bamburör.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spara
v.

Spara

Spara på brädden, så har du
rod på bönen.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spàra, =, ˋad

spara
vb.

Pres. sg. ˋar

spara míltz (genom att blanda den med svag-dricka). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spara
vb.

spàr/a, = , ˉad

Pres. sg. ˉar

de. spàrar. ja

mìen sǽ (inbesparar mycken säd; om kraftfoder).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spara, v.

spàra, spàra, spàrad

spàrar, pres.

spàra, imper.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spara

spårfa

pres. sg. -ar.

en - spårar - ja

bränad.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparbank

sparbäzkan (best. sg.)

K. f. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Åreskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparbank

sparbázk

M. f. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Arnskog

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparbanksbok

sb.

spàrbanksbø̀gzor pl.

(mellanleden rspr.)

M. f. 94.

Ä. sparbánksbø̀gzor.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparbössa

spårebössa l. - bysa, f., - n, pl. - sor, - na, sparbössa.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparka

spårka, =, -ad;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparka

spàrka, =

han spàrkan i ènen

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparr

spar̲, -´en

spár̲en tàp̲aš x/ rèkted ~ bjèlken;

x/ fastkilas;

Ir 3817 Käseberga, Ingelstads
Hugo Areskoug 1939.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparr
sb.

spåran bf. sg.

koll.: sparrverket i en takstol.

lid øvor mitan pa spåran (s: gick hanabjälken). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparr
s.

spáren (koll.)
sparrarna, taksparrarna
sín sate de spáren
awanpó de.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spark

spar (kollekt.)

taksparrar

et. par - spár.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparrar

spàrra (obest. pl.)

taksparrar

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spane
s.

M. spana

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparre s.

spar 2 -a

takspärre

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparre
sb.

spàra pl.

takspærre

n. f. 94.

Jfr sparr

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparre

s.

spàra (obest. pl.)

(i takresningen)

--- hanabjélka o.

spàra

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparre, s.

spar

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparre
sb.

spàrra, -ana pl.

taksparre

M. f. 77

mellom spàrrana o. hànabjèlken

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparre s.

spar̲, -em, -a², -ana. s.

'sparre'

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spáren (best. sg.) sparre

spàrana (best. pl.)

M. f. 66;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparverk

sparvärfsed (best. sg.)
sparrarna i takresning.

hèla ~.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparrverk

sparvǽrk n.

timmerresning på hus;
väl frf.a. takstolen.

en tùmra pa et hús
kala de for et
sparvǽrk.

M. f. 84.
1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Aresbour

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparrverk

sparvärtjed (best. sg.) forts.

(i takresningen)

hela sparvärtjed

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparrverk

sparvärked (best. sg.)

M. f. 66;

(i hus)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparrverk s.

spar̲værk, -ed, pl=, -em.

'sparrverk i hus'

hel̲a spar̲værkad gwz̲-a

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparrvärk

s.

sparvärtz n.

(i takresning)

M. f. 04

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparsam
adj.

spa̯rsám

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sporv, -'en, -'a, -'ana m. gråsparv (äv. om pilfinken).

sparv
sb.

M. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparv

sporv, -´en, -`a, -` ana;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparv

sporv, -en, -a, -ana

sporva o stàra e

sont fyle;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparv

sporv, ´en, ´a, ´ana

jfr gräsparv.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 2 sparv

sparv, m., ~~-en~~ sparven, pl. ~~-a~~ sparva, -na, sparf.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparv.

sporv, -´ hn s.

-`a, - na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparv

spårv, pl. -a

Stegta spårva flya injen i mongen.

ordspr.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparv

sporv, -ḷen, -a, -ana m.

slæz ṇ̀ta ud so min

sǽ ti spòrvana!

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

M. f. 00. Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparv.

sporva,
spòrvana (pl.)

(gråsparv)

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparv.

sporv, -´ hn s.

-`ą, - na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparv.

spow, -'hn s.

-'a, -na.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparv

sparv, pl. ~a

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparvbo
sb.

spòrvabó n.

Jfr sparvrede

M. S. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparvhök
sb.

spòrvahǿdz; pl. ̀ – ̀ a
m.

M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparvhök
s.

spòrvahødz m.

(): han ta vel dùbor
som spòrva)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparvede

spòrvarúgda pl. (sb.

sparvbo

Jfr sparvbo

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparvrede

spòrvarójda m.

(sparvbo)

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatsera
vb.

spasséra, =

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatsera

spasérsa , = , – – ad

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatserkäpp
sb.

spasértjäp m.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatserkäpp
sb.

spasérertzäp m.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatserkäpp

spasértzép, -´-´-en, -´-´-a;

promenadkäpp

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatserstock
sb.

spasérstók m.

Äv. pasérstók

promenadkäpp

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatt

spat
(åkomma hos hästar)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatt s.

Spat, -en. s.

'hälta hos hästen'

hum har spaten i benen

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transö. Lng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatthalt

spáthålt

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spathalt
adj.

spáthàlt

som har spatt (om hästen).

en spáthàlt hest. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spatthalt

spáthält

(spaŭ)

ja tror han e ~.

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spattig
adj.

spätt, pl. -a
(om hästar som ha spatt).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spe
sb.

spe

(hån,)
(speord)

dí skola va spé.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spe
v.

spe̱, spe̱r, spe̱ pl.
spèdę, spe̱t.
göra nan åt.

han vɛḻ spé mɛ.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

specie

spécier, pl. =;

riksdaler specie.

M. f. 60.

Så o. så många spécier

hade de sàmlade.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsigel s.

spetsél, -ln

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel s.

spaçl, -en; -a, -na

Örnahusen

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel s.

spaṛt, -en; -a, -na

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel
sb.

spajl; pl. ~a

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel.

spejl, -'en s.

-a, - na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel s.

spajl 2 -a

spegel

№ 312. INGELSTAD.

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel
S.

spajl. -'en

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel

spajl
K. f. 68.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel

spøjl r. ; ^{2}-a

spegel

M. Areskoug 1926

Löderup

Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel, s.

spegl

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel

spajl

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegeldom

s.

spæ'gladø'n

se DAL foto 77:0099.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegeldörr.

spjäladörr, - en s.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegla

sp2gla ; -r, - ; — ; -d, -d.

spegla

M. Areskoug 1926

Löderup

Ingelstads hd № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegla

v.

spàgla refl.

spàgla . sa

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegla v.

spä:lfa, `-ar, =, `-ad

Örnahusen

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegla v.

spàgl/a , = , `-ad

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegla

spàjla sl

refl. spegla sig

Nr 2725 Ingelstads hd

E. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegla.

spejla, -ar, -a pl.

-a, -ad.

hym stw o spejla

se.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speglosor.

spaglǿsor, - na.

spydigheter.

han va fǭl ma

spaglǿsor.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegelsor

spaglósor (obest. pl.)

(sarkastiska anmärkningar),
han sad. - bara ma. - spaglósor

(K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spek
adv.

speg
förstärkande adv. i uttrycket spég tór mycket hårt torkad (om hö l. blåver)

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Boxby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spek
adv.

speg

Förstärkande i sammanställningen spég tór snustorr

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. spcka
vb.

spèka (kspr. pův. form).

hört i betyd. 'stäcka vingarna på fjäderfä'.

7fr stäcka.

M. f-94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× speke
adv.

spèdza

I uttryck som rødza – spèdza "röka" (suga) på en otänd pipa, dansa – spèdza dansa utan partner.

de dansa – spèdza i – ràniŋ for – dom – gèlva (för sig själva)

Borby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*speke

spèdza

I uttr. rødza - spèdza, suga på en otänd rökpipa, dansa - spèdza, dansa utan musik.
om - dør - ṇta va - non - spèlemán, so - dansa - de - spèdze. M. L. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekeflåsk

spe̱ʒzeflèʒ, n., -ed, pl. fattas,

saltadt och rökadt fläsk.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekeflask

spedzeflèg, n., -ed, pl. fattas, spickeflask.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

I.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekeflåsk

spe̲d̲zeflåg, n., -ed, utan pl., spickeflåsk. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekeflask

spejeflæ̀ʒ n.

spickeflask

M. Areskoug 1926.

Ingelstads hd .№ 315.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekekött

spe²dzeffryd, n., -ed, utan pl., spickekött. I.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekekött

spe̱dzeffyd, n., -ed, pl. fattas, spickekött, salt, rökt ~~flast~~ kött.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekesill

spe̱²dzesil̲, f., -en, pl. -l̲or, -na, spickesill. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekig
adj.

spèdzad
torr (om jord); bränd
i huden på gr. av starkt
solsken.

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×spekleken

adj:

speklédzen; pl. speklégna;

granntycht i fråga om

mat;

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×spekleken
adj.

sprklédzen

kräsmagad, alltför grann-
tyckt i fråga om mat

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spekleken adj.

sprklédzan; sprklégna

Kräsen

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spekteken.

spakléjan. a.

spakléqna pl.

kräsen.

Nr. 3915 Ingelstorp, Ingelstads nd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spekleken.

spaklégjan a.

spaklégna pl.

kräsen.

han e so spaklégjan.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spekleken

speklégzen (K. f. 84) adj:

äckelmagad, som gärna vill kräkas (t. ex. vid åsynen l. lukten av oaptitliga ting)

Jfr krèsen och grèten, nogräknad i fråga om mat;

speklégzed (obest. n. sg.) M. f. 58;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spekleken.

spaklégzan a.

spaklégna pl.

kräsen;

han e so spaklégzan;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spehleken.

spahlégzan a.

spahlégna pl.

hräsen.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprklégzen adj. grätten. x spekleken

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakel

spetákel n.

ovåsen, uppståndelse, upptåg.

pa. spetákel, för att driva gäck, av lust att göra ofog l. vålla förtret.

M. f. 75. M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Aresköug 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakel s.

sprtákel, -ed; =, -en

upptåg, rackartyg

hita_pa_sprtákel

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hanssor. 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakel
sb.

spetákel

Iuttr.: va-po-spetákel
vara okynnig, ställa till
ofog

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakel

spetákel n. M. f. 58;

hört i betyd. ohägn, förtret;

jora ~;

de jor vel ¿te ~ for mi?

det ställer väl inte till obehag för mig (om något som var under tillredning på spisen) M. f. 58;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakel

spektakel s.

spektakel

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

spektakel
sb.

spetákel n.; pl. =
spefågel

de e et fòlkanár o spe-
tákel. / de e jo n̥ta udan
n. f. 94 / et spetákel.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

spektakel
sb.

spetákel kan
hær nók. va (kan det
nog finnas.

n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

spektakel

spetákel n., -ɪ- sb. ~~ad.~~

1. upptåg, skämt, hyss.

han drev spetákel.

n. f. 94.

2. Person som gärna gör narr av folk: de va et spetákel.

n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

spektakel
sb.

han jøre dí
spetákelad (det hysset)
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakel

spitákel

upptåg, gyckel

de hade rö aw o dr̃va

spitákel me-n.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakelfull
a.

spetákelföl
upptågslysten, uppsluppet
yster

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakelsfull.

spektåkelsfol. a.

vara full av spektakel.

han e spektåkelsföl pöngabön.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1840.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakelsmakare

spetákelsmågare , m.

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekulant

sprtzelánt m. sb.

alltför yster och lekfull pojke, upptågsmakare

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekulant

sb.

spekelánt; pl. — — ' or m.
(vid köp o. d.)

dær va n̥te spekelántor.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekulant

spèfgelánt m. lusbigkurre

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekulation

sb.

sprkelaʃón; pl. ---'or

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekulera

spekaléra

fundera över nyt

spekaléra ja

M.f. 7 Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekulerad
adj;

spetsgalérad

fallen för upptåg o. skämt

n. sf. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekulerad
adj.

spitzelérad

upptågslysten (t. ex. om en pojke)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekulerad

spitzgelérad, pl. - - ´ - a
utstuderad, som finner
på spratt

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekulera

spetselera fundera på ngt.

ha konster för sig

Nr 1~~12~~21. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekulerar

spèfgelérar adj: putslustig.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel
sb.

spɛ̄l n.

musik

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel

spel ; -ad ; = ;

1) kortspel 2) dragspel o. d.

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel
sb.

Spel n.

bjälleranordning i häst-
sele.

N. d. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) le spélad gå! spel sb.
Låt radion spela!
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel s.

spel l. spel, -ed;
= , -en

1. spelande
2. musikinstrument
3. sällskapsspel

M 75

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel

spel n.

musik

spel o. dáns.

M. S. 29.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel
s.

spügl n.

musik

spügl o. dáns musik och

dans (vanlig förbindelse)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel

spul n.

spel, stick i kortspel.

M. f. 77.

4501.

1967.

Löderup. Ingelstads hd. Hugo Hieshong.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel.

spel, -'ld s.

dar va spel o

dans.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel

spɛl n.

Är. musikinstrument: et. räktad spɛl.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel
s.

spil

?: spil (1-s)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel;

spel, -ad s.

de hade dåns o

spel;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spel

spel M. F. 61

musik

spel o. dans, spel och dans,

musik och dans;

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spèlə, =

spela
vb.

pres. sg. -ar

traktera musikinstrument;

spela, kárt spela kort

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela v.

spɛ̀l/a l. spɛ̀l/a,

= , `-ad

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spèlemánen best. sg.

spèlemánen han fitz-
pána for dé. Spelman-
nen han fick penger för
det (): för att han spelade).
M. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hus o Arsskrig 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

spìla, = , ̀ ad

dẹ spila dom ỉŋ de spelade sig in, beredde sig genom musik tillträde till bröllopshuset (om spelmansföljet vid bröllop);

Tr 3817 Kaseberga, Ingelstads h
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

nr spelen vel ṇ̀ta kárt?
(genuint: kart).
M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) Åv. {spùgla, =
{spùgla, =

spela
vb.

(syðligare form)

han (spelmannen) fík

nøna øre for han

spùgla. lid. M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

spŷ²la; spŷ²lar, spŷ²la, spŷ²lad, spŷ²lad, imperat. spŷ²la; spela.

spŷ²la kart, spŷ²la fiol.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela
v.

spɛ̀la -ar -a -ad

m.f. 1888

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

spùl̲a , = , -'ad ;

dén̲ han spùl̲a, so
han kom rént (alldeles)
z̲ èlvastrø̲ged ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela, v.

spȳla

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela.

spèlà, -àn, -à pl.
-à, -àd.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1840.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

spìgla[1] = spìula[2] spela kárt, spela kort.

(spela en musikinstrument).

spela kort

spela bórt (på kortspel)

han spela, bórt ø 9/3

o vojn. M. f. 60.

1) M. f. 75.

2) M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han skola –
hą – pǽŋa for
han spùla. M. f. 60.

spela
vb.
forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela
forts.

spela ~ óp, =

spela konkurs, göra konkurs

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

spilla lg.

spilla koort

spila lg. (= spèla) l-s.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela
v.

spila (= spɛ̀la) s.-s.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spigla el. spela.

spèla, -ar, -a pl.

-a, -ad.

de spèla o dànsa.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela.

spẹ̀la, ̀-a̰r, ̀-a̰ pl.

̀-a̰, ̀-a̰d.

även spẹ̀lá el. spẹ̀l̰á.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

spèla, =

Rsprs-ord

han spela for höjt, den dövlen. Han spekulerade för högt i affärer, den djävulen.

M. f. 7.

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela.

spèla (85, 78,)
spèla el. spèla (45)
-ar, -a pl, -a, -ad v.

Siffrorna angiva meddelarnas ålder 1932.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela.

spela (70)

spèla (30), -ar, -a pl,
-a, -ad v.

Talen angiva åldern hos resp.
meddelare.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela.

spèlá, spèlá el.

spèlá, -ár, -á pl.

-á, -ád.

han hum i èlva-

strøged, han spèla

uldam set ét vèd.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

spila lås: spɛ̀la

~~19~~ O.H. 1211. Qvslunda, Jag. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

spulfa ; = ; ÷ ad

~ kårt , spola kort

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela.

spìgla ä. el. spèla,

-àr, -a pl, -a,

-ad.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

spèla , =

1. spèla , =

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela opp

spela. öp

göra konkurs

M. f. 86

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela

spɛ̃la, =

l. spɛ̀gla

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela.

spèla, -ar, -a pl.
-a, -ad.

Ir 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst s hd"
Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela opp

spula óp

göra konkurs

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela opp

spela, ópp, =

spela konkurs.

Obs. Den genuina formen för spela är spèla.

M. f. 84.

1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela upp v.

spela_óp , = , -ad

göra konkurs

M f 81

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spelande.

spjälande, - lm s.

små gula plommon.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x. spelande.

spilana el.

spiglana, - en s.

ett slags små gula

plommon.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spelande.

spèlank, – en s.

mindre plommon;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spelande.

spèlana, -an s.
el. spèlana
ett slags små gula
plommon.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelevink

spilevinkr

missdäden, spfagel

spilafúl

fr. isl. spellvirki

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelevink

sb.

spelevíŋtz m.

yster, upptågslysten

man l. pojke.

M. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelfågel
sb.

spèlefúl m.

spefågel, upptågsmakare

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelfågel
sl.

spèlefúl; pl. ̀ ̣ ̣ ̀a
m.

spefågel

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spilefavel

x spelfågel

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spèlafûl m spefågel spelfågel

fr. spèlafûl.

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelgubbe
sb.

spìlegóben bf. sg.

spelmannen (på ett dans-
gille). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelkort
sb.

spìglekárt n.; pl. =
spìlekárt*)

M. f. 94.

*) Senare leden rspr.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelkort.

spèl̲ak̲ǫ́u̲rt, -ad s.
— , -en.

vi hada anta
spèl̲ak̲ǫ́u̲rt i vom
gǫ́u̲r.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman sb.

spɛ̀lemán m.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spèlemàn m.

K. f. 96

Smedstorp

1951

Nr 5008 Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

sb.

spèlemånen bf. sg.

n. f- 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spèlemán -an

m. f. 1888.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speleman

spyglemàn, m., -en,
pl., -men (-en eller -ena), speleman.

spyglemànen fyr ålri mer
en en tolgèliz. Obs. Formen
spùlemán finnes i ett språkprov i art.
* tavla, v.

Ingelstads & Järrestads hd.
Per Larsson 1897-98. № 305.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spèlemán m.
l. ~ spèlemán
gla som en ~ spèlemán.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Ö. Ingelstad. 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman.

spèlman, -mn s.

spèlmän, -mn.

Ir 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1841.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spùlemán, ̀ - - ́ en;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman.

spèl̥amán̲, – an s.

spèl̥amán̲, – an.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

1)

spùglemán, ̀ – – ̀ en m.

2)

spùlemanen

(best. sg.)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

1) M. f. 75. 2) M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman
forts.

spèlemán

M. f. 60.

om dær ṇte va non spèlemán, so dansa de spègza (se vidare u. speke).

Nr. 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman.

spèlamán, – an s.
el. spìglamán.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman.

spèlmän, -ens.

el. spèlmän.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman.

spèlman el.

spèlman, -len s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman;

spèlman, — an s.

spèlman, — an s.

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spr̀lamán m.

M. 7. 68

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spùlemán m.

dær va en gamal spùlemán i hòbr, som hide bajnt klóvor.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Åreskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spèlemán, -- en m.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelmanspengar
sb.

spùglemanspàŋa

sammanskott av pengar som gavs åt spelmannen på ett dansgille.

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelmanspengar

spèlemanspåya

pengar som tillkommo spelmännen på kalas;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h.

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelmanspengar

spùlemanspåya (obest. pl.)

pengar som av de dansande hopsamlades åt spelmannen på ett dansgille.

M. J. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelmanspengar

spùlemanspåja (fl.)

pengar som vid dans-
gillen samlades kop åt
spelmannen.

O. Holey

Nr 2725 Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelorre s.

spelork -a

spelfågel
uptågsmakare

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelorre
sb.

spelóre m.
upptågsmakare

M. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelorre
sb.

spelóra
zypptågsmakare

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelorre

spelóre

gyckelmakare, muntergök

pær pærsen ha áltid

vad en ~. ja han

há so (ja, han har det)

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelpengar
sb.

spɛ̀lapáŋa

dusör till spelmannen på
ett dansgille

dẹ - jeŋa - o - taŋa - op -
spɛ̀lapáŋa.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spenat
sb.

spenát

Nyare ord.

M. f. 94.

genuin form?

I andra sydskånska mål: spenát. I-s.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spendabel

spandábel ett som järna bjuder

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spendabel

spa̱nd̲a̱bel, m. och f., n., -t, pl. -bla, frikostig.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spendablande

spandáblanes adj: Prikåstig.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spendera
sb.

spandéra, =

traktera ngn, bjuda ngn på ngt, bestå, vara frikostig

M. f-94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spendera

spandérfa, =, -ad

bjuda frikostigt

han ~ pa~dom

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spendera

spandéra lyssa

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spenderbyxor

spandérböjsorna bf. pl.

I uttr. som: han hade
~ på trol. = han var
förkostig.
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 spergel

spärjel, m., -en, utan pl.,

spärgel, spergula sativa.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Sparget~~

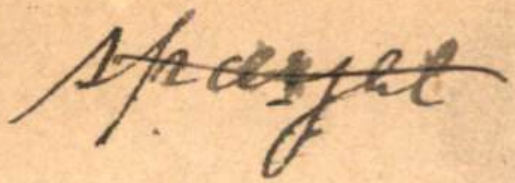

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spegel

spágel

M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spes 1.

spes, -én, -à

sb. spets.

dár gar ad íŋ i

en spés.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spes 2.

spes ; pl. -à

adj: spetsig

de vore sma o -à i den ène ènen o bràja i den ánre.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speta

spùd̲a, -̀an, -̀or

strumpsticka

jora hòs̲or ma -̀or

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speta
s.

spȩ̀da -an -or -orna

spec. = strumpsticka

m. f. 1888.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speta
sb.

spigdor pl.
~ K. f. 85
strumpstickor

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spyda, f. -n, pl. spydor, -na, strumpsticka. speta

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speta

spùḏa, -an, -or, -orna;

äv. spùḏa etc.

strumpsticka;

en goz spùḏor (en omgång strumpsticker) o jora hòzor ma.

Jr 3817 Käseberga, Ingelstads h
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speta.

spigdà, - an s.

~

- or, - na.

strumpsticka.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speta s.

spu̲da -or

strumpsticka

Smedstorp № 312. INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speta
sb.

spigdor pl.

strumpstickor

M. f. 94.

Jfr ×håsespeta

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speta.

spigda, -an s.

-ör, -na.

strumpsticha.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speta;

spìɣda, -an s.

-òr, -na;

ja kán ju stèffa

de me spìɣdorna;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speka.

spìpdå, -an s.

-ö̃r, -na.

strumpsticka.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speta.

spigda, -an s.

-`or, -na.

strumpsticka.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speta

spigdor (obest. pl.)

M. f. 61;

strumpstickor;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spetfa s.

spṳ̀d/a, ̀-an, ̀-or, ̀-na

sticka

spṳ̀dor_ tr_ o_ stutʒa

hà̀s̱or

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x speta s.

spugd/a, -an; -or, -na

Ö

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 81

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
speta;

spjęda, - an s.

- ò r, - na;

strumpsticka;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speta.

spigda, - an s.

- ór, - na.

strumpsticka.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spigra

× speta

Strumpstrika.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spetalsgalen

spetálsgàlen

vansinnig, ej klok;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spetalsgalen,

spetålsgålen a.

dåhusmässig.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spetalstosa;

spetálstósa, -an s.
-or, -na;

dårhus kvinna;

de é en rèhti
spetálstósa;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spetalstoeig
adj.

spetálstósad

fullständigt galen, spritt
språngande galen.

hon va rént spe-
tálstósad. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetchåsa
sb.

spígdahúsor pl.

under stickning varande strumpor

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spetehåsa

spùgdahùsan (best. sg.)
M. f. 61;

den under stickning varande strumpan (med fastsittande strumpstickor);

tá spùgdahùsan ti mi!
(M. f. 61)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spigrehása
-trojn

x spethåsa

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*speletröja

spùdetröja

stickad tröja

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Spetetröja

spydetröja (= spi̯ydetröja)

stickad fruntimmerströja.

„Under de senaste trettio åren nyttjades s.k. ‚spydetröja', stickad af ullgarn, särdeles kort, liksom vadmalströjan."

s. 28.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× speteträja.

spigdatröja, -an s.

-or, -na;

stickad tröja

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetströja.

spjäldatröja, - an s.

- or, - ora.

ett slags stickad tröja.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spetor;

spiędor, – na;

strumpstickor;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

2. spets
sb.

spes m., ´en

plogspets

en sók den skole va for fær o spés vhápa. n. f 94. / færed va for ság o spésen

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964 Ast. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

2. spets
sb

for sáj, spésen
den sad fást me
en klèma, den tjør-
des på hasom en
gáfel. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spes, m., spesen, ~~-en~~, pl. ~~-a~~, spesa, -ana, spets.

1 2 spets, s.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets
s.

spes. pl. -a

senare spes. pl. -a

spetsigt föremål.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets
s.

spets. -en

spetsigt el. kilformigt föremål
el. jordstycke

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. spets
sb.

spes, ¹en

--- en - son - dár spés

po - dén

K. f. 85

spésen po - nálen. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. x spets

spes ; spɪs adj.

K. f. 85 M. f. 98 (ej genuin form).

spetsig

dén va ṇ̀te so spés.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets

s.

spis

spetsigt föremål o. d.

Hedre: spes 1-s.

M. f. 79

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets s.

spes (ä.) l. spɪs (y.),
-en ; -a , -na

speç. =
spetsigt plogjärn, som
tränger ner i jorden
o. lösgör tiltan

M. 6. 95.

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets;
s.

spes, -´ ln s.
-`a, - na;
de tùza spèsana
θ́w̱;

3275 Bollerup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets. s.

spets, -ar, -arna.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets s.
sb.

spes

de vore ròna me-
en spés op e-
ènen (om bikupor).

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets. s.

spets, -ar s.

-a, - na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets s.

en spes (= spes) 1-s

[udd]

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets s.

spes 2 -a

spets

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spes, ´en, ´a, ´ana m. spets s. / sb.

Äv. 'plogspets'

Y. spis etc.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets. s.

spes, -en s.

spèsa, -na.

di tvóu spèsana

i jàrtad e

bàdaha.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets 1.
sb. s.

spes, -en, -a, -ana;

i Valleberga sn

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets a.

el. -or

spes, m. och f., n. spest,

pl. spesa, spetsig.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. I.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spets
adj.

spes. pl. spèsa

senare spes. pl. spèsa

spetsig.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

speðs. a.

spēs adj:

-a pl.

spetsig.

dan e spés.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spets
adj:

spes
spetsig

i den spèsa ènen, i
den spetsiga ändan;

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spets

adj:

spèsa (obest. pl.)

spis (mindre genuint).

spetsig.

Löderup 1946

M. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spes adj. fin & stilig. + spets a.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. spets
adj:

spes, -t, -a

spetsig; som går ut i en spets; hörnformig (om del av ett fält).

et spést járn (järnredskap). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spets a.

spes, neutr. adj. spest

spets's

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spets 2
adj.

spes; obest. n. sg. spest;
spetsig " pl. -a;

dan va spés i dan
ène ènan;

i Valleberga sn

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsa
vb.

spesa - té
t. ex. en/stör
n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

specka.

spèsa, -an, -a pl.

-a, -ad.

de spèsa dom.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsa
vb.

spèsa, =

gôra nyt spetsigt

spèsa en bläns.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spèsa

l. spèza, =

göra spetsig.

spetsa
vb.

M. f. 84.

1847.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsa

v. forts.

spèsa, =

göra ett föremål spetsigt (en blyertspenna, en stake o. d.)

dé (s: svinborst) spèsadi (för att sy med)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsa

spe²sa ; spe²sar, spe²sa, spe²sad,
spe²sad, imperat. spe²sa,
spetsa, gör spets på.

spe²sa blij¹anden.
spe²sa för¹stugan.

Ingelstads & Järrestads hd.

F. Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsa.

spèsa, ~ar, ~a pl.

~a, ~ad.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. spetsa

spesa – áw

låta gå upp i en spets (t. ex. då man lägger en torvstack)

M. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsad

spèsad

(tillspetsad) M. f. 65.

dan va spèsad i
ènen, ḷasom en
knív M. f. 65.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsartad

spr. sårtade (obest. pl.)

spetsiga

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsborr

spésbor, ´´ ad

ett slags borr

äv. spísbor (L.), trol. ourspr.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsig.

spes. a.

spest. n.

de snaha [illegible]

so spést.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsig.

spes a.

spèsa

de ha spèsa

hàkon,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spetsrumpad
adj.

spesrómpad

med spetsig svans;

M. f. 84.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spett

spæd n. smäljärnstang (att röra i kakelugnen)

järnspett

Ting. ex.
Sk L-m

Sås spyd; technet tt användes omkr.
1880 i bet. g.

Onslunda
Ingelstads hd
Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spett

spyd, n., spyded, pl. =,
spyden, spett.

Brantevik.

ålen han e go, nar han bør
stektor pa spyd i kåkel-
ònen.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305. Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spett s.

spad n.

spett

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spett
sb.

spygd n.

järnspett.
Enl. sagesmannen "mÿed gàmalt". Vanl. jærnstóz.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

spett

sb.

spett n.

järnspett för stenbrytning o. d.

Rep. pär. form!
1-1.

N. f. 94.

Jfr hand- o. järnspett.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

spett

at ledad spit (ob.

Rspr. pův. form.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spett.

spigd, - ad s.

húzorn e et vást

spigd.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×spettehåsa
sb.

spżgdehúsa f.

under stickning varande strumpa

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka
sb.

spŷdekåga f.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka

spůdekanga f.; -or

spettkaka

M. Areskoug 1926

Löderup

Ingelstads hd.

№ 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetkaka

spùdekága f.

K. f. 96.

Nr ~~3600~~ 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskog 1961

Smedstorp 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka s.

spädekäga, -an

Örnahusen

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spett kaka s.

spr̲ȳda kȧ̲ga

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka
sb.

spùdakágor pl.

hum bagta spùda-
kágor. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelkaka.

spjädkäga, -an s.

-or, - na.

el. spjädakäga.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka

spr̲ýderkága f. (K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka.

spigdekåga, -an s.

-or, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelt haha.

spjydahága, -an s.

-or, -na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spisrekåga

Spettkaka

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka

spùḏekága; ̀ – – ́ an

kárna (Karna) fitz baga

en ~, som han skole

ha mési (med sig)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-

stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka.

spjudakága, -an s.

-or, -na.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka

spùdekága f.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkakeform

spèdekageform -en

form varpå spettkakor bakas.

Nr 4408 Forrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaksrull
sb.

spùdekagsrùl, ˋ – – – ˊ en roterande cylinder i apparat för bakning av spettkakor

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Spettröja s.

spigde tröja

stickad tröja av ull-
garn

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 81

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettröja s.

2
spädetröja

stickad tröja

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetälsk

spedelf, m. och f., n. obrukl, pl. -a, spetälsk, behäftad med spetälska.

hum va sa uvdslan pa sin krop, sa hum va rent spedelf aw kla, hon hade sådant skabbutslag på sin kropp, att hon var alldeles spetälsk.

№ 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spicka

spèdza, =, -ad vb.

Pres. sg. -ar

" pl. =

ta bort skinn från spicken sill, innan den ätes.

spędza síl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spicka v.

spèdza, = ,`-ad
rensa spicken sill
ja_ska_spèdza sil_ tz_kvál_

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spicka
vb.

spèdza, = , -ad

Pres. sg. -ar

rensa spicken sill innan den åtes (bl. a. ta bort skinnet).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spicka

spèj/a, = , ̀-ad

befria sill från skinn
och inkråm (innan den åts)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h
Hugo Areskoug 1939.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spicka

spèdz|a, = , -`ad;

~ síl ta skinn och
ben från sill;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spicka

spèdza; = ; -ad

befria (spicke)sill från skinn

? konen vel sèla spèdza

sílen ?

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1933 35

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spicka
vb.

spèja, =

ta tarmar och skinn
från spicken síl, innan
den ätes.

M. G. 75.

de. skola. spèja sílen.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Aregrund 1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spicka

spèja, =

ta skinn och inkråm ur saltad sill, innan den ätes.

speja-síl.

M. g. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Huge Arnskens 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spicke

spèdza M. f. 58;

i uttr. eda, spèdza, äta okokt l. ostekt kött (fläsk);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spicke
sb.

spèjfe, -ed

skinn på (saltad) sill

de̯ to̯ spèjed aw (ɔ: innan man åt sillen);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spicke

spègza

de̜ àda-da ~ de åto det (ɔ: köttet) okokt, ostekt;

rø̜gza ~ "rõka" utan tobak.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spicke

× ~~speke~~

spèdza

utt. rèdza spèdza = röka utan tobak i pipan

~~ed~~ era flæser sp. = äta fläsk utan bröd.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spicheflåsk.

spèjeflåg, - ad s.

nor han hum pu spèjeflåg o hòwla so mòda han brå

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickeflask.

spègza flåg, -ad s.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickeflask

spègaflask n.

rökt fläsk

K. f. 71

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tosterup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickefläsk

spèdzafläj n. M. f. 68;

(i regel) rökt fläsk, rökt skinka;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickeflask

spegefläs

rökt flask

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickeflask.

spejaflåg, -ad s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickefläsk

spèdzefléh, ̀ - - ̀ ed;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spi ckeflask.

spèdzaflág, – ad s.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickeflask

spedzeflåt; ̀ – – ́ ud

2726 Ö. Hoby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1933-35

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spicke-
~~speke~~flåsk
s.

spègeflåsk, -ad

(Tomelilla)

Nr6807 Tryde, Ingelstads hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickekött
sb.

spèdzatzýd n.

rökt fläsk

n. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickekött

spèdzatzyd n.

rökt fläsk, rökt skinka

M. f. 84

spèdzatzyd da - e - ṇta da -

sámsta (ɔ: mycket bra)

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickekött

spèɡzetzýd n.

rökt (l. stundom) saltat

fläsk; skinka;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~spekehött~~ spicker

spèdze-tgýd n } spickeflask

---flæf n.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickepölsa

spèjapuils|a, ̀ - - ̀ an

korv som torkats av rökats i skorstenen;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spèdze prǿlsa f. kårv som ~~äpen kokt U. ostekt.~~

× ~~Spekepölsa~~ spiche-
åtres okokt U. ostekt.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickesill s.

spe²gzesel -or

spickesill

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickesill

spègasil

insaltad sill

5008
Nr ~~5000~~ Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskog 1961

R. f. 96.

yngre form; mera
genuin spègasil enl.
M.A. J.S-s.

Smedstorp 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickesill s.

spèdza sil

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickesill
sb.

spègzasíl

nersaltad sill.

Y. spègasíl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickesill

spèdzasil, ̀ - - ́ an,

̀ - - ́ or;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickesill

spèdzesil

saltad sill

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickesill

sprèdzesil

(nersaltad sill)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spickesill

spèdzasil

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1 33 35

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik
sb.

spr̲g, -ad

--- spr̲ged, som e
ísl̲ad hìl̲an (hällan på
tröskslagan).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik

spigz n., pl. = (ofta koll.)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik s.

spi̱dz, ´-en; `-a, `-na

sígm c̱en sorts smá

spi̱dza

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik s.

spɛ̱dʒ, ˈ-ad ; = , ˈ-an

an_hɛ̱l_pɔsa spɛ̱ˈdʒ

M 6 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spik

4.

SpL 9

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik

sprgz, -ed; =, -en sb

y. sprg

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spiqz, subst., n., spiqzed[1], pl. spiqza[2], spik
best. -ana, spik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik

spij, -'ed, = , -'en;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik

spɪgz, -ed, =, -en

är. (åtm. i den äldre generationens mål) spɛgz etc.

hos yngre spɪg (tillägg 1947)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik

spɛg n.; pl. =

Ofta koll.

Nivellerad form; den genuina formen torde vara *spigz. J-s.

jfr spɛ̀gza.

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik.

spij, -´ad s.

— , -´an.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spike, s.

spr̲ɑ̲gɛ

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik.

spigz, -ed s.

-, -en.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik.

spidz, -ad s.

-, -ar.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik;

spidz, -ed s.

—, -en;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik
s.

spig, n., pl. =

(Tornedalen)

Nr6807 Tryde, Ingelstads hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik;

spidz, -ad s.

-, -an;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik s.

spidz, -ad, pl=, -an.

'spik'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik

spidʒ n. ; pl. = ;
(ofta kollekt.)

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik
s.

spidj.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik.

spidz (70) el.

spedz (55), -'hd s.

-, -'hn;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika.

spigza, -ar, -a pl,
-a, -ad v.
ja e spigzad.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik.

spidz, -´ hd s.

-, -´ hn.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik.

spigg, -ad s.

—, -ar.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik

spr̲ɑ̲ʒ n.; pl. =;

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika
vb.

spìgza, =

spìgza - zhópa

spìgzada pret. part. ob.
pl. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika v.

spi̱dʒ/a, `-ar, =, `-ad

han ska spi̱dʒa tʒ ɷ̀l̲ɛŋa-
bu̱ra tɛ mo̱ren

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika v.

spikad perf. pte.

K f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika v.

spìdz/a L. spìdz/a,

= , ˋ-ad

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika.

spigga, -ar, -a pl.
-a, -ad.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika.

spiga, -ar, -a pl.
-a, -ad.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika

spìgza, =

de spigza, brádorna fast.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. J. 00.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika

spìdza, =, -ad

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

spika

Ãv. spìqza

spìqza, chópa spika

samman

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika ob

spi²dza

spika

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika

spìgza, = , ˋad vb

Pres. sg. ˋar;
" pl. = ;
y. spìga
so spìgza di en blekjór
(blekgjord på träskor) / spìgza vhóp.
Øvor. M. X-94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika

spìgza, =, ̀ ad

vb.

är. (mest hos de äldre eller hos yngre personer med genuint mål) spr̀gza (T. O.)

bólstor va̰ ti o spr̀gza brǽdorna i̱.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika

spidzza, =, -ad

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika
v.

inf. spìga

(iakttaget i denna form; den äldre formen är troligtvis spìgza).

Smedstorp

Nr 23373 Smedstorp Ingelstads hd
Ingemar Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika.

spìja, -ar, -a pl.

-a, -ad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika

spi̱dzja, =

spi̱dza. chó̱p,

spika ihop.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 spika

spi̲ja ; -r, —; —; -d, -d.

spika

M. Areskoug 1926

Lödemp Ingelstads hd № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika

spìgfa, = , ˋad

form tillh. nivellerat mål; i genuint mål i Ingelstads hd: spìgza etc.

J. J-s.

M. J. 73.

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika

spìgza, =

n. f. 75

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Ullstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika v.

spi̯dza, spi̯dza, spi̯dzad. v.

'spika'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika.

spigga, -ar, -a pl.

-a, -ad.

Ir 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika

spi̲dza , =

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjukbeslag 1.

Sjukbeslag

Slags specialskor som hov-
slagaren satte på hoven vid
hovröta, völder o.l.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spikleken
adj.

spiklédzen

kräsmagad, nogräknad
i fråga om mat
spiklédzen o krèsen.
N. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Arskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spila
vb.

Refl.

spìla, sɪ, =

Pres. sg. ̀ar, sɪ

skjuta ut nya skott (om t. ex. grässtrån, stubbar).

de spìlar, sɪ o slar úd.

M. f. 94. Bl.a. pil o. vide.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spila
vb.

spìl/a, =
Pres. sg. -ar
spira (om grär, brodd
o. d.)
a. da. spìlar. ja
yén (om avbetad råg-
brodd) n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×spila
vb.

spila ⌣ si, =

grena sig, skjuta ut gren-
skott (om gräs- och sädes-
strån)

kórnad spilar ⌣ si

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spila

spila

skjuta skoñ (om grönska, säd o. d.)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spilende

spiftlunk, - hu s.

ett slags mindre

plommon.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spilende.

spiglande, -an s.

ett slags mindre plom-
mon.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spill s.

spel, -ad

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilla v.

spìl/a, -or, -da, -t

mf 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilla vb

spu̲l̲a spu̲l̲de spu̲l̲t

spilla

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilla

sb.

spèlpa, spèlda, spelt

Pres. sg. -or

" pl. =

Imper. sg. spel

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

spilla
vb.

dǿr spìldas - ja mỳad (när man inte använde skördetröskor).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd
Hugo Arcskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~spilla~~

v.

spilja, spilda, spild

pres. sg. -or

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilla, d.

spìla, inf.
spìlde, pret.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spillene

spr̥lan/a koll. sb.

ì – en bf. pl.

ett slags förr odlade små,

mörkblå plommon

dí vysta – dær – spr̥lana – pá.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spillene

spèlene (koll.)

ett slags små gula plommon.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spillolja
sb.

sprlólja

Nyare ord med ombildning efter målets ljud- och accentsystem. M. S. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spillsåd

sb.

spelsé

sådeskorn som faller ur
övermogna ax.

n. f. 94. (de va jés.
som ploka óp sódant).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilta

spilta, -an, -or

enl. uppgift nyare ord i målet, i st. f. det genuina stolrom.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilta
sb.

spìlta f., -an

hästspilta
kǿen i-básen o-hésten i-
spìltan (talesätt).
K. f. 85.

Jfr stallspilta.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilta s.

Spelt, -en, -or, -orna. s.

'Spilta'

№ 317.

Ingelstads hd.

Transcr. Lng.

E. Bruhn 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilta

spilfa, -an, -or; f.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spilta s.

spilt/a, -an; -or, -na

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiltbom s.

spiltabom

Mf 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spiltra

spiltrade pret. part. obest. pl.
skingrade

de̱ ble̱ ~ (ɔ: na̱r de̱ kwma
ha̱r pw su̱n le̱ när de kom-
ma var på sitt håll).

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads nd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindel.

spìyal, - an s.

spìyla, - na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindel.

spègel, - ln s.

spègla, - na.

mindre spindel.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindel.

spìgal, - en s.

spìgla, - na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindel.

spiyel, - en s.

spiyla, - na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindel.

spèyal, - an s.

spèyla, - na.

mindre spindel.

se ellerhåpa.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindel;

spèyel, – en s.

spèyla, – na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads h.

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×spinkelverk

spìŋtʒelvǽrtʒ n. K. f. 84;

spenslig, finlemmad

människa (äv. omdjur)

da. e. et. räktad

spìŋtʒelvǽrtʒ (K. f. 84);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelväv

spindelväv, -- -en, -- -or,

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelvär
sb.

spìŋalvǿv m.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelväv.
spiyalvöv, – en s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelväv

spìyelvöv, pl. ̀ - - ̀ a

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelväv

s.

spjälvävar (obest. pl.)

de ha inte fått spjälvävarna ner

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelvåv

spinzelvòw, f., -en, pl.
-or, orna, spindelväf.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelväv.

spiyal vǫ́v, - hu s.

- or, - na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelväv.

spìyelvǫ́v, -en s.

-a, -na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelväv.

spöjelväv, - hus.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindel väv.

spèyal vǫ́v, - an s.

de blør spèyal vǫ́v

boṛa for nǫ́ṭan.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelväv;

spèyelvóv, – en s.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelväv.

spjälverk, -en s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelvåv

spìrzelváv m. 1) spindelvåv

2) spindel.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelväv

spinnelväv

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spindelväv

spinnelväv

1. spindelväv 2. spindel

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spindra

spìnr/a, =, -̀ad;
splittra sõnder;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spindra
v.

spinra, =
splitra, slå sönder i små-
bitar

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spinda.

spènda, -ar, -a pl.
-a, -ad.

spolera.

han spènda na
smår.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinda.

spènda, -a, -a pl.
-a, -ad.

slå sönder.

han skula spènda
hn.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spindra;

spèndra, -àr, -à, -ad;

splittra;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spindra

spinna splittra

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinka.

spèyfza, -ar, -a pl,
-a, -ad.

ja ska spèyfza
brèna.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads ho

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spinka s.

spìŋtʒ/a, ̀-an; ̀-or, ̀-na

flisa (av trä)

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spinka v.

spèŋʒla, = , `-ad

spänta

spɛŋʒa ‿ pɛ̀ŋa

spänta ved

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spinka

spìŋtʒ|a; = ; -ˈad

spãnta (ved)

dṳ fạr ~ ḷd brèṉh

tí_mi;

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinkelverk.

spiyfzelvärfz, – ad s.
något, som är dåligt
arbetat eller hopsatt.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinkelverk.

spiyttelvärtz

något, som är dåligt

arbetat el. hopsatt.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spinkelverk;

spèyftzalvärtz, - ad s. något, som är dåligt arbetat eller hopsatt;

spèyftzalvärtz, de é nud, sam hùta e stárt;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spinkelverk.

spiyffzalvärfz, - ad s.

något, som är dåligt

arbetat eller hopsatt.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinkelverk.

spöyfzelvärfz, -ad s.

ngt, som är dåligt ar-
betat eller hopsatt.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinkelverk.

spinfzelvärtz, - ad s.
något, som är dåligt
arbetat el. hopsatt.
di e rent et
spinfzelvärtz.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spinker

spìŋʒor (obest. pl.)

fintkluvna vedträn;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spinket

spèntsœr adj. spinkig.

jfr. spèetsœr.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinstar spinslig, spinkig + spinket

fr. spedad i S. Lgd m/ Sk. L—

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna v.

spr̀ŋ/a, -ór, spa̱nt,

spȍʒa, spȍʒad

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inf. Pret. spinna

spìŋa

pl. spòŋa

dẹ spòŋa blár, tjǫ́riŋor.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hobg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spìŋa, spant

spinna
vb.

Pres. sg. ⌊ or

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spìŋa , spant
spǫ̀ŋer

Pret. part. n. spǫ̀ŋerd.

de skoler kàrdas o
spìŋas. de skoler va
so fint spǫ̀ŋerd (spunnet)
de skoler spìŋas hàrarer.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spiŋa spant spòŋad

pr. sg. -ór pl. spòŋa

" pl. =

vr̥ sko spiŋa da lina;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

put. spart s. 17.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spìja

spìjas (mf. pass.)

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spinna
v.

Spinja

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spìnja, spant, spòzed

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spòzad

pret. pl. spòzē

sòma dē kàrda,

sòma dē spòza (M. f. 76).

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiza; spizor, spant, spøzed, spinna
particip spøzen, imp. spiz;
spinna.

Nu spiza de ente mijed imød
sam for, da sude de o spøze
te lant pa nøten, nu spinna de
icke mycket i jämförelse med forna
dagar, då sutto de och spunno till långt
på natten.

№ 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna
(sb.
spòrzed

{spìŋ/a, {spant
{spìŋa {spòrze

Pres. sg. -or

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spìnja, spant, spòrzed
pl. spòrze

pres. sg. -ór;
" pl. =; de spòrze blár.
de sòde o spòrze te lạ́ạ́zt,
pa kvèlana, ve dán óse.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna.

spìyą, -ór, -ą pl.

spąnt, spìyą pl.

spìyąd.

hafm sad o spąnt.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna, v.

spìŋa, inf.

spàŋa, kond.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna, v.

spìŋa

spàŋad, sup.

spiŋ, imper.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna.

spìŋa̯, -ór, -a̯ pl.

spa̯nt, spìŋa pl.

spìŋa̯d.

hɥm sad o

spa̯nt.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spr̥ŋa ; ¹— or, — ; spant, spȫrze ;

pret. konj. spȫrze ; spȫrzen, spȫrzed

spinna

M. Areskoug 1926.

Ingelstads hd. № 315.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spìnja , spant, spòrzad.

Pres. sg. -ór;
" pl. = ;

U. f. 65.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna.

spiya v.

om hatt.

hatan spiyor.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

Pret.

spant

de kärda o. spänt.

De kardade och spunno

K. f. 71

Nr 7316. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1959.

Tostorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

Pret. pl. spòza

de spòza en dél

hùma.

M. J. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna;

spèya, ⸗ or, spant,

spùze pl. spùzed;

de sùde o spùze;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna;

spèŋa, -'or, spant

spùŋa pl. spùŋad;

de sùda o spùŋa;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spìŋ|a , spant spòŋ|ad

spòŋ|a

pres. sg. -'or;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna;

spèya, -'or, -'a pl,

spant, spùza pl,

spùzad v.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna,

spèza, -or, -a pl,

spant, spùza pl,

spùzad v.

han spant blöur,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna

spìŋa, spant[1]

spòŋa

pass. inf. spìŋas.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

[1] Äv. efter subj. i pl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnemat

spinnemåd

födoämnen som gåvos i lön
åt kvinnor, som för någon
bondhustrus räkning åtagit
sig spånad

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinneri

spinneri, - - -ed

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinneskäppa

spinneskäppa

om den skäppa rag, som gavs i spånadslön åt kvinnor, som för någons räkning åtagit sig spånad av viss mängd ull l. lin;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spinnrock s.

spìŋarók̲, -an

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock
sb.

spìŋarók

Jfr simpl. rock.

Jfr × spånerock.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock, s.

spinnjeräcken; b.f.s.

s. 210.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M.Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock.

spèyarók, -an s.

-a, -na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock

spiggaröka (obest. pl.)

M. f. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock
sb.

spìŋeróḵ; pl. ⏑ – ⊥ a

... en ⏑ dràŋare, som

ŋorde ⏑ spìŋeróḵa.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock

spìnjaròk m.

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock

spìyerók, ̀ - - ́ en

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnroch.

spìyaróḵ, -an s.

-a, -na.

el. spùṉaróḵ. ä.

de smò̱rda spùṉa-

róḵan ma hìṉsa-

fèṯ fordan anta

shuṯa gny.

Nr 3015 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock

spìnzerók, ⏑ – ⏑ en

M. f. 60

Jfr ˣspånerock

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock

spìnarók, ̀ - - ̀an, ̀ - - ̀a

K. f. 84;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnroch.

spìŋaróḫ, -an s.

-a, -na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock

spinnarók

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

E. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnocke s.

2 spinnråk -a

spinnrock

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnrock

spinnerók m.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spinnrockhjul

sb.

spìŋarokajúl n.

spinnrockshjul

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spinnerockrull

spìŋarokarùl K.J.84;

apparat på spinnrocken, använd vid spånad;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spint

spent

alldeles, fullständigt

spent spåyane ny

spentor ny len

INGELSTAD

№ 312.

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spintra ob

spe̲n̲tra spe̲n̲tra spe̲n̲trad

slå itu, lemlästa

№ 312. INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spir

spir, -'en

spira (tornspira, mastspira etc.)

ýsta spir kyrkspiran i

ystad;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spir

spir, -en

kyrkspira

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spir.

spir, -´ hn s.

-`ą, - na.

spira.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spir.

spir, -'en s.

-'a, - na.

spira.

t. ex. fjörfjaspir.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spr̲er m. spira (på torn).

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiral

sb.

spirál, -´-en

Nyare ord.

Nr 3817 Valleberga Ingelstad's hd

N. Hugo Areskoug, 1962

dær jik en spirál

ìga í, so mól di vánad

tid me dán (se u. vattensladdra).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spirig

spìrad; n. =; M. f. 61

lång och smal (om spön, grenar o. d.)

da va spìrad o lóżt; M. f. 61;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spiritus

spírtus m. liten fägla av hyllemärg med
bly till fot. Förjäves sökte man
lägga den, ty så fort man släppte spit-
-den, reste sig jenast fäglan. Detta
att den reste sig hette: sp. lévor;
när man höll den mrfätt d, sade man:
sp. e dø.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×spirkedhasad
adj.

spìrtgadhá̱zad

med smala ben

han ˌ va̱ ˌ klín (klen) o ˌ

spìrtgadhá̱zad

M. J. 60.

Jfr ×spirkelhas.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spirkelhas
sb.

spìrtzgalhás
person med klena ben

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spirtgen adj. Spinkig, klen. × spinket

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spirket.

spèrfzad. a.

klen och smal.

han e spèrfzad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spirlig a.

2
spr̲r̲tfed

spenslig

INGELSTAD

№ 312.

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spirkig
a.

spirtgad
spenslig

klén o. spirtgad

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spirkig
adj.

spirtgad; n =; ⸗ - a
klen och spenslig
da ser so klént o
spirtgad ud.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spirkig

spìrtzad (obest. n. sg.)
(M. f. 84)

ranglig, spenslig,
fint byggd;

da ̯e̯ so ̯ klínt o ̯
spìrtzad (K. f. 84);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis s.

spis, -en; -a, -na

jännspis (i köket)

K f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis

spízen (best. sg.) s.

ugn, kamin

om de spòta på

spízen, so snòrar

dí. — spízen snòrar

(då man spottar på den)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis
sb.

spis, -en m.
kamin

de dør i spisen.
Elden börjar slockna i
spisen. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis

spis, -en, -a m.

kamin

den varmor lia mjed

som en spís (om en foto-

genlampa)

N. f. 14

Nr 5608 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis
s.

spis, -en
(ngn, kamin)

vr. fitg - spís ópsàt.

Ir 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis.

spiz, -ˈ an s.

-a̰, - a.

ja ffefta an ný

spiz (Hanna Prahl).

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis
s.

spis, -en, -a
(kamin)

M. f. oo

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spìsa, =, ̀ ad spisa vb.

Pres. sg. ̀ ar

„åta

"Finare" än èda.

Är. om djur: sín so spìsar, hán, dom (höken om höns). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spìsa

spìsa, spìsta
(äta)

dén spìsa de ti
frókost
M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisa

spìsa ; = ; -`ad

är. -`ta ; -t ;

äta

imper. sg. spis!

" pl. spìsan!

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisakrok

spisakrög, ---en;
eldgaffel (att lyfta av ringar
på spiseln med);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spishus

spishus

= spiskammare.

s. 12.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiskrok

spìsakrǫ́g, ̀ – – ́ en eldgaffel; krok att lyfta av spiselringar med

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiskammare

spiskámare, -ˈ- en sb. m.
(~)

skafferi

N. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiskammare

spiskámare -an

förrådsrum för matvaror.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiskammare
sb.

spiskámare, - 1 - en

skafferi

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spiskammare s.

spiskámara

skafferi

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiskrok
sb.

Spìsakrȯg m.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiskrok
s.

spiskrág

de rista (halstrade) sil
pa en spiskrág o
hålda na iya i
spízen.

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spislig

spi̱sli̱, el. spi̱slijor, m. och f., n. spi̱slet, pl. spi̱slija, klen, mager (om barn). J.

eḏ spi̱slet ba̱rn.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spisskåp

spìsaskáv, ̀ – ̀ – ̀ ad;

skåp vid ugnen

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjut s.

spyd

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spjutstring

spỳstreŋ; pl. ̀ – a

namn på invånare från Spjuts-
torps by, Spjutstorps sn,
Ingelstads hd, Krist. l.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjuver
sb.

spjúvort m.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjuver s.

spjúvor, -en; spjúvra, -na

M 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjuver S.

spjuvor

spjuver

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjuvertag

spjúvortágen
(best. pl.)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. spjäla

sb.

spjälpa; pl. -or

kluven käpp varmed en
bruten lem spjälas.

de klövda spjälor.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. spjäla vb.

spjälla, =, -ad

spjäla en bruten arm l.
ett brutet ben.

Jfr stegla.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arnskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjäla

v.

spjälla, = ett spjäla/brutet ben.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjäll s.

spjal, -ad; = , -an

ventil på eldstad

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjäll, s.

spjal

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjäll
sb.

spjal, -ad, =

ugnsspjäll

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjälla

vb.

spjàlad pret. part.;

n. =

splittrad, stychad

(om ett hemman, varar

dlar fransålts)

M. f. 88

Smedstorp

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. spjälla

vb.

spjälla, =

draga ngnas spjället

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. spjälla
vb.

spjèla, =

förströ, förskingra (om bohag o. d. som skingras genom arv, försäljning på auktion e. d.).

nú e dí spjèlad. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*~~spjällra~~

spjèlbrada pret. part. obest. pl.
stingrade, för-
strödda;
de bø jo spjèlbrada
(om ander);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spjärna, 9.

spjärna

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spjärna de

2
spjärna

titta, stirra

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

'spjön.

spjęn el. spjęnor a.

tillgjord, fin.

hym va spjęnor pu

ed.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

splinter
adv.

splíntor

I förb. splíntor ný splitter ny.

M. f. 02.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* splinter

splíntor

i förb. splíntor ny,

spritt ny

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolåhèff eller spolahäck

spolåhèff, m., -en, pl. -a, -ana, vagnshäck med smala träribbor eller klena käppar i st. f. bräder.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spole

spå̊le, m., -n, pl. spå̊la, -na,
1) träribbor, som fordom användes
i st. f. bräder till vagnshäckar.
2) spole som användes vid väfnäd.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spole

spòle, -`en, -`a, -`ana;

pinne i stege;

jfr spòlestie;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spole

spòl/a, -ana (pl.) forts.

spjäla i foderhäck

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spole s.

spòl/e, -en; -a, -na

garnspole i skyttel

K L 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spole
sb.

spòla; pl. -a
(t. ex. för tråd; vid
spånad).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolhäck

spòlahätza

(obest. pl.)

ett slags häck till höskrin-

da.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. 6. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolhäde s.

spwlahæt̲ʒ, -en, -a, -ana. s.

'häck tin höstvagn'

'häck med spolar'.

vi lae spwlahæt̲ʒ-ana pa vøjnen

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Franås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolstege

spòlastie

eñ slags stege;

jfr spòla!

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spolta v.

spòlta, =
spola garn

K f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolta.

spiglta el. spulta,

-ar, -a pl., -a, -ad.

spola garn.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolta.

spùlta, -`ar, -`a pl,
-`a, -`ad v.

spola gam.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spola.

spulta v.

spola garn.

Nr 3913 Ingelstorp, Ingelstads sn

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spolta.

spylta, -an, -a pl,
-a, -ad v.

spola garn.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolta.

spùlta, -ar, -a pl.
-a, -ad.

spola garn.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spolta;

spùl̲ta, -̀ar, -̀a pl,

-̀a, -̀ ad v.

spola garn;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spolla.

spulla, -ar, -a pl.
-a, -ad v.

spola garn.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spolhepipa.

spùfl̲tapi̲va el.

spùl̲tapi̲va, - an s.

- or, - na.

vävspole.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spoltepipa. S.

spùltepíva, - an s.

- or, - na.

~~vav~~ garn-spole.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spoltepipa.

spultepiva, - an s.

- or, - na.

vävspole.

Nr. 3915 Ingelstorp, Inge[illegible]

Nils Bengtsson [illegible]4[illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spalte

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spoltepipa

spòltepiva, pl. ̀ - - ̀ or /.
K. f. 77,
K. f. 84;

ett slags hemmagjord
garnspole;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spoltepipa.

spùltapi̱va, - an s.

- or, - na.

spolpipa.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spoltepipa

spàltepíva f. 1)

Lås -a-

2) ngt magert g klint ss. ~~armana~~ ~~e som~~ ~~rädie~~ räktia spaltepivor ta arma.

Nr 1~~12~~21. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spoltepiga

spöltepiva, - an s.

- or, - na.

vävspole.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spolterock

spòlterók, ` - - ´ en;

ett slags apparat, med vilken garn spolades;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolvagn

spòlavòjna (obest. pl.)
vagn med spolhäckar

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolvagn
sb.

spòlavógn m.
för bruklig vagn med
spolhåckar.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spørdan, genus obestämbart, förekommer endast i obest. sing.

hær e sänen spørdan ete tilet gamält.

Ingelstads & Järrestads hd. J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spona
v.

spona (läs: spòna) s-s

Vill häst ska man itje spona.

ordsp.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sporra
vb.

spòr/a, =

(sporra en häst)

de-spòra-dom

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sporre

spòrana best. pl.

han sate spòrana i hésten. Han satte sporvarna i hästen.

M. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sporre
sb.

spörk; pl. = a, = ana

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sparre s.

spär/a, -an ; -a, -na

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöra spore

l. spöra (obest. pl.)

M. f. 75.

krisfolk hade spöra.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spoore, s.

spöra, ob. pl.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sporrkringla

spòrakrizlor (obest. pl.)

ett slags vävnadsmönster.

Kallas även kàrdablà.

Mönster i: "udgózana pa drét."

Kvinna född i Glämminge på 1860-talet men bosatt i Hagestad sedan 1890-talet.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spole.

spule, -ed s.

salv.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spot, -ad

spott sb.

saliv

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spott
s.

spot, -ed
salir

spóted de snòrar
(ɔ: om man spottar på
en varm spis)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spott s.

spot, -et

saliv

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spol, n., spolled, utan pl.,
spott, saliv (hos människan).

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spott;

sput, -'ed s.

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta v.

spòt̲/a, `-ar, = , `-ad

ni f̲ån ènte spòt̲a po
tr̲ápen

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolla.

spùla, -`ar, -`a pl.
-`a, -`ad.

han spùla ju me.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta, v.

spùta

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skott, s.

skat/, -ad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta.

spùf<u>t</u>a̰ el. spùt<u>a̰</u>,

-a̰r, -a̰ pl.; -a̰, -a̰d.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta

v. forts.

spòtta, =
Pres. sg. -ar
" pl. =
om de spòta po-
spízen, so snòrar dí
(så uppstår ett fräsande
ljud)
M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta

spöta; spötar, spöta, spötad, part. endast i n. spötad, imperat. spöta; spotta. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta

spø̊²ta (-ar, -a, -ad, -ad, endast i n., -a) l. spø̊²ta (-ar, -a, -ad, -ad, -a) 1) tr., spotta, i uttr. spø̊²ta nun i sy¹nen, spotta någon i ansiktet; 2) intr., spotta spø̊²ta på gu¹led. dær va spø̊²tad ²gjoràll. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta vb

spå-ta spå-ta spå-tad

spotta

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta
vb.

spòta, =, ˊad

spota úd stènana!
("körsbärsstenarna"x)).

x) dos kär-
norna.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta.

spiṭṭa el. spiṭṭa,
-ar, -a pl., -a, -ad.
de kuṇa spiṭa pu
hn stén te han
bør vøúd.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spolla.

spùlla, -`ar, -`a pl.

-`a, -`ad.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spůta ; -r, -; — ; -d spotta

eller spr̊gta o.s.v.

spotta

den sam spůtar i kålen

far sel sůa d.

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta.

spiṭa el. spiṭa, -ar, -a, -a, -ad.

so nor de slw ud vánad i shèulatrud so spiṭa de tré gòza o so sáde àta de gòavata.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta

spòt̲a; = ; ̀ ad

han ̀ an (spottade honom)
mít̲ i sýnen (ansiktet)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spottande

spo̊ṯane l. spo̊ṯane, n.-d, utan pl., spottande. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spottback

spo²lebàk, m., -kn, pl. -a, -na, spottback, -låda. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spottlåda
sb.

spòtelåda

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spracka
sb.

spràka

efterfrågan, åstundan efter.

dær va en fàrh spràka eta dén.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spraekan

spräkan, genus obestämbart, ordet förekommer blott i obest. sing.; fa spräkan pa få besked, upplysning om. I.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spraekan
sb.

spràkan
förfrågning, efterforskning.
já skola - jart - spràkan,
jag skulle ha gjort efterforsk-
ning (d: om det var jag som
blivit bestulen).

Man född på 1890-talet.

Borrby 1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sprackande
sb.

spràkana n.

efterfrågan

dær va et fàrlad spràkana etor dí det var en förfärlig efterfrågan efter det

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×sprackande

spràkane n. M.f.88;

förfrågan. iwrigt hörande efter

en person;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×sprak
s.

sprag n.

knirk(ande) i skor

(Ä. knirtg)

dar e sprág i skána.

M. f. 84

knírtg elor sprág, dí va presis desáma

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spraka v.

spr@g/a, =, -ad

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1971

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spraka
vb.

spràg/a, =
Pres. sg. -ar
t. ex. om eld; äv. i andra
fall: de spràgar 2
skóna (knarrar). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spraka

spràga, =, -ad

de̜ spra̜ga ut̜ú (sönder), na̜r
de̜ fzòrda pa̜n (på den)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spraka

spràgfa , =

pres. sg. =ar

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sprakis

spràg<u>i</u>s, ̀ ̀ ̀ en

spröd, tunn is på grunda

vattenpussar

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spraklig

adj.

spràgleda ob. pl.

spräckliga

dær va spràgleda

vìya pa gúred (om en fjä-

ril). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spraall s.

spral n. pl.—

hyss, skämt

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spratt la.

spràla̰, -a̰r, -a̰ pl.

-a̰, -a̰d.

han lɛgzor o

spràla̰r.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprattla.

spràla̰, -ar, -a̰ pl.

-a̰, -a̰d.

dm legzor o

spràla̰r.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spratt̄la.

spràḷa, -ar, -a pl.
-a, -ad.

han lejzor o spràḷar.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprattla

spràla, =

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprattla

sprälla, = , -ad

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1933-35

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprattla

spràla, =

Av.: röra sig ryckigt (om hästar)

de spràla nta som en hást (om oxar)

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spraltla;

spràḻa, -ar, -a pl,
-a, -ad v.

dar lǫu̯ hyṃ o
spràḻa;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spratt la.

spràla, -ar, -a pl,
-a, -ad v.
de spràla nor
de kùma i
skòulakàren.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sprattleröv.

spràlaröv, - hu s. person, som sprattlar mychet.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Spravall

spravál n. oväsen, uppståndelse.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spravat

spravát n. steek, hypo.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricha.

spréfza, -or, -a pl.

sprah, spruhad.

ja jer anta átor

pu túmad foran

de spréfzor pu an

hál ábn.

Nr 3015 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka.

spricka, -an s.

-or, -na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka, d.

språkad, sup.

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pret. spricka
vb.

spritza sprak

pl. spràka

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. spricka
sb.

spritsa; pl. -or

Y. -k-

M. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. spricka

~~sb.~~

spritza, sprak spràkad.

sprika, spràka, pl.

y.

Pres. sg. ⊥ or

" pl. =

Pret. part. spràkan,

spràkad, spràkna.

M. f. 94 m. fl.

Smedstorp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka

vb.

sprìtʒa, sprak, spròkad

Pres. sg. -or

K. f. 85

dẹ - vila - sprìtʒa stìgʒom (om korvar som kokas).

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka!

spritzsa, -an, -or

sb.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka 2

spritsa ; sprak ; språked
pl. språkl

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka.

sprètza, - an s.

- or, - na.

dar e sprètzor i

dóran.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka
s-

spri²ffa l. spri²ffa, f., -n,
pl. -ffor, -na, spricka,
springa. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka
v. 1

spri²ffa l. spri²ffa (spriffor, sprak, spro²ked, spro²ken, spriff) intr., spricka. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka;

sprètta, -or, sprak,

pl. spruka, spruked;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spricka:

han sprak te = han sprall tiu

Utöre after av barn ~~[illegible]~~ okunnigen pers.

Önslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka.

spriffza, -'or, -'a pl,

sprak̲, spruk̲a pl,

spruk̲ad.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricha.

spritza, -or, -a pl.

sprah, spruhe pl.

spruhed.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricha.

spritza, - an s.

- ǫr, - na.

dar e en stǫ́r

spritza.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka

ob.

spritsa, sprak, sprökad

de. spritsa so-forskrétsa-

lad (om kokta potatisar)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

sprida
vb.

spræ, -da, spret

Pres. sg. -r

han spræ̃r mø̱gz (sprider ut gödsel på åkern). / da spræ̀da sá̱ (om ett gevär). n. f. 94. / sín ha̱ dr.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) sprida

sprét, dom (sprit vb.
sig; om växter) so kalosált.
n. f. 94. / --- när de
spredad, áw ("spridde
det av", dos. spridde ut
det från' vagnen; om gödsel).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprida

spre, sprèda, spret

vb. tr. utbreda

spre mødz, utbreda

gödsel på åkern med

hjälp av dynggrep.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spida
v.

spre pres. spre

de spre si úd

(om ogräs)

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprida

spre

spre-møgz, sprida ut gödsel på åkern

Nr 4563 O. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sprida

spræ, sprær, spræ pl.
spræde, spræt v.
sprida.
han sprær úd ed

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprida

spre̱

pres. sg. -'r

han spre̱r, áur júsel

han sprider gödsel på åkern (t. ex. med hjälp av en dynggrep)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spring
sb.

spring n.
springande

Äv. i vissa förbindelser,
t. ex. 2c flý spríng, 2c
dùsene spríng i full fart,
i flyggande fläng.

M. f. 94

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa v.

sprèŋ|a, -or, sprant

sprò̱ʒa, sprò̱ʒad

dár sprò̱ʒa vi tít ---

där sprungo vi ofta ---

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Wanda Hansson 1974 Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa v.

spriŋ̱/a, -or, spra̱nt,

spræ̱ŋ̱a, spræ̱ŋ̱ad

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa

v. 6.

spriŋa, spr̲a̲nt, spr̲ò̲ŋ̲ad;

huim – spr̲a̲nt – húim.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa.

spriẹ̀ya̧, -́ or, -̀ a̧ pl.

spra̱nt, spriuza̧

spriuza̧d.

han sprant ȧrana

strås han bòja̧.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa ob

2 2

spreŋa sprant sprøŋed

springa

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

springa
vb.

han spr̃ant o
mùt̲a̲ ‿ dòm̲ pa gáren.
M. f. 94. / han kona ǹ̥ta
jr̲na ‿ dóm̲, de spraza ‿
forbí ‿ nóm̲. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa, sprant
spränge

springa
sb.
spränged

Pres. sg. -ór
" pl. =

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa

Inf. Pret. vb.

spriŋa

sg. sprant

pl. spràŋa

K. f. 66 øgen de spraŋa-

M. f. 76. sel hum M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa

v.

spreŋa, spraant, spröŋad

hästana di spraant i gröven

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa

vb.

spriŋa, sprant, spräŋad

l. spriŋa (yngre)

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spriga
v.

put. sprant

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Springa

v.

spr̀ɛŋa, spr̲ɑ̲nt, spr̀ɔ̲ŋ̲ed

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa, v.

sprìnga, sprant, sprùngd

sprìngor, pres. sprùngen, pret.pte

sprìng, imper.

sprìngans, pres.pte.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa
vb.

spriŋa , spr̲a̲nt

pl. spr̀ŏŋa

han. spr̲a̲nt. omkríŋ.
d̲ẹ̃ - h̲ŏ̲g̲a̲ - t̲é̲ pa̲ - ò̲r̲a̲n
so - spr̲a̲nt. bl̲ó̲ed r̲e̲t̲ i - v̲ó̲r̲e̲d̲

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa.

spring, -or, -a pl.

sprang, sprungo pl.

sprungen.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja̰ sprą̰nt áw
stìen (gångstigen)
o ùd pa
stìʒʒad (åkerfältet).

M. f. 60.

Springa
vb.
forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa;

sprèya, — or, spr<u>a</u>nt,

— sprùza pl.

sprùzad;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa;

spréya, -'or, spr<u>a</u>nt,

sprùyze pl., sprùyzed;

lòjtemán<u>e</u>n spr<u>a</u>nt

hár me sin

lòjta; 1982 Tryde, Ingelst.-hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa

Pret. Sup.

sprant spràȝed

ja har spràȝed

dár som pág. Jag

har sprungit där

som pojke

N. f. 73

Tomcliffe

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Hugo Arestrup 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa

springa, sprang, sprungen, sprungit

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa;

spréya, -ór, -à pl.

spr̲ant, sprùze pl.

sprùzed v.

vi tùze o sprùze;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa.

spriya, -or, -a pl.

sprant, spruza pl.

spruzad.

nor de spriya mied

so bø de öunafortrijd-

na

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa.

spriŋa, -ór, -à pl,
sprant, spruŋa pl,
spruŋad v.
hiŋm sprant hȧlia
brá.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa

vb.

sprìŋa, sprant

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springbåge s.

sprízbåga, -n, -båga, -na. s.

'springbåge på vagn'.

Lås spriéybåga.

Senare leden uspr. formad. 1-s.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranåd. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Springkoller

spríŋkáḻoren (best. eg.)

ett slags koller som orsakar att hästen faller i vilt sken

(de̯ bàra spriŋa ṛént vílt) M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Löderup

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Springpolska
s.

Springpolschan

ett slags polska, från hälften
av 1800-t.

s. 58.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprit

sprit, -en

han e slav ænor[1] spríten (M. f. 68)

hær va ænare om sprit,

när var mera ont om sprit (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

[1] Rikssspr. form

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprit, -en

sprit
sb.

Ok. Y. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprit s.

sprit

brännvin

de hade sprit på
stora tigor

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spritstake

spritstäge, m., -n, pl. -stäga, -na, sprötstake på en fiskarebåt. (Baskemölla fiskläge Gladsax socken, ~~Ingelsta~~ Jerrestads hd. Vid Skillinge fiskläge Hoby socken, Ingelstads härad kallas samma sak sprydstäge.

№ 305.

7.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sprat m. 1/ gylp spritt

2/ klyftan framtill i en skärpänna.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spritt

sprit

adverb

alldeles

nú e han í núktor

yín.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprittande

sprr̥tane

rasande, arg

han bygt sprr̥tane, folk

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprucken

spròken, spròkna

spròkna nèva (om

huden).

M. f. 60.

(s: de tvèta dom ma-

drìtjga; de jálp om-

vardán).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Ingen Anteckning 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sprals

Spraals fr. spralst

koll. svarva spraals.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sprulshål

sprølsahol n. hål i tunna till sprølsen.

jfr. sprølst.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprund
?

sprund

fönsterbåge.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprnta
sb.

sprindfa; -an, -or f.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. spruta sb.

spruda, -an; -or f.

(t. ex. brandspruta).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. spruta
vb.

spr.ùda, =, ̀ad

Pres. sg. ̀ar

tr. och i tr.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. spruta
vb.

sprù̱da, =

är. 'bespruta växter mot sjukdomar'.

n. f. 94.

de som ǹta sprù̱da, so sa̱ di klo̱vor i sa̱n.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spruta
vb.

spr<u>ù</u>ndfa, = , -ad

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spruta
sb.

sprùnda, -`an

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spruta
vb.

sprùnda, =

de sprùnda vàrma
i ónen, de sprutade
värme in i ugnen.

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Holm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprùta
sb.

sprùdja, -an
(brandsprùta)

sprùdan skola - stå. dår.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprùthus

sprùdehùsed (best. sg.)

(hus för brandspruta)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spra°

spr<u>å</u>s (trol. pres. sg.)

gro (om malt)

m<u>å</u>lad borjar- o. spr<u>å</u>s

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språk.

spr<u>ø</u><u>u</u>g, -ad s.

vi bl<u>e</u>r va de

spr<u>ø</u><u>u</u>gad vi e <u>ó</u>p-

fig<u>d</u>a ma.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språk

språg, -ad

de. gamla språgad

(dialekten)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språk.

sprøug, -ed s.

sprøuged hnras

lid.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprang

sprang n. ; pl. =

M-f. 77

Nr 4501 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Lödersup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spränghilla.

spræzhila, -an s.

fotbojor, som fästes på de vänstra frambenen hos två hästar.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
språs
vb.

spr<u>a</u>s, spr<u>å</u>des

spricka (om ägg vid rur-
ning)

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x o
spras

spras, spràdas

spricka sönder (om ägg som ruvats)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språte s.

sprägd/a, -en

anordning med två stänger, varpå man spänner ut tyget vid vävning, vävspännare

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språte

sprůda r.; ²-a

vävspråte

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd. № 315.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språk

språdska, -an

våvspannare

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språte s.

2 2
spröde -a

språte

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språte
sb.

sprygda m.

vävspännare

n. f. 94.

Jfr ssgrna järn - o.
träspråte.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språte

sprùd̲e, – en;

vävspännare;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språte

sprigda, -an m. M. f. 58
K. f. 84

sprigda M. f. 88

vårspännare

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språte
sb.

sprigda, -an

vävspännare

... en sprigda tr

rätzan (s: i väven).

Ok. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språte s.

spruj'da vännedskap

Se DAL foto 77:0044.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spröde, m., -n, pl. spröda, -na, språte. = spännare i vävstol.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×språte

sprugden (best. m. sg.)

~

vävspännaren.

Nr 4446.

Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcka
vb.

sprètʃ̱ʃa, { ä. spr̥ate, spr̥at
y. sprèkte, sprekt

Pres. sg. -or

han spr̥ate-nóm (träskon).

N. S. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprächa.

spràtʒa̰, -'or, -'a̰ pl.

spràta̰, sprat.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcka.

spràffa, -'or, -'a pl,

spràth, sprat.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprācka;

sprètʒa, -'or, spràte,

spra̱t;

hue̱m sé̱dor o sprétʒor

bùenor;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprächa.

spràtʒa, -ór, -a pl.

spràta, sprat.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spräcklet;
spräglad a.
bignan é spräglad;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× språchlet.

spràglad a.

språchlig.

hignan e spràglad.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× språchlet.

språgled a.

hignan e språgled.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcklig

spräglad a.

spräcklig.

en spraglad ligná.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språcklig a.

2
språglad
1

språcklig

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcklig

spræjlad

:-a huns

Ir 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcklig

spràglad

Jfr ssgr som grå-, gul-, svart-, vit-spräcklig.

Anm. Meddelaren uppgav efter sin moder, som var från Ljunits hd, formen spràlad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcklig

forts.

mór hum - sa - språlad.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcklig

spràglad; pl. -`-a;

en spràglad hùgna.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcklig
forts.

de̲ e̲ so
spràglada o gràna (om
höns).

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcklig

spràglad; n. = ; ̀ – a

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcklig
M. f. 88;

språglad
(t. ex. om höns)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språcklig.

spr̲àgled a.

-à pl.

språcklig;

h̲ögnan e spr̲àgled;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spränga

spränga

M. g. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränga

spræ̀nza

t. ex. om stensprängning

M. J. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränga
vb.

spräŋa

Ref. spräŋa si (av mat).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. 6. 72.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränga.

spràya, -or, -a pl.

-da, -t.

den som spráyor se

tré gaza om -dáen

han har eyen hàlsa.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprãnga, v.

sprǽnja

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprängd

spræŋd adj. din som är väl mäu.

sp. sa en behævor vàlkas.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sprängört
s.

best.f. Sprängjysten

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spræt, m., -en, pl. obrukl. sprätt,

öppningen (jullpen) framtill på bytor; äfven öppningen på en kjol

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

spràtta, spràta, sprätta vb. sprat

Pres. sg. -ór

1. sprätta upp tyg o.d.

2. krafsa i jorden (t.ex. om höns) hon sprata op stén (om ett sto, som under det

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

sprätta (vb.

man plöjde sprätte upp småsten med hovarna).

M. f. 00.

spreta ɪ tué; dɪ sprèta ṇ̀ta ɪ ud (t. ex. om oxar, med vilka man plöjde på ganska fuktig mark). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprätta

spræ̀ta, spræ̀ta, spræt

Pres. sg. -ór

krafsa i marken (om höns):

de̜ ha̜ rǫ̀dad o sprǽt

o fàjtad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

:Ir 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprätta

spréṯ/a spréṯe, spreṯ;

pres. sg. -ór;

" pl. =;

krafsa (om hons);

húnsen hą vą̃red

dąr o spréṯ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×sprättfågel

sprättfål m.

viktig person, kaxe

M. f. 88

Nr 5008. Ingelstads hd

H. Areskoug 1950

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräthök

spráthøʃz

snobb

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprätthök

spráthødz m.

snobb

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprättig

spræt

högfärdig, "som tror sig vara något"

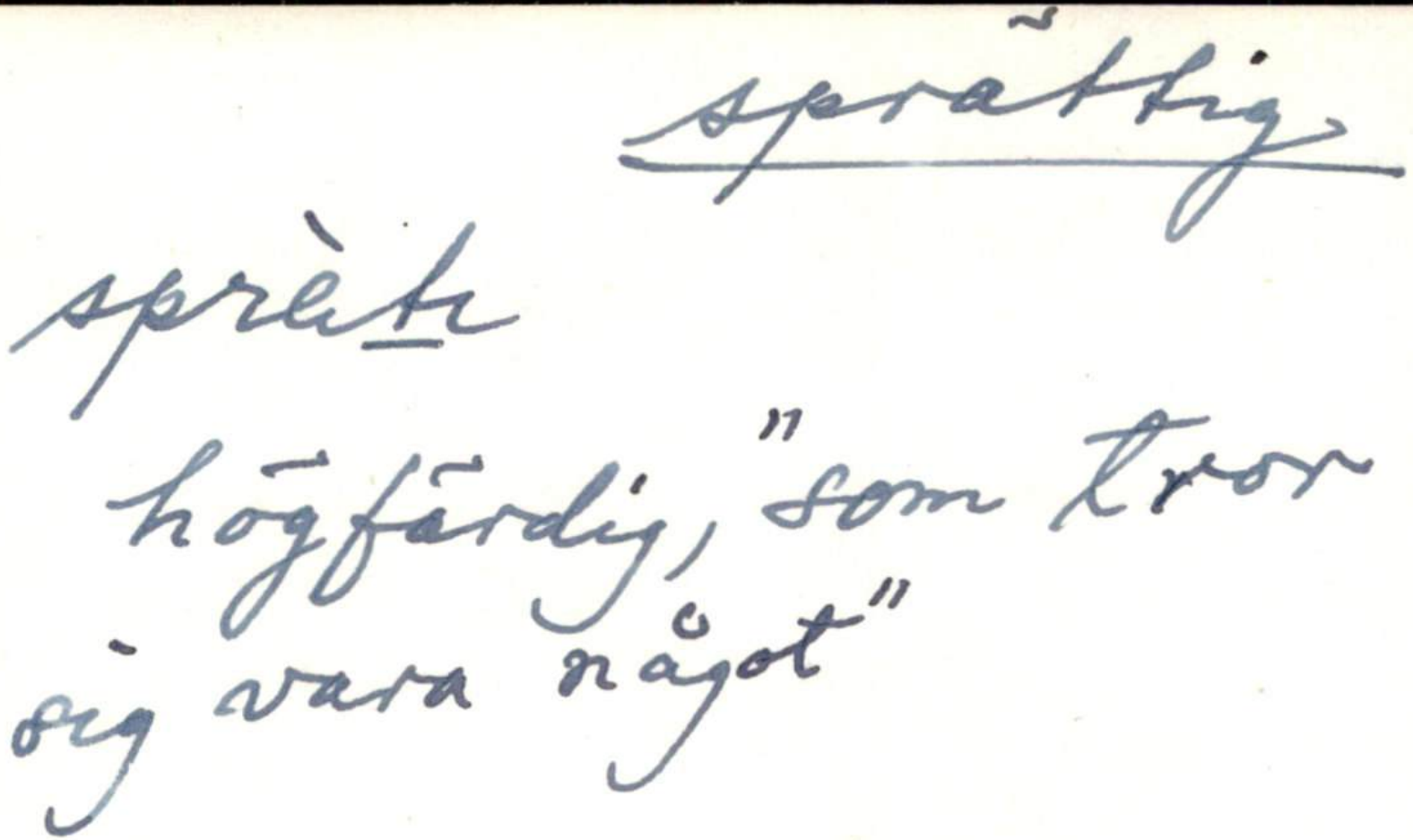

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sprõjs s.

sprajs

fönsterbåge

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprójs

sprøjs, -'hm s.

-'ą, - na.

fönsterbåge.

det rutorna sitter i på ett fönster.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Spröjs

spröjsa (obest. pl.)

fönsterbåge

M. f. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprojs

sprojs, -hn s.

-a, -na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sprõjs

sprøjs, -´ tur s.

-ą, - na.

del av fönster.

fönsterbåge.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads ha

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spröjser

spröjsor pl.
infästning för fönsterrutor

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spöjta

spröjta

spruta, tänka

vånad spröjta höjt.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spröte.

sprigdá, - en s.

-á, - na.

vävspännare.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spröte.

sprigdå, -en s.

vävspännare.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprötte s.

sprigde, -en

spännare på väv

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprötstake

sprýdstàge, m., - n, pl. - stàga, - na, sprötstång.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Sprötstake

sprýdstage, m., -n, pl. -ga, sprötstakei en segelbåt.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spulta

spu²lta, spu²ltar, spu²lta, spu²ltad, particip spu²ltad, imperativ spu²lta, tillreda spolar för väfnad.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spulta v.

spo̲lta 2 -or

spole
(vid vävning)

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spulta

spölta, =

spola garn

M. S. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spulta vb.

spùlta, =

spola garn

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spùlta

× spulta

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spultepipa
sb.

spùltepìva; pl. ̀ – – ̀ or
f.
spole på vilken garn
spolas
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spultepipa

Spu̲l̲tepi̲va, f., -n, pl. -pi̲vor, -na, eg. spolpipa; korta rör, på hvilka garnet spolas tin väfnad.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spàltapíva + spultepipa

om smala armar.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spund

spøz, n., spøzed, pl. lika, spøzen, sprund tiu en tunna.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spund 5.

spay n.

det stora fyrkantiga hålet
överst på drickakar.

№ 312. INGELSTAD.

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spøzahul[1] eller spøzahul[2], n. -ed, pl. lika, -en, sprund till en tunna. + spundhål

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stongah

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×spungarand

spȯzarȧn K. f. 84;

ett slags mönster i rosen-
gångsvävnad;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spy

spi̱; spijor[1], spi̱de[2], spi̱t, part. endast i n. spi̱t, imperat. spi̱; kråkas. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spy s.

spu n.

kräkning

ja spuda r et spu

№ 312. INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spy de

spy spyde spyt

spy

№ 312. INGELSTA

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spy

spı̲ , -`de , -t ;

dein̲ han star̲ o

nı̲lkar o e̲ fàri o ~́ ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spy 2.

spr̲ , spr̲̀de , spr̲t

haṇ slaba ˏóp dr, som

mán̲en spr̲̃de ˏóp han

slickade i sig det, som

mannen spydde upp;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spy
vb.

spz, ≥ da, -t

Pres. sg. -r

spy upp ngt

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~spy~~ 1.
sb.

spy, -ad

vad som spytts upp, spyor.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spy.

spi, spir, spi pl.

spida, spit.

han spida pu

gúlad.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spy

spi, ˋ da

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spy

spi̱, spi̱r, spi̱ pl.

spi̱de, spi̱t.

hrăhas, spy.

han ledzor o spi̱r.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spy

spr. , -de , -t

pres. sg. -r

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spy;

spi, -r, spida, spit,

kräkas;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spyfluga.

spi-flia, -an s.

-or, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spyfluga
sb.

spíflúa; pl. ⊥ ⊥ ör.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spyfluga

spí-flúor pl. sb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spiflugga

Spyflyga

Orslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spyllen
forts.

spùl̃eme (koll.)

ett slags ganska små gula plommon

~~M. f. 84~~ (15-årig gosse)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spyllene

spùllene[1] n. pl.

l. spùllene[1]

ett slags gula plommon.

[1] M. f. 75
m. f. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Arenkong 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spyllene
forts.

spìglana
~ (ett slags gula plommon)

hær, e, bòda spìglana
o, plùmana o, krèdzana.
(krikon).

M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spyllon

spùlen (pl.)
eŭ slags plommon
gùla ~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spyllonträd

spulenatré

en slags plommonträd

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spylta

spùlta, = , ̀ ad

spola (garn)

~ gárn

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spylta
od.

spùltfa. =

spola garn på spol-
pipor

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spyltepipa

spùltepi̱vor (obest. pl.);

spolar vid vävning
(gjordes stundom av uttjänta,
hoprullade spelkort);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spyltepipa

spùltapɨva f.

rörformig rulle (t. ex. av kasserade spelkort), varpå garn (till väfning) spolas.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spytta

spùt̲a, = , ̀ ad

spotta

e̲n vìsla (vessla) hum

̀ar ‿ ot ‿ dom (spottar

åt dem);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~spå~~
vb.

spa, -da, -t

n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spå, v.

spa, spàda, spat

spar, pres. spa, imper.

spad, part.

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spa°, v.

	pres.	pret.
sg.	spar	spàde
pl.	spa	spàde
	span	spàdan
	spa	spàde

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spa° v.

spa, -r, -da, -t

mf 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spåka s.

spåg/a, -an; -or, -na

speta, sticka

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spåka

spàg/a, -an, -or, -orna

trãflisa, trãsticka

de̜ fiyr lét spàgor ~

fiyrana;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spåka
sb.

spàg|a, -an; -or f.
träflisa, trästicka
(ofta om en träflisa, då
veden flisas upp).
N. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spåka
s.b.

spàgfa; pl. -or f.
träflisa

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× späka.

spø̀ugą, - an s.

- ǫ̀r, - na.

träflisa

dar sędor en rigden

spø̀ugą.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× späka.

spø̱ùga, -an s.

-ör, -na.

flisa.

han sad o tàlde

spø̱ùgor te unø̱dihe̱d.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spåka

spàga, -`an, -`or f. M. J. 88;
träflisa;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spåka

spåga, f., -n, pl. spågor, -na, spinka.

ja, fe en spåga öze næjlen.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spåka.

spöuga, -an s.

-ör, - na.

ja fick en spöuga

i fisjorhn.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spåkas

spågas

uppflisas (om träslin ek.)

de spågas (pres. l. pret.?)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spàgas, = *spåkas vb.

flisas upp (om löst trä)

de (avenbok) e nod trée,

som ṇ̀te spàgas. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spån sb.

spån, -en

koll. om takspån

m. fl. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spån

span
(takspån)

de va ṇte udan spán.
Det var blott spån (:
spåntak).

M. f. 04.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spån

spånor (obest. pl.)

de. klövde spånor M. f. 61.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spån
sb.

span n.

träspån; äv. kollektivt.

de e ṇta tjakare en
et spán. n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spåne

spu̲ne, m., -n, pl. obrukl.,
spånad, spånadsarbete.

for va̲ hær sa got am̲ spu̲ne,
nu̲ kan̲ en̲ knaft fa̲ en̲
en̲da knipa, förr var här så
godt om spånadsarbete, nu kan
man knafft få en enda lin-
bunt att spinnas.

№ 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spåne
sb.

spòne (gen. ej belagt).

spånad

de̜ tæ̜ dom spòne pa̜,
de (husmanskvinnorna) åtogo
sig spånad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spåne
s.

spåne

spånad s. 17.

sin spåne

ej fullt genuin form i stammen.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spåne
s.

spåne
spånad
H. f. 68.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×spåne
sb.

spùna (genus ej belagt) M.f.66, K.f.84;

spånad

de̯ - kœma - ma - spùna, de kommo med spånad; M.f.66;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spåneknippa

spåneknippa r. ; -or

knippa ull som
skall spinnas

Löderup

M. Areskoug 1926
Ingelstads hd

№ 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånelön
sb.

spännalön
spånadslön, ersättning
för utfört spånadsarbete,
t. ex. åt en kvinna, som
åtagit sig sådant

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spånelön

spånelön l. spånelön

lön för utfört spånads-
arbete (pengar jämte
födoämnen).

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~spånemat~~
sb.

spånemåd

födoämnen, vilka ges som lön för utfört spånadsarbete.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spånemat

spånemåd l. spånemåd,
lön för utfört spånads-
arbete i form av föds-
ämnen

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spånemat

spùnemád

ersättning för spånads-
arbete i form av vissa
livsmedel.

dá fiyer de spùnemád,
ast o brø o miltz
for de spàrza de. M. f. 76

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spånemat.

spùn̲ahmạ́d, - en s.

mat, som man fick

som ersättning för

det man spann.

de skul̲a ha

et brø̲ i spùn̲a-

mạ́d.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spånemat

spùnamád l. spùna –.

Ersäuning i form av födo-
ämnen för utfört spånads-
arbete. Husmanshustrurna
utförde dylikt arbete för
bondhustrurnas räkning.

M. f. 65.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Arnskoug 1942.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×spånemat

spùnemád sb. M. f. 66;

födoämnen som gåvos som lön åt kvinna för utfört spånadsarbete;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spånemat

spånemåd

vissa födoämnen, som
gavos åt en kvinna som
spånadslön.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånemat

spùn̲emȧ̲d

födoämnen som en husmans-
hustru fick som spånads-
lön av bondhustrur (för
vilkas räkning hon ar-
betat).

("ḷ̃d ‿ brø̲ o ‿ tʒýd").

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×spånerock
sb.

spùn̯erók
spinnrock
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spånerock

spàn̲erók̲, -̀--̀ en;

spinnrock;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spånerock
sb.

spu̯nerók m.

spinnrock

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*spånerock

spånerok m.

spinnrock

M. G. 84. Jfr spinn-
rock.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spånerock

2
spånerak r. ; pl. -a

spinnrock

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd.

№ 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spånerock

forts.

spùnerök̀en (best. sg.)

M. f. 60.

Jfr spinnrock.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spånerock

spûnerók m.

spinnrock

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spåneskäppa

spu̲ne̲ge̲pa, f., -n, pl. -ge̲por, -na,
eg. spånadsskäppa, en skäppa
spannmål, som lemnas i betalning
för spinnandet af en viss mängd
lin.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spång

spaz, n. spåzed, pl. lika, -en, spång (öfver en å eller bäck.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~spång~~
~~sb.~~

spoʒ n.

mindre gångbro

dær e at spóʒ.

n. f. 94.

Genus neutr. också belagt i S:t Peters kloster vid Lund. J-s.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelsta s hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spångande

spåyanh

alldeles

spmt spåyanh ný

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånlocke s.

2
spånalåk r.

den cirkelböjda spån
varpå kluten bands.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånta

v.

spònta, =

(spånta bräder)

M. f. 75

(Nyare ord; jfr ~~gröppja~~ och

2. plöja)

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåntak
sb.

spåntág n.

M. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåntak

spåntág n.

n. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Tomelilla Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spo<u>r</u> n.; pl. = , spår / sb.
⊥ en

Individuent: spø<u>r</u> et.

Äv. sp<u>ø</u>r

N. f. 94. Ofta om hjulspår.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

) Ar. om järnvägs- spår sb.

spår: ärze spóren,

àwanpa spóren.

N. f. 94. / fulga spóred (ngns. spår i marken). /

--- om han fik. op spóred pa mìggel.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår s.

spår

spår

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår
s.

spor n.; pl. = spóren 1)

de gå mte i sáma spor (om hjulen-paren på en skranglig vagn)

M. f. 84

1) K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår s.

spo̱r L. spoṟ L. spoṟ,
'-ad ; = , '-an

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår

spor, -ad, =, -an;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår.

spor, -'ad s.

-, -'an.

dar e nya spor.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår.

spor, -hd s.

-, -hn.

de jiya i doras

spór.

Ir 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår.

spor, -hd s.

spor, -hn.

t. ex. julspór.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår, s.

spor/, -ad

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår

spor̲ n.; pl. =

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår.

spor, -ad s.

-, -en.

dar e spór ata

hàrán.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåra
vb.

spòra, =

so kæne de ja spòra-
nóm, for tjæran rænde.
Så kunde de ju spåra honom
(en man, som stulit en spann
med tjära), för tjären rann.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

spåra

snigla kona, di (vb.

ja spòra; dær ble

slimad (o: slemmigt där

de krålat). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåra vb

2
spåra

spåra

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåra

spò̰ra, =
(söka någons spår)

hórzen han kan
spò̰ra, ha de é.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåra

2
spåra ; -r, — ; — ; -d, -d.

spåra

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåra.

spòr̲a, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -̀ad.

de kan spòr̲a hour
hàr̲an har gǫ̀ud.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåra

spòra, =

följa någons spår

man kan spòra om dom

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåra;

spòr̲a, -`ar, -`a pl,

-`a, -`adv.

vi, spòr̲a en èn̲a

di̲d;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spårsnö

sb.

sporsné

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spårsnö

sporsni, -en

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd

Birgitta Kraft 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× späcka

spe²ssa ; spe²ssar, spe²ssa, spe²ssad.
spe²ssad, imperat. spe²ssa ;
eg. späcka, // rappa, 2/ jemna
sidorna af en grop.

spe²ssa · vi²dja.
spe²ssa gra²vor.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spād

spæ, spæt, spæa;

spæt grēz

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåd
adj.

spæ, spæt, -a

de édor ved (gräset), når
de e spét.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

späd

spæ, spet, spæa;

de tytza óm grésed,
so laye de e spét;
e spét ny i tidigt ny
(om mån fas)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd.
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spād

spæ, spet, spæ̀a;

spet gres, spāū grās;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

spåd
adj.

di e. nød. fínt fór,
sónt spét (): sådan spåd
brodd, som växer upp ur
korn, som fallit ur axen,
innan såden inbärgats).
n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spād.

spæ. a.

spat. n.

hlǿvom e spæ.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spāda v.

spæ, -r, -da, -t

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädgris

spægrísor
(obest. pl.)

M. J. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåda

spæ, spèda, spat 26.

Pres. sg. -r

spæ. óp spåda upp.

n. f. 94. m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåda

spœ; spœr, spe²de, spet, sped, imperat. spœ; spåda.

spœn tad¹ijen lid.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädföl

spæful;

mycket ungt föl;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädgris

spæ̃gríẕor (T. O.) pl.

spæ̃gríṣor

grisar som ännu dia (T. O.)

(uttal med ẕ vanligt i T. O.:s språk)

de va̰ (det var) spæ̃gríẕor, so laye

dḛ jyen hos sǫen o pàṭa

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädgris

spägriz, pl. spägrizor.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spådgris

spådgrísor pl.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädgris

spegrisor pl. sb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädgris

spægrísa (obest. pl.) m. f. 61;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spãdkalv

spæ̃kálv, -´en, -´a;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädkalv

spǽkálva (obest. pl.)

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädkalv

spa̯kálv, pl. --'a

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädkalv

spækálv m.

M. J. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädkalv s.

spädkål, -en, -a, -ana. s.

'spädkalv'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Thomas. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spådkalv

spekál m. spåd kali

ýnen vòre sa trìja i skàlen pan

sam de vòre pa en spekál.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× späl

× ~~späjl~~ sb.

spajl m.

mindre träspade, varmed baktråget rakades rent från degrester.

M. f. 94.

Jfr × träspäjl.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spénd

spéndor

energisk

han va sa spéndor au si,

de skåle ga al tid me son færmeté.

M. Areskoug 1926.

Löderup

Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänd

spènda (obest. pl.)

ȧrorna (ådvorna)

kona- stą- spènda.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänna

v.

spèna, spànda, spènt

spena ~ ǿrn spetsa öronen,

börja lyssna uppmärksamt

han ~ spenda ~ ǿrn o ~ lydas

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

spänna

vb.

spèn/a, spènde, spent

Pres. sg. -'or

" pl. =

Pret. part.: spend, spent, spènda.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

dẽ va spènda spänna vb.

í. M. f. 94.

spena fór spänna häst för vagn l. jordbruksredskap.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänna
vb.

spena i frå, spende i frå,
spent i frå.
spänna häst från vagn.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänna

spènsa, spènde, spent

Pres. sg. -or;

spena-för, spänna för en vagn.

spena-örn, spetsa örnen

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänna

spèna, spènda, spent

pres. sg. ´ or

" pl. =

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänna

spänsa, spände, spänt

pres. sg. -or;

spensa för, spänna för en vagn (m.f. 66).

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänna, v.

spèna

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

spänna

vb.

spena fór o

2 frá spänna för och i från

en häst (för en vagn).

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånnas
vl.

Pret.
spèndas

Pres. spans

I utr. × spáns, zhǫpa samsas, komma överens.
dr. spèndas n̥ta zhǫpa.
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spännas v.

spè<u>n</u>as, spens pres.

spèndes, spents

komma överens

dr spéns dò<u>l</u>ad

rhuva

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson, 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spännas.

spans, spans,
spàṇdas, spans.

de ḳuṉa anta
spans ihuv. de
komma inte överens

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänne
sb.

spène n.
(T. ex. dräktspänne)
n. f. 94

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänne.

spånå, - hds.

mellanrummet
mellan två sparrar
på en höshulle.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

spænn a, -d, s.

spänne s.

'ett par sparrar'

'även mellan rumm et emel-
lan ett par sparrar i hus'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänne.

spänna, - hd s.

- , - hn.

mellanrummet mellan två sparrar på en höshulle.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spänne
s.

Spène, -ad, pl.=
avståndet mellan två taksparrar.

Borrby Ingelstads hd
I. Ingers 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänne.

spänne, -hd s.

-, -en.

mellanrummet mellan "hanabjälkarna" på en höskulle.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänne;

spänh, – hd s.

–, – hn;

mellanrummet mellan bjälkarna på en höskulle.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänne

spàna = ett sp. halm

spàna, spänne = avståndet mellan ett par taksparrar.

ett spänne halm = så mycket halm på hjällen. som rymmes i ett spänne.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänning
~~st~~

spè<u>n</u>ing

det att ngt spänner l. presser på

--- o so spè<u>n</u>ing i rø̀ren (dikesrören; av vatten).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spännkloss

s.

spænklo's

Svidesterm. Redskap (ledat) som spänns fast i skruvstyckets backar för att hålla ett ämne som skall beanbetas med dorn, fil e.d.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänsel

sb.

spänsel

muskelspänning (med

smärtor).

där ble spänsel.

n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×spänsel
sb.

spénsel
spänning (om vattenspänning i jorden).

Jfr ×vattenspänsel.

M. f. 75 –
dǣr ‿ e ‿ sæn ‿ spénsel
i jøren.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänta.

spänta, -an, -a pl.

spana.

de fou spänta o

spåna.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänta.

spänta, -a, -a pl.

spana.

spänta o spåna

de kan läja

våna.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spärgel
sb.

spærjel

Spergula arvensis (ogräs i råg).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåtta

spåtta, -an, -or,

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spätta s.

2 2
spåta —or

spätta

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spätta

spätta; pl. -or f.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spätta

spåta, f., -n, pl. -tor, -na, rödspotta. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spättet.

spåtad. a.

flächig.

húzan e spåtad.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spättet.

spàt̲ad̲. a.

fläckig.

fjǿrna e spàt̲ada.

hizan e spàt̲ad̲.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×spättet.

spåtad a.

fläckig.

húzan e spåtad.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spättet.

spåtæda.

fläckig, strimmig.

har en gris

røgúga so bør

han spåtæd.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spättet.

spätad a.

fläckig.

hästen e spätad.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spättet;

spätad a.

flächig, strimmig;

kálan é spätad,

Nr 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöttgarn

spö̲t̲egà̲rn, n., -ed, pl. =, -en, rödspöttgarn, -nät.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spättig

spèt̲ud; obest.-pl. ̀ – a;

spräcklig (om fjäderfä);

småbrokig;

dén̲ hòugnan e̲ ~;

dùan e̲ ~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x spättig
adj:
M. f. 88;

spätad

med små fläckar, småfläckig (om färg på kor)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöttväder

spe̱t̲evàr, n., – ed, utan pl., eg. rödspottväder; för rödspottfiske mest lämplig väderlek.

i da ed rek̲tet spe̱t̲evàr, did e norvestor viz.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka
vb.

spǫ̀gza, =

Pres. sg. ̀ar

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka.

spöja, -an, -a pl.

-a, -ad.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka

spöjfa

Pres. sg. -ar

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka

spöjza , =

N. J. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka.

spöjza, -an, -a pl.
-a, -ad.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka.

spöjja, -an, -a pl.

-a, -ad.

de sku spöja

te de gom gåad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingel. sn.

Nils Bengtsson 1840.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka.

spöjja, -ar, -a pl.
-a, -ad.

de spöjja dan.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka

spöjja, =

pres. sg. -ar

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka,

spöjja, -ar, -a pl,

-a, -ad v.

de spöjjar.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spókande

spòdzané n.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spödja n. spöke spöke

om man vänder strumporna om, då
ha spöken ingen makt mer en

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke;

spȯdze, – ed s.

dar̥ va spȯdze pu

gœ̱ur̥an;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke;

spø̱dzə, -ə d s.

—, -ə n;

dar̲ va spø̱dzə

pu ən gø̱u̯r i

tryd̲ə;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spø̀gza n.; pl. =; m.f. 66;
K.f. 84;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spøge n. ; pl. =

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1849.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spöja ; neutr. ; pl = ;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke.

spöjä, -ads.

— , -en.

va hé stèna dar va spöjä dar va ùndorjùrdisht fòlk de tuza sé ou märken.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke.

spȯdzą, -ą d s.

—, -ą n.

dɛ va spȯdzą hym

hadɛ sɛt.

Nr 4037 Hammenhög, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spø̀gz|a, ̀ ad; = i

yngre spø̀ga H. H.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

s.

forts.

spø̱dza n.

Är. i överförd betyd., t. ex.

ett gamalt spø̱dza

en gammal löjlig männi-

ska

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

spöke

mágor som ut spègza
(mycket mager, utmärg-
lad)

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke, s.

spøgga

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke.

spøjg, -ad s.

-, - en.

Nr 3915 Ingelstor[illegible]

Nils Bengtsson [illegible] 4[illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke.

spȱdzh̃, – hd s.

– , – hn.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke.

spǫ̀dzh, -hd s.

-̀, -hn.

dar e spǫ̀dzh pu

slót̲hd.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spödza n.; pl. =

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke.

spǫ̀dzḛ, - ḛd s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke.

spȩ̀dzh, -hd s.

-̀, -hn.

pȩ̀s leya e ja

spȩ̀dzh.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spättet.

spètęda.

fläckig, strimmig.

har en gris

røgúga so bør

han spètęd.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spännryggad.

spänarigdzad a.
när ryggen står
i en båge.
hästen e spänarigdzad.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd.
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spörja, v.

spàr̲ja

spò̲rda, pret.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöja v.

spöja, spörde, spört

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spörja, v.

pres. spör

s. 210

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spõrja

spòrja, spò̱rde, spo̱rt;

de spórs no̱k det spõrjs

nog;

pres. sg. spórjor;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spörja v.

2 2
spörja spörde spört

spörja

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spõrja

spòrja

spòrja sa-mór,
spòrja sa-fár.
(Meddelarens moder var
från Ljunits hd).

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spörja

v.

spòrja

(fråga)

Pres. sg. pass. spòrjas

M. f. 84

da - spòrjas nok det blir
nog sport, det får man
nog veda på

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

spörja
vb.

spòrja, spàrda, spart

Pres. sg. -or

Pres. sg. pass. -as.

ja ska spòrja nóm
eta dí. / ja spàrda nóm
n. / 94

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Smedstorp. Ingelst. hd.
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

spõrja
vb.

di - kamor - nók
úd - iblan - fólk, di -
spòrjas nók (det blir nog-
allmänt bekant). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spòrja

spòrja
vb.

Pres. sg. -or

fråga efter ngt för att få en önskad upplysning, efter spörja.
du - kan - spòrja dén o - dén (ɔ: vem du än vill).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spõrja.

spòr̲a̲, -̀ a̲r, -̀ a̲ pl.

han sɛdor hȧ̲r

o rèṣ̲tar o spòr̲ar

mɛ.

Är detta identiskt med spõrja?

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spörja

sporja - óp M. f. 58

söka upp personer i ngt ärende, väl om personer man ej förut känner;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spórjveten

sporvédan. a.

frågvis, förveten.

han rèstar o frèugar

han e lia sporvédan

for dé.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spörjveten pa.

spårviden

förveten, myfiken

3347:5

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spórjveten

sporvr̥den, m. och f., n. sporvr̥ded, pl. sporvr̥dna, frågvis.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spörjveten

sporvidan. a.
frågvis, förveten.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spörveten
adj.

sporvíden
nyfiken
M. f. 94.

Jfr förveten

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spörveten

spörvéden

nyfiken

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spörveten adj.

sporvéden

(otillbörligt) nyfiken

Jfr förveten

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spörveten

a.

sporvéden

nyfiken

(Ån. forvéden)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spörjveden.

sporvéden a.

frågvis, förveten.

han e so sporvéden.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spörjoeten

sporvíren adj. Spårvis, nyfiken.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×spörveten

sporvr̄den M.f.88;

nyfiken, otillbörligt nyfiken;

Jfr förveten, ds.;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* spõrjveten

sporvíḏen (obest. m. f. sg.)
sporvídna (" pl.)
frågvis
húḏz va du̯ e̯ ~́ !

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1933 35

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabb s.

stab 2 -a

skaft på bår

№ 312. INGFLSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stàba

stabba

ja o st.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbamölla.

stàbamigla, - an s.

mindre vädeshvarn.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbamölla.

stàb̲amíf̲l̲a, -an s.

-or, - na.

mindre väderhvarn.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbamölla

sb.

stàbamúlla; pl. ⏑ – ⏑ er

f.

väderkvarn som är

vridbar kring en axel

(stàbe). M. f. 94.

(Jfr. holländsk).

Nr 5008 Smedstorp. Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) stabbaskog

stàbaskàw m. sb.

ny skog som växer upp
på mark där skog avver-
kats; bl. a. om skott som
slår ut från stubbar (ek,
hassel, pil; dock ej bok).
dær e stàbaskàw nú.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

stabbaskog
sb.

ja komor ihúe,
nar dær va bàra
stàbaskáw. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. stabbe
sb.

stàbe, -en m.

den stomme (ypelare), kring vilken en s. k. stabbamölla är vridbar. N. f. 94.
(s: den, vré, de nera, 2, bónan)

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbe s.

stàb/e, ̀-en; ̀-a, ̀-na

grov stjälk

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 305. Stabbe

ståbe, m., -n, pl. ståba
l. ståba, -na, 1) stubbe;
2) benämning på nedre delen
af stormasten. En stormast
består af två delar, som kunna
skiljas från hvarandra, tåpen,
toppen, och ståben, stubben.
Nu e hær båra ståben ijin.
Brantevik. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

stabbe

stàbe, -en, -a, sb.

-ana m.

1. grov växtstjälk

2. trädstubbe

M. f. 94. --- som vekste óp aw en stàbe.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

stabbe (sb.

... so dær va n̥ta stàbana yŕn ... så att inte (ens) stjälkarna var kvar (efter kålfjärilns höjningar). M. J. 94.

èdzetré di véksor. jo po stàbana. M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stabbe

stàbbe, -èn, -a, -ana

gröve stjälk

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbe, s.

stàba

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stabbe.

stàḇe, -en s.

-a, - na.

stjälk, stam.

dar va lid t̲isle-

stáḇa.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbe

stàbba, -ana pl.
grov, styv växtstjälk
gröva stàba grova stjälkar

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbe s.

stāb̲e, -n, stāb̲a, -na. s.

'stabbe, stock'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbe.

stàb̲ḁ̲, -en s.

-ḁ̲, -na.

grövre stjälk.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbe

stàb̲e; -̀en; -̀a

grövre stjälk

é̲d ṇ̀te -̀ana!

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stabbe,

stàbb, -bn s.

-à, -na,

stam, stjälk.

stàba fjùka sam

fèjrana,

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabeléra I

× stabbelera

"stabba omkring."

vanka av Gan.

Ing. hvd.

Fäns hvd.

Nr 1~~12~~21. Onslunda, Ingelstads hd

Otto Anderberg. 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbmölla s.

stabamigla, -n, -miglor, -na. s.

'väderkvarn, som uppbäres av en stabbe, tjock stock'.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack s.

stak, -kn; -a, -na

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack;

stak̲, -ʼan s.

-ʼa, -na;

sådesskyl;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack sb.

stak, ¹en; ²a, ²ana

sädes- l. höstack

röna stäka. K. f. 85./

sén gröda 2. stäkana

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack

stak, -an, -a, -ana sb. m.

klöverstack, klöver- (hö-)

välm; sädesstack

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

stack
sb.

nona staka hø. n. f. 94.

staka hø.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) 'sädesstack'

stack
vb.

de trila óp ed, de bár bàzkana i ràna stàka. (Se u. 3. trilla vb.).
n. f. 94.

Jfr myrstack

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack
sb.

stak, -en, -a m.
höstack, halmstack, ved-
stack.
förud so- lás-ed ..
rò̀na stàka o- so- lid-
rò̀wse pa- tópen, förut så la-
des det (ɔ: vårsäd) i runda stackar
och så litet hopräfsad säd på toppen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack,

stak, -kn s.

-`a, - na,

sådesskyl,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack

stak, -en, -a

höstack; sädesstack

en lösor stak.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack

stak, -en, =a, =ana

jfr *hås

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack

Stak, m., staken, pl. staka
el. staka, -na, skyl af säd,
kallas äfven las. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stacka
vb.

stàk|a , =

stacka hö o. d., uppföra en stack

de̜ stàka (säden) me-
rìvor (räfsor). R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stāka², stāka², stāka² sd. v. stacka ob

'stacka sammanföra gräs, hö i stackar'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranäs. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stacka

stàka, =

sätta i stack

staka, hö.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stacka
vb.

stàka, =, ̀ad

Pres. sg. ̀ar
" pl. =

Pret. part. ̀ad; n. =;
staka klóvor; staka hǿ.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stackalbänk

stàkalabæ̃ŋtʒen (best. sg.)
bänk vid dörren, där tiggare
bjödos ta plats;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stakalebænk eller
stakalebænk, m., -en, pl. obrukl,
eg. stackarebänk; inom dörren
till dagligstugan stående bänk,
där tiggare fingo sätta sig,
då de infunno sig i huset.

× Stackalebänk

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackalhatare

sb.

stàkalhàdara m.

person som är ogin och besvärlig mot fattiga; enl. uppg. också person, som gärna gör narr åt, är spydig mot de vingare i samhället. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stackalhatare

stàkalehàdara

person som är ogin mot de
fattiga;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stackalskap

stàkalskáv neutr.

stackare

du̯e é ut ~!

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stackalskap

stàkalskáv n. stackare

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stackandad

adj.

stakånad

andtruten

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stadeandad

stakänad

andfädd

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackandad

stakónad

med kort andedräkt,
andfådd.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stackandad

stakånad adj.

andfödd, andtruten

N.f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stackandad

adj.

stakånad

med. kort andedräkt,

andfådd

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1957

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stackandad.

stakgúnad. a.

som har anddäppa.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackandad

stakånad

andfådd

Jfr × andfåtrutten

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stackandad
adj:

stakånad

med kort andhämtning.

andfådd.

stakånada (obest. pl.)

K. g. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

K. 1. 72. M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackandad.

stakåúnad a.

ha andtäppa.

ja e lid stak-

åúnad.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stackandad;

stakøúnad a.

som får andtäppa;

ja bør so

stakøúnad;

3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackandad.

stakönad a.

ha andtäppa.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads L

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stackandad

adj.

stakånad

med kort andhämtning, and-
fådd.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackandad.

stakomnad a.

ha andläppa.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackare.

stäkal, - kn s.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackare
sb.

stàkal

já min. stàkal. K.f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackare s.

stàkal, -en; stàkla, -na

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

stackare s.

stàkal, `-en;
stàkala, `-na jb 1.

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson, 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackare.

stàkal, -an s.

stàkala, - na.

stackare.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackare

stå'kala (obest. pl.)

jamén so-stå-de-dær som stå'kala (M. f. 68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staekare

stå²kala

staekars
(om flera)

stå²kala dr

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackare

stàkål pl. stàkåla

1952 Nr. 6009 Benestad. Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackare.

stàk̲al, - kn s.

stàk̲ala, - na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackare

stàkal

din lìla ~!

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackare

× stackal;

stàkal, – en s.

– a, – na;

stackare;

de vá en stàkal;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackare.

stàk̲al, - n s.

stàk̲ala, - na.

han e n stàk̲al.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackare.

stàkal, -n s.

ja e hn stàkal.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackare

såkala (obest. pl.)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackarsbänk

ståkalabòyts

bänken närmast dörren

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stackarebänk

Stackelabänken

bänk i stugan för tiggare. tiggare-
bänken.

s. 17–18.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stacharchabare.

stàḫalchạ́dara, - en s. person, som är snål el. ovillig mot fattiga.

dr e en rakti stàḫalchạ́dara.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stackarehatare

stàkalehádare m. ; pl. =

person som är ogin mot de fattiga

(ɔ: non. som. àlru ga)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stacharehatare.

stàḫalahạ́darh, - en s. person, som är snål el. ovillig mot fattiga.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stackarehadare.

stàkalehàdare, - en s. person, som är snål el. ovillig mot fattiga.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackarehatare

*stackalehadare;

stàḵalehádar/h, – hn s. person, som är snål o. ovillig emot fattiga.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stackarehatare.

stàkalehádare, – en s. person, som är snål el. ovillig mot fattiga. han e en ràkti stàkalehádare;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stacharehatare.

stäḫalchạ̀dare, - hu s.

person, som är mål

el. ovillig emot

fattiga.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackarskaps

stå̲k̲alskàv̲

stackarskap,
eländig stackare

de stå̲k̲alskàv̲ad : den stackars
människan

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~skav n.~~

~~cländig människa~~

~~de ståkals skåved~~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stackarm

stakárm; pl. -´-å sb. m.

(kortare) sidnät till

ålryssja; jfr n. arm 2.

en stakárm till

vénstor (på s. k. rätt-

framshåmma).

M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Aronsson 1942

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stachars.

stàḫạls

den staḫals pọ́ụgen.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd
Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackars vböjl. adj.

stàkals
-a.

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hackas
a.

Hackals

Hackals prosten

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackars adj.

stàkals (obój l.).

stàkals prest!

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackars

stàkals

~ man!

den ~ hózen.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackars.

stàḵals adv.

dan staḵals

mèṉgaṉ.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stachars.

stàkals

de stakals mèngorna
de e nok ente
màta te héurt méul.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackars

stàkals

adj: (oböjl.)

den stakals fár, han hade ìyen kvìya; M. f. 68;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackars;

stäkals adv.

de stäkals

bränd;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackars.

stàk̲als adv.

hígdz stak̲als

màn̲gan.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x staelebyxor

stakbájsor

kortbyxor

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stackbyxor

M. Stackbayser

kortbyxor

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackbyxor.

stakböjsor, -na s.

kortbyxor.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackbyxor s.pl.

stàka bóṛsor

ett slags kortbyxor

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 81

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stackbyxor

M. Stackböjen

kortbyxor

J. 26.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stacket adj.

stäkada (pl.)

'korta'

309 : 2

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stacket adj.

stàked l. stáked;

-a (acc. 1 då for föregår).

kort

dén bíden vá líd

for stáked

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson. 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stacket adj.

stacked

(om smör som blev smuligt (kort) vid kärningen) 4344:7

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackgumpad
adj.

staḳgómpad; pl. — 1 — a

om höna, som saknar
stjärtfjädrar

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stackig
adj.

stàked; n. =; pl. ̀--a

kort

en stàked en en kort
(=: spade). K. f. 85.
stàkeda [horn] K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stackig

adj.

stàked

kort; är 'av smulig konsistens' (t. ex. om dåligt kärnat smör).

den va stàked.

sén e stàked

M. 6. 75

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackig
adj

stàked n. sg.

som lätt smulas
(om dåligt kärnat smör).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackat

stäkad

kort

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackot

adj.

stàked; n=; pl. ̀ -a

kort;

är. om t. ex. smör av smulig

konsistens.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ starkat

stå̄ked eller stå̄kedor eller
stå̄ked, m. och f., n. stå̄ked
eller stå̄ked, pl. stå̄keda,
kort.

dan bå̄rjar o bo stå̄ked.
Fȫrtelen byff jr̄nast för
stå̄ked.

Ingelstads & Järrestads hd.
Per Larsson 1897-98 № 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackot

stak̲ed; lika i alla genera, pl.-a, komp. stek̲re, sup. stek̲st; kort. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackot

stàked
kort
numera vanl. kort.
-a bèjsor;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads ho
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stacleot

stå̱kend

kort

stå̱kendà stów̱la

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stackot

stàked ; obest. pl. ̀ - a ;

komp. ̀ - are

sup. ̀ - ast

kort

(numera vanl. kort)

.. som ǹ̥ter d̥e̥ kœna bìŋa, som va̰

for stáked (akut acc.!)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stackstad

stå²kasta r.

plats mellan två
höstackar, där vagnen
håller vid pålässningen.

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stackstån

adj.

stakstán

som stått i stack lagom
lång tid (om hö)

den (hlövern) e
stakstán.

M. J. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

best. f. stahn (stan)

Vid du. i går va ja i stahn --

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

best. f. stan

(betecknade här Gstad).

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd.
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad.

sta̱, -´en s.

sta̱r, -´na.

i stá̱rna e de

nò̱gara.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads nd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta, -n, star, stärna

de gamla resta-stärna M. f. 65.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

stad

... høken a stærna
en skola té ... vil-
ken av städerna man skulle
till.

M. J. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad.

sta̱, -'en s.

stæṟ, -'na.

dar e mi̱ed folk

i stǽrna.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta, -n, stær, stærna

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta, - n, stær, stærna;

med stan, "staden" menades

i Tranås Ystad.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark s.

sta, -n; stär, -na

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta̱, f., -n, pl. sta̱r, sta̱rna, stad. I.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad;

sta̱, -´en s.

sta̱r, -´na;

hym bò̱de i sta̱en;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta, - n, stær, stærna

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sta, -n, stær, stærna.

stad
sb.

han agte 2 stán ete-
spán (om Gustav V) / de
M. f. 94. / so skole di / tr stærna
mer sæ. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad.

sta̱, -ln s.

stæ̱r, -na.

de sa hàv̱ḁ pu láṉad o hàv̱ḁ sa de i stǽrna.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta, -n, star, stärna

M. g. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta, -n, stær, stǽrna;

folk fluta, ig ti

stǽrna.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta̱ ; - n ; stæ̱r ; stæ̱rna

motrǫ́ de̱ ha̱ ed ṇ̀ta
so lét i̱ de̱ stǫ̀ra
stǽrna ;

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta̱, -n

("sta̱n" = Simnishamn)

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stadbo s.

stabø', '-en; '-a, '-na

stadsbo

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stabbo

best. f. Stabon

Stabbo

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbo

stabóana (best. pl.)

stadsbo.

M. S. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbo

stabó

stadsbo

e dí nud o syga óp en stabó o ha ti forváltare?

M. J. 04

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbo

stabw̱ ; pl. stabw̱a

stabw̱ana kwma hi̱d

stùŋwm (stundom)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stadbo

stabó; pl. -´a, -´ana

stadsbo

M. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbotös

sb.

stàbotøs f.

stadsflicka, flicka från stä-

den.

n. f. 97.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadig
a.

stàdi

uppgavs betyda 'snél oc brá'

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadigt
adv.

stàdat

utan avbrott, ständigt

de ha ṇ̀ta rà tr o hola fólk stàdat (att ständigt ha arbetsfolk; hade arbetsfolk blott vid sådd, skörd o. d.). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. stadigt
adv.

stàdad

ständigt, utan avbrott

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. stadigt

adv.

stadet

fast, utan att vackla

han står stadet

(om en påle)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stadsäcka s.

stásétza

Körsla till staden

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stag, n., stågled, pl. =, stågen, stag (sjöt.) ga yjor ståg.

Broik.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Staheja

Stahója, f., -n, pl. obrukl., stät; dær va sánen stahója mæ den swærsónen. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stahæja f. stål, kruserlighet, +staheja

dar va sun stahæja for hånom ao.

Sfr. hæja.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staka
vb.

stàgja. =

driva omkring utan
ngt egentligt ärende;

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staka

vb.

stàg|a, =, ̀-ad;

gå och driva, gå sysslolõs;

han jitz o stàga fram

o tibága;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads ho

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× staka
vl.

stàga, =

gå och driva, spankulera
hum. gár hár ùda o.
stàgar. Hon går här ute och
spankulerar

M. f. 79.
Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* staka

stàg|a, =, ̀ ad; T.O.L.

gå och driva, gå sysslolös fram
och tillbaka

syn. * stågga.

Borrby 1938
Ht.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stake
s.

M. staga

s. 31.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staka
vb.

stàga, =

gå och driva, gå omkring planlöst

staga ~ omkring

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× staka

stàga, = vb.

gå och driva, spankulera, slå dank

dén han - jitg - ja - hór o - stàga. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× staka

v.

stàga. =

pres. sg. -ar

gå och driva, gå sysslolös
utan bestämt mål

M. f. 97

Ö. Hoby

Nr 2725. Ingelstads hd

H. Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*staka

stàg|a, =

I förb. med vb. gå : gå- o- stàga, driva omkring utan bestämt mål (om personer)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staka ut v.

staga ut, = , -ad

utmärka med stakar,
t. ex. på fält, var man
skall plöja den första
fåran

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staka ut

stagga-nid, =

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stakavägg

stàgavéjza (obest.-pl.)

vägg i korsvirkeshus med kline-

väggar. (M.-f. 68)

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake s.

stag/a, -an; -a, -na

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stàg|a, ̀-en, ̀-a, sb. ̀-ana m.

stör

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stàg/e, -`en, -`a, -ana

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake s.

stågh -a

stake

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stàg|e, -`en, -`a, -`ana

stör;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake, s.

stàga, -n; stàga, -na

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

106

stake

stàgh m.

(stör)

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stàgge, -an, -a, -ana

m.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stàgfa, -en

sín rìsa - di - ad me -
en - stàga. Sedan "rit-
sade" de det (om utbredd
torody) med en stake.
Se u. ritsa

K. f. 71.

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tosterup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake s.

stå²ga, -n, stå²ga, -na. s.

'stäng'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transå. Tag.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stàg/a, -en, -a, -ana m.

1) ljusstake

2) stör

sin skár. han den plúdran

ma. stàgen; M. f. 58;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stàger, -èn, -à m.

de vìpad pa en-

stàger. sòma bàrzed

(bundo det) pa en-

stàger pa rókem (spinn-

rocken).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staket s.

stafzít, ´-ad; = , ´-an

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1969

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staket

statzit, -- ad, =;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staket.

staffét, -ad s.

-, - hn.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staket s.

stafsät

staket

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staket
sb.

statgít, -- ad; =

en sorts statgít

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staket
s.

staffgit. -ed.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slaket

slaktsít n.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staket.

stafzét, -ad s.

—, — Gn.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stahet.

staffét, - ad s.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staket

stafsit n.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. F. 00.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staket

statsit n.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stahet.

staffit, - ad s.

-, - hn.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staket;

stafzét, – hd s.

–, – hm;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall.

stol, -ån s.

käststall.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stall

Stöll

s. 17

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall.

stol, -ån s.

kåstall.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall.

støl, -'en s.

häststall.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall.

stol, -en s.

häststall.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stol, -en

g. stal, -en

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

M. J. 00.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

støl, ´en m. sb.

Äldre, numera knappast
bruklig form.

Y. stal, ´en; ¯a
häststall
mùga (mocka) r. stólen.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall, s.

stöll

s. 210.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads **hd**

M.Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall.

stöl, -ön s.

käststall.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall s.

stal r. 2a

stall

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall
sb.

stal, -en, -a, -ana m.
häststall

dar e so kält nere i
stálen.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall s.

stol, ˈ-en; ˈ-a, ˈ-na

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stol, -'an m.

Yngre: stal, -'an;

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall.

støl, -'en s.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stål, -'en (pl. ej belagd);

y. stål, -'en;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stol, -en m.

(häststall).

yngre: stal, -en

M. J. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stol, -en (äldre, numera nästan utdöd form, dock välkänd av generationer födda omkr. 1900).

stal, -en (numera gängse form)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stal, -en m.

(yngre stal, -en).

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall.

stol, -ln s.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall s.

stol n.

stall

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall,

stol, -ln s.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall;

stol, -'hn s.

-'a, -na;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall;

stol, -l, -ar s.

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stol, -'en m. M. f. 61;

numera vanl. stal, -'en;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall.

stol, -ar s.

ladugård.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1841.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stål m. stall.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stol ; -'en ; -a

gak ud i stolen o

se'! (se efter)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalla.

stàla, -ar, -a pl,
-a, -ad.

gliftan börjar o
stala omkréy: bar-
net börjar att stul-
ta omhring.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalla.

stàl̲a̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.

-̀a̰, -̀a̰d.

gå vachlande.

han gour o stàl̲a̰r.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stalla. v.

stàlla, -ar, -a pl.
-a, -ad.

vackla.

du stoun o stàlar.

Nr 4037 Hammenhög, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1841.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stalla

stàlpa, =, ÷ ad

gå med stapplande gång;

syn. dàla;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stalla

stàla

stappla

tracka

ga o stàla

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalla in

stola inz (-ar, -a, -ad, inzstolad, -a) tr., 1) installa (hästar), insätta på stall, 2) i bildlig mening, instufva, inlägga. nbe e gaernden inzstolade, nu äro nöten instufvade, inlagda (i båten). Brok.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stallage

stalaf

arbets-
stallning

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallage
sb.

stalåʃ n.

stallning (t. ex. byggnads-
stallning)

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalldräng

staldräng, -en m.

N. Y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalldörr

stalddören (best. sg.)

(M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stalldörr

Staldør, -en

Nr 4213 Ullstorp, Ingelstads hd

I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stalck.

stälgd. a.

ostadig, vacklande.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stallet.

stàl̲ą̲d a.

vachlande, ostadig.

du e so stàl̲ą̲d.

Nr 4037 Hammenhög, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stalled.

stàl̲ad a.

vacklande, ostadig.

glýt̲an e stàl̲ad.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ställer.

stålad. a.

stadig, vacklande.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallet.

stàl̲ęd̲ a.

vachlande, ostadig.

bą́rned e stàl̲ęd̲.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stallet;

stàl̲ed a.

ostadig;

nor de blø fòl̲a

blø de lid

stàl̲eda;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallgolv

stølgól, --'ed;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallkarl

1.

stalkár m.

dräng som sköter hästarna

M.-f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallkvast

stalkást, -´-an

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stallkåt
adj:

stalkád, pl. --'a

yster och svårhanterlig-
till följd av långvarigt stilla-
stående i stall (om hästar)

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallkåt

adj:

stalkåd

livlig och yster till följd av långvarigt stående på stall (om hästar).

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arnskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallkåt.

stal̲ kø̲ụ̈d a.

om en häst, som
stått inne länge.
hästen e stal̲-
kø̲ụ̈d.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallos
sb.

stal̲ós, – ´ en

stalldoft

han har son stal̲ós i

kl̲ǿrna. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stallpåk

s.

stalpåg m.

stallpojke

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallrum
sb.

stalróm, -ed

hästspilta

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallrum

stalróm, --'ad, =

yngre: stalróm

spilta

nu vanl. spilta

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallrum

stolrám, -´ ad, =, -´ en

spilta, hästspilta

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallrum

stolrám, — ´ ad; (M.f. 66)
spilta i stall;
(Är. ordet spilta förekommer)
de. ena stolrámad

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallrum

stalróm; --'ed; =

spilta

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallrum

stalrám, -ˈ ed

hästspilta, stallspilta

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stallspilt

stolspilt, - en s.

stallspilta.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallspilta

stalspilta, -'an sb.

(spilta)

K. f. 85.

Jfr stallrum.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stalltilde

staltíl, -- ed

utrymmet bakom hästarna i

en stall

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stalltilde

staltíled best. sg.

gången bakom hästarna i stället

ja jér hán en jæval[1],
so han far nér po-
staltíled

Benestad, Ing. hd. 1) Ett hårt slag
M. f. 04

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallånga
sb.

stalóza f.

den fuktiga luften i ett stall; äv. stalldoft.

N. f. 94.

Jfr stallos

Säkerligen nyare bildning; ånga är rspr. lån. S-s.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallänga s.

stallägja

mf 81

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stallänga

stalléja, -an

6009. Benestad, Ingelstads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallänga

sb.

stalsänja, --an f.

stalsänza, staldänza

byggnad i gårdkomplex,

vilken inrymmer häststall

och ladugård

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stalor
sb.

stàlor

Juttr seta-stàlor, bedri-
va spaning efter förbrytare
de-skola-seta-stàlor,
lìasom de-seta-stàlor ete-
mòrdare nus. M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stam.

stam, -n s.

stamgärd.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. stam

stam, ~en; ~a m. sb.

trådstam

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. stam
adj.

stam

som stammar eller har benägenhet att stamma.

han e stám

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stam

stámen (best. sg.)

(trådstam)

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stam

stam a.

vara behäftad med
stamning.

han va so fäsket
stám

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stam

stam, -en

(vårtstam)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stam s.

stam, -en; -a, -na

Nr. 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 25

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stam.

stam̲, -'en s.

stamgård.

han bor pu

stám̲en.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stam.

stam a.

vara behäftad
med stamning.

han e so stám.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stam,

stam a.

behäftad med stam-

ning,

han e so stám,

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stam.

stam a.

behäftad med stam-
ning.

han e stám.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamhemman

stamhúsmanad (best. sg.)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamhemmane

stamhuémaned best. sg.

M.f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamhäst

sb.

stamhást; pl. – 1 a

vid ett regemente (motsatsen inlejd häst, t. ex. under repetitionsövningar och manövrer).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamm.

stam. a.

~~stam~~ (!) behäftad med stamning.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamm.

stam̲. a.

behäftad med stamning.

han har bød stám̲ ou de ad hym har prøjed e fremi̲e̲d.

Nr 3915. Ingelstorp, Ingelstads [illegible]

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamm.

stam a.

behäftad med stamning.

han e stám.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stamm

stam a.

~ a pl.

behäftad med stamning.

han e stám.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamma v.

stàm/a, = , '-ad

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stammen.

stämma s.
stamhemmanet.
han har gått
stämma.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stammen;

stàm̲en s.

stamgård;

han fètt gèl̲va

stàm̲en;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stammen

stámen (best. sg.)

stamhemman

han bígjzor på ~;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stammen.

stàm̱ḁn s.

stamhemmanet.

han har gaḻva

stàm̱ḁn.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stammen;

stàm̲en s.

stamgården.

han har gàl̲va

stàm̲en;

accent?

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stammerhack.

stám̱orháḵ, -en s.

person, behäftad med

stamning.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stammerihack.

stámorihák

person, som är be-
häftad med stam-
ning.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamp

sb.

stamp

inrättning för stampning
av tygräckor

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stamps

sta i stamp

stå stilla

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamp
sb.

stamp

inrättning för stampning
av tygpackor.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa
vb.

stàmpa, =, ˋad

stampa en tygräcka

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa v.

stòmpla, = ,`-ad

sta_ante_dǽr_o stòmpa

hèla dǽn!

Nr. 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa v.

stòmp/a, = , `-ad

valka, om nyvåvt tyg.

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa

stą̃mp/a , = , -'ad

är. stòmpa

(stampa en tygräcka)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa
vb.

stàmpa, =

di stàmpa o slá i bàmana (spilt bommarna; om hästar). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa

stàmpa, =

stampa, tór älta torr-
dy vid torvberedning;
(vanl. plùedra; pluedra-
tór)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa.

stàmpa̰, -ar̰, -a̰ pl.

-a̰, -a̰d.

han stàmpa i qúled

o so sà han

jòren sláb

kléus kláb

o den stòre mánen

ifro vàlabàken di va

brøra.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa

stàmpa, =

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa

stàmpa , =

(stampa en tygräcka).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa

stämpa, =

stampa en tygräcka.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446 Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stampevar

stàmpevár, ̀ – – ̀ ed M. f. 61;
eñ slags var (överdrag) tiu dyna l.
kudde;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stampvärken s.

stämpevärfgen

stampat, tjockt tyg
med blängarn till varp
o nilgarn till väft

Nr. 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 81, 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× standert

stånort, m., -en, pl. -a, -na, standert, vimpel, vanligen försedd med namnet på den skuta, han tillhör. Brantevik.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× standhaftig
adj.

stanhäfth

kraftig, stark, bestand;
kraftigt byggd (om män-
niskor). n. f. 94.

Nr 5038 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×standhaftig

adj.

stanháfti

stark och stadig

(t. ex. om en människa)

M. f. 75.

han ˌ ẽ ˌ stanháfti

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

standhaftig.

stan häfti a.

stanhäfted n.

– duktig.

de e in stanhäfti

kär.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ståndo

ståndo oböjl. vb.

uppehåll i drift (fabriks-
drift o. d.). äv. i annat arbete
1-5

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stando.

stándu

stillestånd.

dr bliff stándu.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads [illegible]

Nils Bengtsson 194[illegible].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stando.

stándu

stillestånd.

dɛ blør stándu

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ståndo.

ståndu

stillestånd.

de skiff ståndu.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stando.

stándu

stillestånd;

uppehåll.

de bleh stándu.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stank s.

stank, -en

Nr. 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stank, s.

stanzk

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stank

stångk, m., stångken, utan fl.,
stänk. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stank

stazk, -'en

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stank

stanzk, -'en; M. f. 88;

-- öza o. stanzk;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stanka s.

stank

stank

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stank
sb.

stazk, -en

en réle stázk

N. f. 04 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stank

stazk, -en

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

stanna
vb.

Pres. part. stànanes

de. hade. bled. stànanes
dǿr (om vatten).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I stanna

hör ha ~ komad ~ vb.

möza o ~ stanad ~ tr.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stanna v.

stänja, =, -ad

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stanna
vb.

stàn/a, =, -ad

Pres. sg. -ar

" pl. =

dær ska àlre stana mós-
pa-dóm. Det lär aldrig
fästa mossa på dem (o: de
röda takplattorna). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

) stanna

han far stela óm, vb.
so dær bler stànad
me desáma (se till att
truppen genast går halt).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stanna

stàn̲a, =, ̀ ad

vr̲ fa̲ ~ hær o pu̲ìsta

lı̲d fost.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

stanna

äv. trans. bringa att stanna

I samma betyd. stèma

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stanna

stàna, =

bilen han stàna.

Nr 2725 Ö Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stannetunna.

stàn̄atigya, - an s.
tunna, sōm använ-
des, när man bryggde
dricha. Man tömde
drichat i den för att
det skulle stå och
jäsa.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

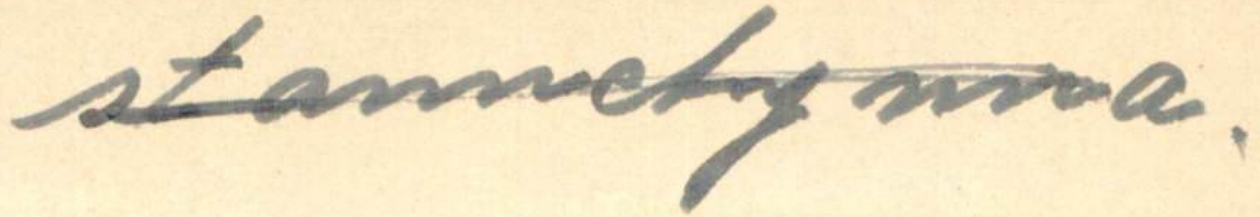

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel s.

stå'val, best. sg. stå'vlan

se DSL foto 77:0064. Detalj i gårdsjärn.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel, s.

stàvel, ; stàvla

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel

stàvla (obest. pl.)

tapp för gängjärn i dörr

M. fl. Go.

Nr 4501 Löderup, Irgelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel
sb.

stàvla oberl. pl.

de tappar på vilka gång-
järnen tid en dörr vrider
sig

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel
s.

stävla (obest. pl.)

gångjärn till dörr

M. S. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. stapel

stàvel

något uppstaplat

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. stapel

stàvla (obest. pl.)

tappar för gångjärn tiu dörrar;

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel

stàvel, -en, stàvla
stàvlana

gångjärn till dörr;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stapel
sb.

stàvel; pl. stàvla, stàvlana.
tapp till gångjärn på dörr.
de háyor bàra po én stàvel. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel

stàvla (obest. pl.)

gångjärn

dörren hängde på ~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel;

stàvel, – en s.

klockstapel;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel s.

stāvel, -n, stāvla, -na. s.

'stapel'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transcr. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel

stàvel; pl. stàvla;

i dörrposten fästad tapp,
på vilken gånggärnet
(hängslan) löper;

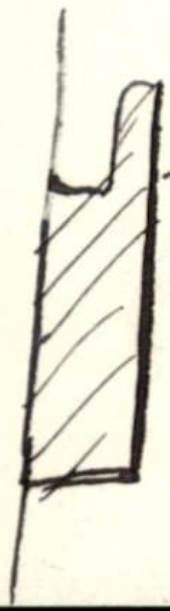

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapla

stavla, óp

stapla upp (t. ex. ved).

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapla

stàvla, =

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~stavla~~ stappla
vb.

stàvla, =
gå stapplande
Ä. stàwla.
stawla omkríŋ, stapp-
la omkring (t. ex. om kal-
var); han løv o
stawla omkríŋ. M. f. 76.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*star

star, -'en, -'a, -'ana

stare

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× star.

star̲, -'hn s.

stàr̲a, -na.

stare.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x star.

star, -ln s.

-a, -na;

stare.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× star

stār, m., stāren, pl. stāra, -na, stare.

Ingelstads & Järrestads hd. J.

Per Larsson 1897-98. Mg 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starbo
sb.

stàràbó n.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starbo s.

stàra bó

starholk

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* starabobbe

stàrabóbe

tölp, drul, drummel

jp * bobbe

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x starbock

stárbók m.

tölp

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Star-dans

Starradans

Al är inte för Sparfva att komma i Starradans. (ordspr., delvis återgivet i rspr. form). s. 5

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare
sb.

stàr/a, -en; -a, -ana
m.

stàrana e kòmna.

n. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare
sb.

pl. stàra

K. f. 85

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare s.

stål/a, -an, -a, -na

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare s. 2.

även:

stàr/e, ̀-en; ̀-a, ̀-na

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare s.

2 2
stårk -a

stare

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare

star, -'en, -'a

spòrva o -'a e sont

fyle;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare
(forts.)

stàra (obest. pl.)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

M. f. 84.

1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare

stàra (obest. pl.)

hær e gót om-

stàra, o dé ta

pùrporna (pupporna)

M. J. 63.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare

stàra pl.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare;

star, – en s.

– a, – na;

har é stàr a

inúl;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare.

star̲, -'hn s.

stàr̲a̲, - na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starhus

stàrahûs n.

starholk

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare
sb.

pl. stàra, stàrana
m.

M-f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark

start n.

da e stárt

N. f 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstad's hd

Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark.

stark. a.

start n.

fjýdad va liasam

stárt.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

dí gårnad e stårt

stark adj:

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark

stark

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark adj:

stark, start; stàrka

rẹ́ved e stạ́rt, dɛ

họ́ḷor nọ́ḳ

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark adj.

start n. sg.

K f 85.

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark adj.

stark, start; stärka

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark

stark

stárk gór kraftig jord

M. S. 79

Bonestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark

start (obest. n. sg.)

komp. stàrkare

di e ja so stárt.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark

stark, starkt, ˋa;

de ˏ va ˏ rént svart (svart),

so ˏ stárkt ˏ de ˏ và (om kaffe)

(M. J. 58)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark

stark

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark
forts.

stark (obest. n. sg.)

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark
(forts.)

stàrka (obest. pl.)

den va stàrka ska de
sỳden da, de va mìnd
stàrka.

M. J. Co.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark.

stark a.

stark n.

de e stárk.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark

stark

Nr. 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

M. f. 58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark.

stark. a.

stark. n.

de va stáik.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark

stark, start

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark;

stark a.

stạrt el. stạrt n.

de va stạ́rt;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark

stark

stårkara (komp.)

mycket stårkara

Nr 2725 Irgelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Holby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starkpeppar
sb.

starkpévor

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starkpeppar

starkpívor

~, som va krùsad

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starkpeppar
sb.

stárkpívor (vid motsats-
betoning; jfr u. kryddpeppar)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starkpeppar

s.

starkpévor M. f. 84

forts

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

starkpeppar
sb.

År. starkpívor

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Starkpeppar

starkpe̱vor, m., -kn, utan pl., starkpeppar. I.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starkpeppar

stárkpɛ́vor

Hört en gång tillsammans med vídpɛ́vor

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stárkpévor

starkpeppar
(Kr. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starkt s.

start

spec. spirituosa

han småga ènta start

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starr
sb.

stären by. sg.

(en ögonsjukdom)

n. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starr
sb.

star koll.

starrgräs

M. f. 94.

... star som vysta der som va vót. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stärra ob

stå²ra stå²ra stå²rad

stirra

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ starra

stàra I 1/ stirra, vara tu shågse

2/ vara tafatt.

(halsstarrig)

Jfr. isl. stora = stirra.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stàrabobe m. stiv. + stanabobbe

pr. stìrabóbe.

Nr 1~~12~~21. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

x starrabobbe

stàrabóba m. M. f. 66;

nedsättande epitet om man;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starblía I stirra. starbliga

Onslunda

Jmfr Secte ordklyfverier p. 174.

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starrblind
adj.

stàrablig
som har dålig syn

n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Starrblind

stærblíŋ

(Formen hörd flera ggr)

M. f. 75-

han va rént stærblíŋ.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starblind

starblin adj. en som åjhar ögonen ond sin.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1896. Leede p. 174.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Starrbobba

starbóba I. stå ∮ starra
" - båbba

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stass

Stass, -en

om festtåg av olika slag d.
processioner.

s. 61.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stass
sb.

stas, -en
bröllopsfölje
N. f. 94

bul. M. H.: stas (1922)

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stass 5.

stas, -en

bröllopsskara, brudföljе

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stass

stås
å
stat

Lær va stås;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stass s.

stǻsen

'stassen'

"..o hèla stǻsen..."

Sv. L. III :3 :16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1893. Exp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stass s.

stas

"kòma ma san stás.."

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stass
sb.

stas

högtidsföljе, t. ex. brudföljе;
m. f. 58;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stass

Stas, m. – en, pl. a – ana;
stass, ståt.

Ex. va du mæ i stasen, nar
iwar-swensen byk begrawd?
Var du med i tåget, då Ivar Svensson
blef begrafven.

dær va bara en stas, nar de
to byrje juta, det var en ståt,
då de två blefvo gifta.

№ 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stass s.

stas

stass

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stassa

stå²sa

stassa

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stassa;

ståsa, -ar, -a pl,

-a, -ad v.

gå o. vara fin;

gou o ståsa o

hute Gyta nud;

3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stassa.

stàsa, -ar, -a pl,
-a, -ad v.

gå o. vara fin.

gøu o stàsa
o hnth Gyg̱ta
nud.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stat s.

stat

stat

№ 312. INGELSTAD

Smédstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stat
sb.

stat, -'en

en statares naturaförmåner

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stat
86.

stat
(till statare)

M. f. 76. de fyra ja
så i stát

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stat

stat
(till statare etc.)
tòrpare ha lìa sóm
stat aw bònen.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statare s.

$st\underline{a}^{2}tàrh$

statare

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statare
sb.

stàtarfe; pl. =, ˋ – na m.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statare

stàtarna
(best. pl.)

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statare

stàtare m.; pl. =;

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statare s.

sta̲`tar/e, `-en; = , `-na

a̲

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 75

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statfolk

statfólk n.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statfolk

statfolk

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Holy

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statfolk

statfolk, n., -ed, kollekt., utan pl., statfolk. I.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statfolk
sb.

statfólk, -'ed

statare

N. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathus s.

stat hus

byggnad med flera mindre lägenheter upplåtna som bostad för statare

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathus

stathus, n., -ed, pl. =, -en,
stathus. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stathus

stàthuis

(statarhus)

--- Guìtan stàthuis, som hørder gåren tc.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby

Hugo Arnskog 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~stathus~~
sb.

stathús n.

statarbostad (ofta med flera lägenheter i samma bostadslänga).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

station

stasjón, -én

järnvägsstation

M. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Tomelilla Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

station

station, -en

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1849.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

station

stagón

[järnvägsstation(ssamhälle)]

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

station

stasjón, -en;
(järnvägsstation)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stationingar
sb.

staʒóniŋa pl.

invånare i Smedstorps
stationssamhälle
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd
Hugo Arcskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

station

sb.

stajón, -´en, -´or,

-´orna

järnvägsstation; stations-
samhälle

M. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stationing

stationinzana bf. sb. pl.

invånarna i Smedstorps stations- (tidigare: municipal-) samhälle.

Hört under 1900-talets första årtionde.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stationskarl

sb.

stagónskár m.; pl. -´-´a.

M. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statkarl

statkar, m., -en, pl. -a, -ana, statkarl. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statkarl II

statkar, m., -en, pl. -a, -na,
statkarl. I.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkarl s.

statkárl

statare

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkarl

statkár, pl. --'a

statare

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkarl

statkár m.

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Söderåsen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkarl

statkár; pl. – ´ a, – ´ ana sb. m.

M. f 94 m. fl.

--- en gamall statkár, som ble láfad. M. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkarl

statkár, pl. -'a m.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statkvinna

statkwiŋa, f., -n, pl.
-kwiŋor, -na, statkarls-
hustru. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statkvinna II

1

statkwiza, f., -n, pl. -zor, -na, statarehustru. I.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x statkvinna

statkvíŋorna (best. pl.)

statarhustrurna.

ja. jtg. i. láv me.

statkvíŋorna.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× statuta

statúla om nár = besluta om ngt.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stav

Se ssgn tappestav.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stearinljus

sterínjus (pl.)

de va ṇte rèktia

sterínjus.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staty.

statý, - hd s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. stav

Se ssgningen x tappestav

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. stav

stav, -'en, -'a, -'ana

stav i laggkärl

stáven jfk. óp /

stàvana i en bál

(balja)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stav s.

stav, -en; -a, -na

käpp, stör

Nr. 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stav s.

stav Koll.

uppsågade stycken av ek, avsedda som rå-material för hjulekrar

en_sava_óp ècdzeplórzk tr_stáv

Mf 75 Ö. Ingelstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr. 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stav

stav, -'en

särsk. om herdestaven

(hørastaven);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stav
s.

I ssgr som tappestav

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stava v.

stàv/a, = ,'-ad

ja har àlre lǽrt me
o stàva

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stava v.

stàva, =

dɛ̱ stà̱vas̱ jm lɪ̱adant

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stàvpa, =, ± ad stava vb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stavel

stàvlana (best. pl.)
(tunnstäverna)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd.,
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stavelse

stàvelsa

én stàvelsa;

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stavig
adj.

stàvi

istadig (om hästar).

Jfr x städig.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stavig adj.

stàvi ; `-a

om häst: istadig

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stavig
adj.

stàvp; pl. ̀ – – a

istadig (om hästar)

Jfr ×städig ds.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stavla

stàwla, =, -ad

i förb. ~ ikríŋ stövla om-

kring

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣstavla
vb.

stàwl|a, =

gå stapplande.

han jitj o stàwla.

M. f. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stavla
v. forts.

stàwla, =

gå osäkert, gå stapplande

(Lyn. nùzla)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stàwlad × stavlig
a.

stàwlad; n. =
med stapplande gång;
som går ostadigt

dén kálven (dí fúlad)
e stàwlad tu o
gá

M-f. 84
Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stavning

stávning

M. J. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Arskhoff

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stearinljus

stéarínljus neutr.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stearinljus s.

stearinljus

stearinljus

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stearinljus

sterínjus; pl. =;

~ hàde de om jùlana;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steg
sb.

stę n.

viss bredd av tak vid
täckning med halm
(i regel sex alnar).
N. f. 94.

Jfr sexalnasteg.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steg

stedz

Rikspråksord med
ljudsubstitution.
Inn.: *seta stédz i
nan, sätta fart i ngn, göra
att ngn påskyndar farten.
han sata stédz i na.
M. 6. 84.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Arnehorn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steg

s.

stegz n. ; pl. =

lòrza stegz långa steg

(Riksspråksord med ljud-substitution)

(Formen hörd åtskillija gånger) | M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×steg
sb.

stɩ n.

I uttr ett stɩ halm
så mycket täckningshalm, som åtgår till
att täcka en viss del av
taket, kallad ett stɩ.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege, s.

stæ̀ja/, -an, stæ̀ja/, -na

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

106.

stege.

stäjh, - hu s.

- ä, - na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stàjfa, ̀-an, ̀-a;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stège, -en; -a, -ana
m.

stege
sb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege.

stija, – hn s.

– a, – na.

t. ex. táffastija.

Ir 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stiga m.; pl. -a;

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steges s.

Stien

'stegen'

3347:5

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938. EIC

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stia m.

M. f. 76

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stʃa, -`an, -`a, -`ana

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege.

stæjh, -en s.

-a, -na.

stæjen han kàna

ju.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stäjk, pl. -a m.

M. G. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(x) stege.

stìjh, -hn s.

-ìa, -na.

stege.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stik, -en, -a m.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege.

stùjḫ el. stàjḫ,

-ḫn s.

-ạ, - na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stìh ; ̀ en ; ̀ a

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1933 35

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(x) stege;

stijh, -hn s.

-'a, -na;

stege;

ja klètra pu

stèjhn;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stìjh, - hn s.

-

-'a, - na;

stege.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stiga, -en m.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stie, -n, -a

stege s.

stege

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Trauås

INGELSTAD

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegers s.

sters, -'ad s.

kök;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoers, - ed, pl =. - em. s. × stegers s.

'kök'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegers. s.

sters, -'hd s. ä.

köh.

Nr 4037 Hammenhög, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stegers
86.

stérsed (best. n. sg.)
kök (föråldrat ord;
numera tjøk).

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† stegus

stens. -ed

kök

4036 Övraby, Ingelstads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Stegen

Stens

kök

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stegus

stęrs, n., stęrsed, pl. lika, stęrsen, kök.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stegers s.

stẹrs, ´-ed; = , ´-en

Kök

K f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegers s.

stɛ̃rs, ´-ed; = , ´-en

Kök

Jfr stens, som är mera genuin form.

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stegers, s.

stersed; b.f.s.
kök

s. 210

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegers.

stars, -'ad s. ä.

höh.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stegers

stęrs, -ád s.

höh.

du fom gon ụd i

stérsad.

r 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stegers s.u.

stersad

'köket'

3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stegers

sters, -'ad

äldre benämning på kök;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegers

stérzad (best. n. sg.) forts.

(kök)

M. f. 84.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegers.

stars, -ad s. ä.

hök.

dréyan han gáms anta

han gour éy te

pìan i stársād.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegers.

stęrs, -´ 2d s. ä.

kök.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stegers.
stars, -'ad s. ä.
höh.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegers

stärsed (best. n. sg.)

N. f. 68.

stérsed (d:o)

M. f. 65.

kök (numera ur bruk och ersatt av tjøk).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegers.

sters, – 2d s. ä.

kök;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegers.

stars, -ed s. ä.

kök.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stegus

sters

Jöh, Bryggkus

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stegers

sters. -ad

kök

Nr 3437 Kvärrestad, Ingelstads hd

Maria Andersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stegers s.

sters

kök

№ 312.

INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stegla

stàjla, - an s.

- òr, - na.

stegel.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stérsbör

+ stegusbors

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stegla

stǽgla, stǽglar, stǽgla, stǽglad, partic. stǽglad, imperativ stǽgla, stegla.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. stegla
sb.

stàylor pl.

träspjälor vari med en
buten lem spjälas.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Arskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. stegla
vb.

stàgla, = , -ad

spjäla en bruten arm l. ett brutet ben. Gjordes förr är. av "klòga". (hum stàglad (benet).

N. f. 94. Jfr spjäla.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stegla v.

stài̯l/a , = , ̀-ad

spjäla

háim̲ stài̯la bé̲nad

M f 8/

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stegla.

stäjla, -ar, -a pl.

-a, -ad.

spjäla.

de stäjla bénad.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stègra I jmfr. hègra. × stegra

han star dar o hègrar o stègrar = han vet ej riktigt vad han skall säga.

M. stègra og hègra äro liktlyd andt ej användas åfta samtidigt.

Ingelstads hd Onslunda
Otto Anderberg 1890.
№ 1211.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegspole
sb.

stiaspóla (obest. pl.)
stegpinne

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.
1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stek

adv.

steg

I uttr. stég tór hårt torkad (om t. ex. klöver)

M. f. 1900

Nr 5008. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stek

stegz, -en s.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *stek

steg

I uttr. stég tór hårt torkad (om t. ex. klöver)

M. f. 84.

Jfr spég tór ds.

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stik

stegz

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steh.

stej, – Cm s.

t. ex. tòhastéj

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka, d.

stèdja, , stegt

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka

$\overset{2}{\text{st}}\underline{\text{e}}\text{ja}$; $\overset{1}{-}$or, — ; $\overset{2}{\text{st}}\underline{\text{e}}\text{gte}$; $\text{st}\underline{\text{e}}\text{gt}$

steka

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd.

Löderup

№ 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stela, v.

stēgta, pret.
stegt el. stelat, sup.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka
vb.

stègza

A. V. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka

stèdza, stègta, v. stegt

pres. sg. -'or (stèğta) (stěğt)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. steka

v.

sólen stégor solen gassar, solen bränner / stéğt i. Gízed solbränd i huden

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borby Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka v.

stɛ̀dʒ/a, ´-or, stɛ̀kta, stɛkt

Nr. 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.* steka
sb.

stẽdza

I uttr. mágor som
en stẽdza mager som
en sticka

M. g. 84

Borrby Jfr 3.* steka

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3.* steka
adv.

stègza

Förstärkande i uttrycket

stègza mágor mager som en sticka

han va stègza mágor

M. f. 84, K. f. 88

Borrby H. 2. steka.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka

stèja stèğta steğt

pr. sg. -ór
" pl. =

steğt sıl l.
stéğtor sıl;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hö
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka.

stéja, -or, -a pl.

stégte, stegt.

ja ska stéja

en tåke.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka.

stèqza, -'or, -'a pl.

stèqth, stèqt.

Nr. 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka

stè̱gza, stè̱ğta, stè̱ğt

pres. sg. -or;
" pl. = ;

de̱ kana stè̱gzad (steka det);

pret. part. obest. form. m. o. f.
stè̱ğtor l. stè̱ğt;
e̱n stè̱ğtor sil (M. f. 61)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka

stẽdja, stẽgta, stẽgt.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stekad

stègad

bryt l. torkad av
solen; starkt solbränd

M. f. 84

Jfr *solstekad

Nr 3600. Ingelstads hd

Borby Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stérsad K. f. 85. × stekarhus

stærsad (bf. sg) sb. n. f. 98.

köket

Numera föråldr. och ersatt av tjøk, -ad.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stekarhus

stærsed bf. n. sg. sb.

köket

Numera blott om en äldre tids förhållanden; i nyare mål fjøtk, -ed.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stekarhus

stors, -ad K. f. 84, M. f. 66;

l. stars

kök

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekel
sb.

stêgel

kricke i kreaturshorn;

jfr hornstekel

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stekers

s. fort.

sters eller

stærs n.

kök (nu ur bruk och ersatt av tjøk)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stekersdörr

stérsdøren (best. s. sg.)

köksdörren

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stejefrit n.

Stekfett

stekflott

M. Areskoug 1926.

Löderup

Ingelstads hd.

№ 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekfläsk s.

stègzeflåtj (ä.) L.

stègeflåsk (y.)

Nr. 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekjärn s.

stèdzejärn

stekpanna

Nr. 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads ha
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekugn
sb.

stẽdzǽn, -´en m. / (i köksspis). / bf. sg. äv. N. f. 94. / stejǽnen, strjǽnen.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Arskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekugnsspis
sb.

stẹ̃dzǻnspís; pl. – ´ ´a
m.

köksspis med stekugn

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Arskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1) sten

sten, -en, -a, -ana m.

Koll. sten samling av ste-
nar (t. ex. i åker)

sen den stora stenen
komar vék, sén e dar

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2) sten

äta kämp. Sedan de
större (jordfasta) stenarna
-mer kom bort (brutits upp),
sedan finns det inte kämp-
sten (i jorden, alltså: ej
kämp under de jordfasta
stenarna). N. f 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

1. sten

sten, -en, -a, -ana sb.

m.

Koll. sten

gát-óm stén / fuda-stén spränga sten / sla-stén med slägga skärva sten till makadam.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

1. sten
sb.

sténen har àlri so brót Stenar är svåra att flytta vid stenbrytning. Tálesätt. M. f. 94. / de va stén, som hade vad nérgrávada. M. f. 94. / stén e hær øvor ált (s: i marken). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

1. sten
sb.

dar jek ja mi̱en
sté̱n, ti (o: vid väglagning).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. sten

sten, -en, -a, -ana | sb.

m.

kärna i stenfrukt, t. ex.

körsbärskärnor.

spata úd stènana!

~~dar pik jo mien stén ti~~

~~(sten åt, vid väglagning). M. f. 94.~~

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. sten

Åv. om kvarnsten.

... järned i den ène sténen, som ska drá.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

) de va stòra stén*), sten
(sb.
ṇ̀ta sóna kámp (smårre lösa
stenar). M. f. 94.

*) Kollekt.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sten, -en, -a, -ana
m.

hum. kruisa me. en.
rón sten. — den sténen,
som. fluitas tit, han. mòsas
ṇ̀te mied (ordspr.)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

sten
(sb.)

so-lega-de-
två stén i-bríd
(vid murning av visst
slags vägg).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten
sb.

sten, -'en; -a, -ana

sten är. kollekt.: 'stensamling'.
Jfr ortnamnet Onslunda Sten,
är. under formen Stenen.

de- holt- pa- o- ploka-
stén. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sten, -'an, -'a, -'ana

ofta sten i kollekt. an-
vändning.

de lå'va (staplade)
sté'nen (stenarna)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h:d
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sten, ´en, ˋa, ˋana
m.

koll. sten

M. 4.79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sten, -'en, -'a, -'ana;

kollekt. sten;

dær va fiad ma'n;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

s.

förbs.

hu̯da, stén spränga

sten (med dynamit)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten, s.

sten / -an, stena / -ana

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten m. ; ^{2}-a

sten

sten

han (stenen) e mrt

stukløud

M. Areskoug 1926

Löderup

Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sten s.

stèna (pl.)

'stenar'

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sten

Sten
s.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sten, -en, -a, -ana
m.

som koll. sten

traj stòra stèna
M. f. 75.

de-fidja stòra stèna: de-
la rév om-sténen. M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de ha ligged
i tuor o
sten, det har
legat som turig, sten-
bunden mark. M. f. 60.

sten
forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd sten
Hugo Areskoug 1960.

koll. sten

sla-stén med slägga skärva sten (för vägbeläggning).

... hala-fólk tr. o. sla-stén hålla folk (arbetsfolk) till att skärva sten.

Löderup, Ingelstads hd. N. f. 77.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sten, -a m.

kod. sten

sten o. bryda - ój sten

att bryta upp

N. J. 75

Nr 7473. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sten, -'en, -'a, -'ana;

sten ofta kollektivt: sten-samling i åker o. d.

en ágor me stén o svær; me flàda sten, med flata stenar (M. f. 88)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sten, -'en, -'a, -'ana

koll. sten

bryda - stén;

han - ha - bruded stén.

dar - e so - mien sten pa - sómt
(på somliga ställen av åkrarna).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de skola pela-
sten av vòrzana,
de skulle plocka bort sten
från åkrarna.

sten
forts.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stena

vb.

stèna, =

fastsätta stenar i fiskrät
för att det skall hålla sig
lodrätt i vattnet -

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenamoss;

stènamús s.

stenmossa;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenas s.

stenås

stenslåpa

M f 81

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenas s.

stenás, – ed, – pl =, – an. s.

'stenasa, stenstöbe'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenas

stenás n. m.f. 88;

träslåpa på vilken större stenar forslas från åkern;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stensasa s.

stens'ås/a, '-an; '-or, '-na

stensläpa

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stenasa

stenáza, -´-an

apparat att bortforsla stenar

från åkern med;

i samma betydelse

stenslade (stenslá)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenasa
sb.

stenása f.

stenslåpa, apparat på vilken stenar släpas från åkern (dragen av häst(ar)).
Består av en avsågad grov grenplyka, över vilken spikats en tvärslå.

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenasa

stenåsa f.

stenslåpa; apparat, på vilken större stenar släpas bort från åkern.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stenasa

stenáspa, --'an, --'or

apparat för bortforsling
av större stenar från åkern;
slä"pa des efter hä"star;

dragtyggets plats.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenasa

stenåsa f. sb.

stensläpa, ett par vinkelställda stockar med tvärslå, på vilken större stenar släpas bort från åkern.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stenbena

Stenbena[1], f., skämtsamt namn på brunnen.

möeka[2] stenbena[1], hemta vatten.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stenbet
adj.

stenbét; pl. -´a
mycket envis, halsstarrig
M. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Henbet

stanbét. a.

-a pl.

motsträvig.

bøm kuna vara

stanbéta.

senare leden väl p.p. av beta

som böjes bèda, bète, bet. J. J-s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads

Nils Bengtsson 194

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stenbet

st̰enbét; obest. pl. --'a

envis

d̰e vore --'a, d̰e vile ṇ̀ta

và̱na (lyda);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sterbet

stembét a.
el. stembét
motsträvig.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stembét adj. envis. * stenbet

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stambétas v. envisas. x stenbetas

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenbet

adj.

stenbét, pl. --a,

enris, egensinnig.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbom

s.

stenbo'r

Stenhuggeriredskap. Se DAL foto 77:0036.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbom.

stanbúm, - an s.
-a, - na.
trästång, med vilken
man bröt upp stenar.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbom.

stenbum, -bn s.
redskap vid sten-
bytning.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbord s.

sten bør

K f 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbord
sb.

stenbór, -´ed

stort bord med blank stenskiva (ofta från stenbrotten i Komstad, Stiby sn, Järrestads hd).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbord

s.

stenbár n.

bord med skiva av blank-
slipad (grå eller svart)
sten (ofta flis från
Komstads stenbrott i
Stiby sn, Järrestads hd).
Förr vanliga i vardags-
rummen (som matbord)
M. f. 84
Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbord

stenbór n.

bord med stenskiva.

M. fj. 06.

Bord av denna typ voro
för vanliga i allmoge hem-
men.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Arnelöf 1942

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenborrare

s.

stenbórara m.

stensprängare, person som med dynamit språnger sten

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Lödcrap

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenborrare

stenbórara m. ; pl. =

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbotten

stenbón m. sb.

underlag av sten i väg-
bana över lös mark, t. ex.
sankmark

N. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbotten

stenbón, --'en

ud po --'en

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbro
sb.

stenbrå

n. f. 87.

Nr 3817 Vallebergs Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbro

stenbrå

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbro

stenbrå

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbrunn
sb.

stenbrón; --'a m.

stensatt brunn

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbrunn

sb.

stenbrén m.

brunn vars väggar beklätts med stenar

en öppen stenbrén.

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbrunn

stenbrén m.

trol.: brunn vars väg-
gar kantats med ste-
nar. (Det fanns näml. förr också
brunnar klädda med trä)
J-s

(Man född 1904)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbunden
adj.

stenbázan; ntr. -'ad
(om mark)

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbunden

adj.

stenbózad n.

(om terräng).

N. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arnskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbunden

stenbägad (obest. n. sg.)

(om jordområde).

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbunden

stenbågen

stenig (om mark)

Nr 4501 Löderup, Irgelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbunke

sb.

sten.bázka, -- en m.

stenhög, stenröse

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbunke s.

stenkōjka

kōj med stenar

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 25

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stenbör

stenbør, – – ´en, – – ´or

bår på vilken tyngre stenar bäras bort från åkern; jfr ×bärebör och simplex ×bör

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stenbör
forts.

(ɔ: tɪ ‿ o ‿ ta̰ ‿ sté̱n ‿ pa̱; dḛ ‿ vèlta sté̱nen pa̱)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× "stenbör"

sb.

stenbår

ett slags bår av grova stänger, på vilken tunga stenar transporterades från åkern

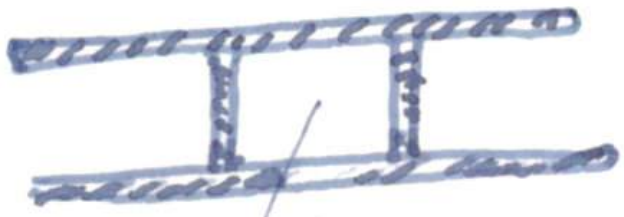

↓ plats för stenen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stendös

Stendús, m., -kn, pl. -a, -ana, stenhop, stenhög, stenrös. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stendös.

stendyjs, - en s.

de frya alri urå̄a

en stendyjs,

dar va en mån som

hade lat, se ö sàwa

i stendyjsen va

anors ànors sin fitz

han ȫnt i et fryor.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads ha

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenet adj.

stènad; -a
stenig

Nr. 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenfot

stenfödda (obest. pl.)

(på hus)

M. J. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenfot

stenfód, -i en.

(på byggnad).

M. f. 60. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenfri
adj.

stenfrit n. sg.

där e stenfrit (om jordmån).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenfri

stenfrit n.

(om åker)

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenfri
a.

stenfri
(om odlad mark)
inte aldeles stenfri

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Lodenup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengata s.

sten- L. stenzgáda

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengolv

stengúlad best. sg.
N. f. 94

so dùsta[x1] - du - go stengúlad
först (innan det fejades). N. f. 94.

x) vaktmästaren tänkte.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stångolv.

stångul, -ad.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengravare

stengrávare m.

person som gräver ner sten
å° åkern;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengravning s.

stengrävning, -en. s.

7

'då man i stället för att forsla bort stenarna från åkern grävde ett "hwl" och "sänkte" dem i'.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengärde s.

stenjøera, -d, pl=, -va. s.

'stengärdesgård'

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengärde s.

stenjärk

gärdsgård av sten

Nr. 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 75

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengärde

stẹ̃njǽ̱r/a, -´ ad, =, -´ an;

stengärdesgård;

hà̱wa (trädgårdstäppor) vora

íŋ̱lǽjta ma stẹ̃njǽ̱ra;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengärde.

stanjæ̱ra, - ad s.

-, - an.

læza ragáṯor haḷa

-de for stanjæ̱ra.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stongärde s.

stengärd

stengärde

№ 312. INGELSTAD.

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengärde
sb.

{stenjære, -'ed, =, -'en n.
{stenjære

stengärdesgård

2 stenjære (pl.)

M. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengärde

stengärde n.

stengärdesgård.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stengärde

Stenjæra, n., pl. =

Stengärdsgård.

Nr 7732 Övraby Ingelstads hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengärde

stenjǽr/e n., -´-ed, =,
-´-en

stengärdesgård

dr. knata. á dí gréseed
ve. stenjǽren. De av-
betade hårt det
där gräset vid
stengärdesgår-
darna.

M. f. 79

Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengärde

stengärk, n.; pl. =;

stengärdesgård.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stengärde

stenjære n. ; pl. =

stengärdsgård

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stenhank

stenhänk, m., -en, pl. -a, -na, på fisknät befintlig ögla, hvari till sänke tjenande stenar fastsättas. Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhuggare
sb.

stenhógare m.

M. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhuggare

sb.

stenhógare m.; pl. =

n. s. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhuggare
sb.

{stenhógare, — ´ — en, =
{stenhógare — ´ — na m.

N. f. 94.

stenhógarna navra úd
(mejslade ut).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenhuggare

Stenhögare – en

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhuggeri

sg.

stenhageri n.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. Hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenhus

best.f. stenhúsed

om gamla slottet å Öreup.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhål

stenhúl n.

hål i marken efter en (större) sten som brutits upp

M. f. 84

(v: dør som sténen hadde ligzed).

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

dǿr vá ḷd -
stèned. n. f. 94.

stenig
adj.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenig

$st\underline{e}^2$ned l. -or, m. och f.,
n. -ned, pl. -neda, stenig.
J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

stèned; n. =; ̀ – a $\frac{\text{stenig}}{\text{adj.}}$

for sténed för stenigt

va dær ṇ̀te for stèned...

M. f. 94. | på de stèneda (de steniga delarna av åkern). | stèned jór.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2/ de stènadasta

stenig adj.

den mest stèniga delen av åkern. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenig

stènad ; obest. pl. ̀ - a

bóṇan e̱ stè̱nad

lǽŋor u̱d ;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenig

stènad (el.-or), m. o. f. o. n.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stenkak

stenkág, --'ed

= * kak; se d.o.!

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkaka
sb.

stenkágor pl.

ett slags tunna plåtar,
bakade av en smet av
kornmjöl och vatten.
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkaka
s.

stenkágor (obest. pl.)
ett slags (gaushasmå, tunna) kakor av vetemjöl,
som gräddades i samband
med det stora baket (av
rågbröd)
ja, ska, baga, sten-
kágor av vèdemel

M. f. 84
Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkaka

stenkåga, f., -n, pl.
-kågor, -na, eg. stenkaka,
små tunna pannkakor,
s.k. plättar, som bakas
af kormjöl, ägg och mjölk.

Ingelstads & Järrestads hd.

J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkåga

Stenkaka

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkaka

pl. stenkagor

slags bakverk (pannkaka med
jäst); även ss. namn på en lek
[slå stenkagor].

s. 79.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkaka

stenkágor
(obest. pl.)
tunna kakor av
vetemjöl.

M. f. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×

stenkakas.

Stenkagor (fol.)

'en sorts tunna pannkakor
av mjöl vatten och socker'

4347:5

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkaka

stenkága, -ór

ett slags tunn kaka, bakad av vetemjöl l. kornmjöl.

Jfr vetestenkaka

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stenkakeblad

stenkågeblåa, n., -d, pl. =,
-n l. -na, salvia.

Brantevik.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkil

sb.

stentgíl; pl. – ´ a m.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkilare
sb.

stenfjälare m.

man som kilar sten

R. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkilare
sb.

stentygilare m.

person som kilar sten vid stensprängning.

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkista

stenkistor pl. sb.

(om fornfynd)

n. s. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkista sb.

stenfgista f.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkista

stentjistor (obest. pl.)

(vid hamnbygge)

M. f. 84,
Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
1948. Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenklunga.

stenklúga, - an s.

- stenhög.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenklunga.

stenklúnga, -an s.

stenkög.

(Lars Truedson).

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkol

sb.

stenkúl l. stenkúl

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkol

stenkúl, -'-an;
(använt som sg!)

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkol

stènkul (trol. fem.)

M. f. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkol

s.

stènkúl

M.f. 75

(Trol. oftast med accentöver-
kastning)

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenkruck

stenkråkor (pl.) sb.

stenkrukor

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkula s.

sten- l. stenkúla

stenröse

M L 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenkula
sb.

stenkúla f.
hög av stenar, sten-
röse

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkula
s.

stenkúla f.
stenrôse, stenhög

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Söderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenkula
sb.

stenkúla
stenkummel
(15-åring gosse)

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkula

stenkúla f.

stenhöse, stenkummel

Jfr 2 "rör".

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkula

stenkúla f. M.F.88;

stenrös, höjd av stenar;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkula

stenkúla f.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkula

stenkúla f.

stenkummel, stenröse.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkvarn

stenkvärn

(t. ex. om en malt-
kvarn)

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkök

stenkök n.

stensatt kök, kök med stensatt golv.

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenlupen

stenlúien

hård i konsistensen
(om honung)

M. f. 75.
(s: som - bytg. hár i - kàgor-
na).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenlupen
adj.

sten/lúan, -lúad; pl. -
lúna
av hård konsistens, t. ex.
om honung l. päron.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenlupen pa.

stenlued (n.)

"(försedd) med dådrand (i bröd)"

"bröed a stenlued" 3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenlupen

stenluden

översållad med sten, stenbunden

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenlupen

stenlu̱ían a.

stenlu̱ína

stenartad, förhårdnad.

pantóflorna c

stenlu̱ína.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenlupen

stenlupen a.

stenlupad n.

stenartad, förhårdnad.

brøed e som de

va stenlupad.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenlöpen.

stenlúan. a.

stenlúad. n.

stenlúna pl.

stenartad, förhård-
nad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenmoss
sb.

stènamús

på stenar växande mossa (kanske rätteligen lav). En dekokt härav användes som färgämne, bl. a. för påskägg. M. f. 94. Jfr simpl. × moss.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenmoss

stenmúž n.

på stenar växande mossa (lav ?), använd som färgväxt.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stenmoss

stènamus, m. f. 61; K. f. 84;
stènamós m. f. 61;
ett slags på stenar växande mossa (lav?);
användes förr som färgväxt för brunfärgning;
stènmós m. f. 61;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenmossa

stẽnmóza (T. O.)

en slags på stenar växande mossa (lav?), använd som färgämne;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenmossa

stenmúsa, =
ob. förga i dekokt av
stenmossa; jfr stenmúz.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenmossfärg.

stenmúsafärg l. stèn-
mùsafärg
brun färg beredd av på°
stenar växande mossa.

M. f. s-s.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenork s.

Stenoren

'en stenplatta på gårds-
platsen att vakta olika fö-
remål på'

3547:3

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stenord

stenóren bf. sg. sb.

stenläggningen (på gårds-
planen l. i stallet).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenor,

stenör, – en s.

stenläggning,

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenor s.

Stenǿr, -en, -a, -ana. s.

'Stensatt gårdsplan'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenor

stenǻr, -en s.

stenläggning;

ja fälde pu stenǻren

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stenord

stenøren (best. sb. sg.)

stensättningen på gårds-
plan

gå på bara stenøren

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenor(n).

stanúrn, - en s.

stenläggning.

de va en ráli

stanúrn o fjòra pou.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stenor(n).

stenúrn, - hn s.

stenläggning.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenorn.

stenúrn, – en s.

stenläggning.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenorn

stenörnen (best. sg.)
stenläggning på gårds-
plan.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

M. L. 60. Hugo Areskoug 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenorn.

stenurn, – en s.

stenläggning.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenorn.

stenúrn, - en s.

stenläggning.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stenpadder

stenpádor n. M. f. 88;
(samling av) lösa stenar
på ett fält, i en åker;
en fårli hur ~;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenpelare
sb.

stenpélare; pl. = m.
(t. ex. i en bro räck).
Senare leden repr.
N. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenpära s.

stenpära -or

stenpäron

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenpäron

sb.

stenpäron pl.

ett slags mindre, mycket
hårda päron.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenrad
sb.

stenrå

rad av stenar

n. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenramla s.

stenrámla -or

stenhög

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{stenrámla
{stenrámla, - -'an

x stenramla
sb.
f.

stenhög, stenröse

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stenramla

sb.

stenrámla f.

stenkummel, stenröse.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenramla.

stenrämla, - an s.

stenröse.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenamla.

stenämla, - an s.

stenhög.

(Lars Tuedson).

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenramla

stenrámla f.
stenhög, stenröse;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenamba.

stenámba, -an s.

stenhög.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stenramla;

stenrámla, -an s.

-or, -na;

stenröse;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stenramla.

stenrámla, -an s.

— or, — na.

stenrös.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stomanda. 5.

stománda, -an s.

stenköp.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stenröje
sb.

stenröje n.

hög av stenar, ovan-
på marken eller nergrä-
da

et. stört stenröje

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borby

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Steurør, -ed. s. steurör s.

'Samling av steuar,
steurösé'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenös.

stenös, -ad s.

(Hans Nilsson).

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenröse
sb.

stenrúf, -ad

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenröse"

stenrösa n.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenröse

stenrúza n.; pl. =;
l. — rúsa,
l. stenrús n.

pl. stenrúza hörd någon gång.

M. g. 84.

1947

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Ar[illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenröse

stenrösa (obest. pl.)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenröse

(forts.)

stenrösa

M. F. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stensatt

adj:

stensát

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenskita.

stangida, -an s.
-or, -na.
stenskvätta.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenskila.

stenGida, - an s.

stenskvälla.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenskeita s.

stenfida

stenskrätta

№ 312. INGELSTAD

Smédstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenskita

stenhída; pl. -ór sb.

stenskvätta

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenskita.

stenGída, -an s.

-or, -na.

stenskvätta.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenskita
sb.

stenhída; pl. -- or f.

sädesärla

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stenskita

stenfída f. stenskvätta.

äg.-fíra.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stenskiteunge.

stengidaüza, – en s.

du gàvar som de

va en stengida-

üza.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads [illegible]

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenskiva

stenskiva

bordskiva av sten

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenskiva s.

Sten Sjíva

K f 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenskramla.

stenskrämla, -an s.

stenhög.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenskvamla.

stenskvämla, -an s.

stenhög.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sbensvattika

stensvátifsa sbenskvätt.

Ing. ml. E K B.

(F. Kinestad.)

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenslunga

stenslygta f. s.

(leksak)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenslunga

stenslägga f sb.

(leksak)

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenslade

stẹ̃nslǽ, pl. -´r;
apparat att bortforsla
stenar från åkern med;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenslade s.

stenslæ, -n, -r, -rna. s.

'stenslade'

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenslägga s.

Stenslägga, -n, -slägjor-na. s.

'Stenslägga' = slägga att slå sönder sten med.

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten stocka.

stén stóka i förb.

stén stoka nyjän:

spritt nahen.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stenstocka

stenstóka

I förb. stenstóka nigdzan, spritt naken.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stenstocka

stẹ̃nstóḵa
adv. med förstärkande betydelse;
i utk. han ẹ̃ stẹ̃nstóḵa
(sprid) nỳ̃ggzen (naken) rẹ̄nt;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten stocha.

stén stóha i
förb. med nigdzén

han e ju rent
stén stoha nigdzén.
han är ju spritt naken,

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten stocka.

stén stòḫa

i förb. med nìgdzén

spritt naken. ~

han e stén stoḫa

nìgdzén.

~

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stensänke

stensæŋtʒe n.

grävt hål i marken, där från åkern uppbrutna stenar sänktes ner

(o: dær. de. sæŋte sténan)

M. f. 77

Nr 4501 Ingelstads hd

Löderup

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stensätta
vb.

stensáta, -sáta, -sát

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stensätta

stenséta, stensáte,
stensát

M. S. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stensättning

stensättning; pl. -ar

konkret: stensatt gårds-

plan o. d.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stentrapp;
stentráp, - en s.
stentrappa;
de vá pu sten-
trápen pu maga-
šíned;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stentråg

stèntrù, ̀ ̀ ed

et ~, som va̰ hòlvad

(urholkat)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenurd.

stenrös, -hus s.

stenläggning.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stomme.

stamin, -ins.

stenläggning.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads [illegible]

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stenurd.

stenár, - en s.

stenläggning.

han fålde pu

stenáren;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenvägn s.

stenvägn

vägen att forsla sten

M f 81

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenvagn s.

stenvöjn, -en, -a, -ena. s.

'stendrög', låg grov vagn att forsla sten på.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenvagn
sb.

stenvägn; pl. -ar m.

vagn på vilken större stenar köras från åkern.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenvagn

stenvogn, --en

vagn för bortforsling av
större stenar, från åkern.
en ~, som dragen drås.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenvägg

s.

stenvägja (obest. pl.)

(väggar av gråsten)

M. g. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenvägg

stenvägga (obest. pl.)

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sterbhus
sb.

stærbhús n.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Sterna

Stèrna v. Stelna.

jusen ska sta ta dr stèrnar.

Ing.

stèrna i Wuchgs Lod; ~~[illegible]~~

stærkna N. Åsbo (N. [illegible])

Nr 1121. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sters;

st<u>e</u>rs, – ad s.

kõk;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stewart s.

stwrt

stewart

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*sti

sti n.

svinstia

et. stí.

M. f. 76. Jfr sv. svinstí

ds.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sti

stir pres. sg.

hört i uttr. da stír aw-dom, (det sprutar ur dem), de bø tygysáda ("tunnsådda"), med syftning på diarré;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stibybönder

sb.

stibybönderna bf. pl.
bönderna i byn Stiby.
Stiby sn, Järrestads hd,
Kristl. l.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stick
s.

stitʒ n.

gadd hos insekter

òmor ha̯ sá lòza stitʒ

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. stick
sb.

stryg, -ed (konkret)

gadd hos stickande insekter, t. ex. bin och getingar

de va stryged, som sad bagi

Borby Nr 3600. Ingelstads hd U. f. 84

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. stick

stitz n.

stickande, märke efter stick

Jfr loppstick, ormstick

M. 1.84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stick

stik, pl. = , -en n.

dé stíken, de sticken
(om t. ex. insektstick)

M. fl. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka

v.

stitga, stak, stöken

stitgas ig.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka

stìʒ̱/a stak̲ stȯk̲ad

pl. stȯk̲a

pres. sg. -ór;

" pl. =;

dẹ̲ stoka ẹ̲n trá̲

yím̲en;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka.

stìfza, -ʹor, -ʹa pl.

stak, stùka pl.

stùkad.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sticka
v.

Stitja

i förb. stitja hosor säkerl. vgare;
jfr göra.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka

vb.

stìtza, stak

stitza – trán yínom (s: nålsögat). K. X. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka o.

stiffa

sticka

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

sticka

stìtʒa, {stak, stòkad pb.
stìka {stòka

Pres. sg. ⊥ or
" pl. =

Imper. sg.
stiʒʒ

Pret. part. stòkan, stòkad, stòkna

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

sticka
vb.

stitza en grís /
stitza tìslor (se tistel) /
stitza óp (neker, hö e.d.).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

sticka

stika ny klóvor, vb.

hø, far.

n. f. 94.

de stak ny fár.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka v.

stètgla, '-or, stak

stòka, stòkad

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka v.

stìʒ/a, -or, stak̲,

stòk̲a, stòk̲ad

1. ge ett stick, stinga
2. i kortspel: gå över med högre kort

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka

v.

stika (t. ex. strumpor)

Nyare form

K. f. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka

stìtʒa, stak, stòkad
pl. stòken

pres. sg. -'or;
" pl. = ;

stitʒa tìslor, sticka upp tistlar ur åkern med stavar. försedda med skarpa järnspetsar.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka
v. fort.

shtga, ǿvor
(i kortspel)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticha.

stùḫa̰, - an s.

- ṓr, - na.

de e en rún-

stùḫa̰.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka, v.

stiffa, stalk, stolad

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sticka v.

stak̲ (pret.)

"tis̲ mèra stak̲ lan̲ pa̲..."

308 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sticka

vb.

stìtza, stak

pl. stàka

(sticka med en spetsigt föremål).

stàkna (pret. pl. obest. form).

so. bygn. de. stàkna.

de. stàka. dom. nér M. f. 63.

[illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. sticka
vb.

stika, =

stizzad (sup.).

sticka struanpor

Nyare ord från rspr.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

K. 6. 72.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

stricka
v.

strka áw
med tjuga lasta av
hö l. säd från skör-
deskrinda

den strkas áw

M. f. 77

Löderup

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka.

stèfza, -'or, -'a pl,
stak̲, stùk̲e pl,
stùk̲ed v.
vèsperza de e nun̲a
jàkra te o stèfza.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticha.

stìfza, -́ or, -̀a pl.

stah, -̀e pl.

stùhed.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka

v.

ja - far - stigga - hén óm
jag får "sticka" (skynda) dit bort
ett slag
M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka;

stèffa, -'or, stak,

stùka pl. stùkad;

de stùka jás;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka
sb.

stìtzja f.; pl. -`or;

svawlstítzor, de va brá

stìtzor (M. f. 68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka;

stèffa, -or, stak

stùka pl. stùkad;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka
vb.

skifsa

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka

vb.

stítja, stak stókad;

stóka

pres. sg. -'or;

" pl. = ;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka

stiffa (stiffor, stak, stoked,
stiff, pres. part. stiffkens)
intr. 1) sticka, skjuta fram.
stiffa me snudan, 2) guppa,
stojan haem stor o stiffor.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stika

stiffa (stiffor[1], stak, stoked[2], stoken[2], stiff) tr., 1) sticka. stiffa en gris; 2) bränna, träffa med bollen vid bollspel. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka;

stètza, -ór, -à pl,

stak̲, stùk̲e pl,

stùk̲ed v.

han va dùk̲ti te

o stetza óp;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stricka tistlar s.

sta'k tìslor pret.

Man "stack tistlar" med ett

tisteljärn, se detta.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickas
vb.

Pres. stiks

skàrpa tìslor, som-
stíks. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbär

stickelbär pl.

krusbär

N. y. 73

Nr. 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tonelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stibelbär s. n.

stiljelbär

'prusbär'

3347:2

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiçhelbär

stiffelbär, n, -ed, pl. lika, -en,
krusbär.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbär

skjzelbær neutr., pl. =

(krusbär)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbär

stickelbär

krusbär

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbär
sb.

stìtzelbǽr n.; pl. =

Mest. koll.

krusbär M. f. 94 m. fl.

y. stìkelbǽr.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

stickelbär

dær va stikalbær sb. o risp (i trädgården).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stickelbär

stitzelbär

Krusbär

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbär

s. forts.

stìtzelbär (n. koll.)

krusbär.

(y. krùsbär)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbär

stigselbär n., pl. =, (mest. i pl.)

(krusbär)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. g. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stickelbär
s.

Stitjellbär

krusbär

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbär

skjälbär

krusbär

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stickelbär s.

stitzelbär

Krusbär

M + 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

× stickelbärsbuske s.

stickelbärsbuske

krusbärsbuske

K f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stichelbärsbuske

sli̱ffelbæ̱rabòs̱ke, m, - n, pl. -bos̱ka, - na, krusbärsbuske.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbärsbuske

stikelbärsbuske

krusbärsbuske

M. f. 84

Borby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbärsbuske

stikelbærsbóska pl.
krusbärsbuskar

N. J. 73.

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sticken
adj:

stitzen

som känner sig stucken
över något, buker på
grund av verklig eller
inbillad förolämpning.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×sticken
adj:

stìtzgen trol. 'snarstucken'
(uppgavs betyda 'ond-
sint', 'elak'; jfr dock ex.
nedan')

M. f. 84
(): han tolṇte o sn
nantiŋ ṭí; trol.
Borrby alltså 'snarstucken'

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*sticken adj.

stìtzen

1. snarstucken
2. stucken, förorättad, sårad

han bytz stìtzen

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sticken
adj.

stiggen

stucken över ngt, smått
sårad över ngt.

M. Y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stickenlus
s.

Stitjenlus

person som handlar i hastigt mod.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticerska s.

stickorsa -or

stickerska

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stickerska

stickjerska

(kvinna som utför stickeri-
arbeten)

"Kristina Stickjerska"

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd 4346:4

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickhus s. 1.

stitzehus

på väggen uppsatt anordning av plåt för förvaring av fosforstickor (teckning, se bl. 2)

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads ho

Åke Hansson 1968

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

stickhus s.

stitzehus

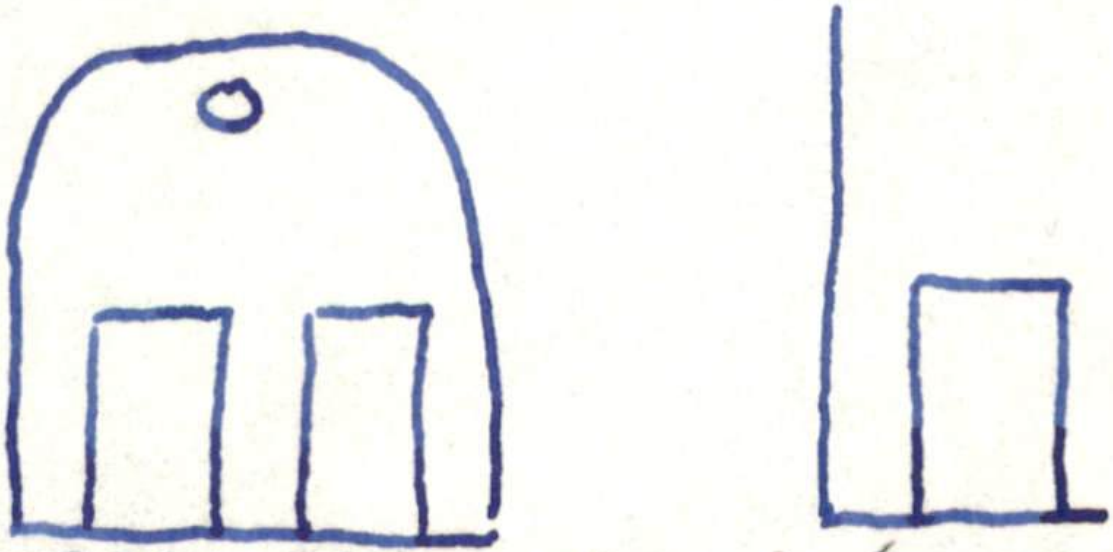

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1968

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickkniv

stitzekniv, ¯ ¯ ¯ en

kniv vid stickande av

grisar

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticko.

sticko el. stycko
hetsond till hund.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd
Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sticks

stiks
interj.; (hetsord till hund)
i samma betyd. stuks;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sticks.

stöks

hetsord till hund.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stichs.

stehs el.

styhs

hetsord till hund.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stichsa.

stiḫsa̯ v.

hetsa en hund.

ja sha stiḫsa

hùzan àṭa de.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticksmäll

stitzsmäl, pl. ´ ´ a

fjärt

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stichsmäll.

stik̲smäl̲, -en s.

-a, -na.

spydighet.

han ga me stik̲-

smäl̲a.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticksmäll.

stiksmål, -hn s.

-a, -na.

spydighet, gliring.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticksmäll.

stéḵsmäḻ, -en s.

-a, -na.

elak hänsyftning.

han ga dem en

stéḵsmäḻ.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stìksmál m. pik. stichsmåll

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stichsmäll.

stéḫsmǽl̲, -en s.

-a, - na.

spydighet.

han ga me stéḫ-

smǽl̲a.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickläcke

stitgtätga, pl. = n.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiftb
sb

stift; pl. -or;
koll. stift
mycket liten spik, söm

smá stiftor,
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

stig
+b.

dén stien han i ei kartlád (upptagen på kartor; om en kyrkstig).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stig

stig n.

så stor bredd av ett halm-
tak, som täckes i en omgång
(enl. uppg. 10 à 12 alnar)

ett stig tåg, "en takbredd".

M. J. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stig s.

sti n.

den del av taket
som täckes, under det
tværstien hänger på ett och
samma ställe.

№ 312.

Smedstorp

INGELSTAD
M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stig

stíj, - hds.

- -, - hn.

det styche man
tächte mellan varje
gång, man flyttade
stegen. (på halmtak)

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stig s.

stz n.

den bredd av ett halm-
tak, som taktäckaren
tycker åt gången

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stig

sti̱, -´ed s.

-, -´en.

det styche, som man tächer åt gången, när man tächer halmtak.

ja tàte flèse sti̱.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stig

sti, -ad

viss bredd av halmtak; så stor sträcka som täckes under det att tvärstegen är i samma läge.

Nr 4213 Ullstorp, Ingelstads hd

I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stig s.

sti, - ed, pl =, - en.

'så stort stycke av taket som täckes på en gång. I Tranås räknaman "ett sti" = 6 alnar.'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiga

stia ste stejèd

stiga

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiga, v.

stiga, steg, stigad
(!)

stígor, pres. stigen, pret. ptc.

stig, imper.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiga

stiga; stiged

M. f. 75

Pres. sg. -or

vánet de stigor, vännet (det) stiger. nú há vánad stiged. prisorna stiga.

Jfr sida óp stiga upp ur bädden.

klya óp stiga upp på t. ex. en stol.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stigarand

stiarán K. f. 84;

ett slags mönster i rosen-
gångsvävnad;

Nr 4337 Tranäs, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stigbygel

str̥bø̱jel; pl. str̥bøjla,
str̥bøjlana;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stigbygel

stibógla (pl.)

M. g. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Lödelup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stigbygel s.

stebøjel, -n, -bøjla, -na. s.

'stigbygel'

far brugta ve inta stebøjla

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stigbygel

st. böjla (obest. pl.)

M. S. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stigbygel

stibógla (obest. pl.)

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stigbygel.

stibøjl, -bu s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stige s.

stìle, -en; -a, -na

stig

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stige

stie, -ed

viss del av halmtak vid täckning med halm;

nu̱l ha̱ vi̱ teikt di stied i̱ ár;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige

stig -en

gångstig

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stige
sb.

stìa m.

gångstig

dær va en stìa mít
po ésen.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige

stijh m, - hn s.

- -a, - na.

gångstig.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(x) stige.

stig, -en s.

-a, -na.

gångstige.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stige.

stòjh, -hn s. ä.

stijh y. = stege.

-à, - na.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige

stìa m.

(gångstig).

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stige

stija, - an s.

- à, - na.

(gång-) stig

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige

stig, -en

gångstig

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stæjle r. j ²-a

× stige

stig

Löderup

M. Areskoug 1926.

Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stige

stia pl. stia
m.g. 75, m.g. 60.

l. staja, pl. staja
m.g. 75 väst
(gångstig). = stig Lidemyr

dar-e-staja malom-
vazana. M.g. 75. dar-
gar-en staja e vor musen.

Ældre stæja enl. uppt. av

M. Areskoug 1926.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja- sprant- áw stien o- úd po- stiggad, jag sprang från gångstigen och ut på åkerfältet. M- f. 60.

stige forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige
sb.

stìe, -en; -a, -ana
m.

gångstig

dær va en stìe fór. i
vǽrden. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige
sb.

stìe, ⏑en; ⏑a, ⏑ana m.

gångstig

dær va (det fanns) sæna brá stìa fór, 2. tìden.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige

stìle, -en, -a m.

gångstig

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige

stìje, - en s.

stìja, - na. stig

ala stìja har gond

véh.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige

stig, -en m.
o
gångstig

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige;

stije, – en s.

– ̀a, – na;

stig;

fuglj stijen;

1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stige

stijg, - hu s.

- a, - na.

= gångstig

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige

stig, -en, -a;

l. stiga etc.

gångstig

Valleberga sn

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stigel s.

stå²gla

kricke

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stigel

stèval, -an s.
el. stèval.
kvicke å hom.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stigel;

stigzel, – en s.

kvicke;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

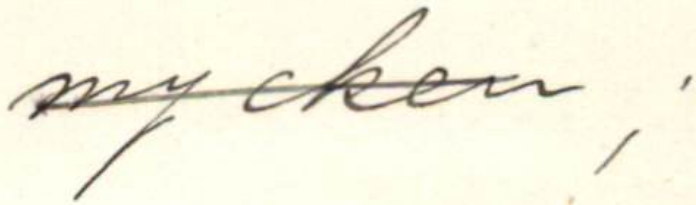

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stigträ

stiatré n.; ̀ - - ̀ d; =

pinne i stege

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stikta ihop.

stekta ihův. v.

sätta ihop.

de kuna sala

stekta ihův ad.

stekta ihův lòjnor.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stil

stil

tillrop till hästar, då de
skola stå stilla

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skill, inkoj:

stål!

sades till häst, som ej
ville stå stilla

Nr 8449 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
S. B. Vide 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

still interj.

stʌl

tillrop till hästar, då
de skall stå stilla

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

MF 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla
adv.

stíla

han står för mjød stíla.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst..s hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla
adv.

stíla

ti stila!

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

stilla
adj.

nǽ, dí (vattnet) va stíla, dí sta rént stíla dǽr. n. f. 94. / nar de va lýnt o stíla vǽr, so kone en sé har dær kom leasom en rág[1], en rǿfz. n. f. 94.

1) Felsägning för rǿfz.

Smedstorp, Ingelst. hd

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads h

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla

adj: adv.

stíl̲a (oböjl.)

dǫ̃r vǫ̃ stíl̲a bl̲ej

pa hø̲n (där var stilfje

på havet);

han tàda (teg) stíl̲a;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla

stíla

adv.

här står den o tjór

stíla (på skämt om en

sak, som man sökt en

stund, innan man funnit

den.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla
adv.
fort.

stíla

han tàda stíla han teg stilla

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla

stíla

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla adv.

stíl̲ara (komp.)

'mera stilla'

"tes̲ stíl̲ara hum̲ l̲æ..."

208 le.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stillepinn

stilepin = avtryckare

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stilla

asv.

stelt

lugnt, stilla

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stimas

stìmas

depon.

retas (med ngt, gn abbas

(med ngn);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stìma v. envisas. stimma

vanl. stìmas.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stimmas v.

stim/as

måka

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stimmas

stimas v. envisas

ngn gng. stima.

jmfr. stembétas

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stimmas v.

2
stmas

kiva

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sting s.

stry, ´-ad ; = , ´-an

1. stick
2. stygn

Nr. 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M 6 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sting
sb.

stiz

gadd på insekt

de hade stór stiz i

ènen.

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stingelmask

stingelmärken (best. sg.)

stingelmärka (obest. pl.)

larv av ett slags broms (som
går på kreatur)

(A. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stink s.

stryts, '-ad; =, '-an

stänk

mf 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinka v.

stìŋʈʂ/a (ä.) l. stìŋk/a (y.),
'-or, stoŋk, stòŋkad
om regndrappar: falla
glest, stänka

de bòrjar o stìŋʈʂa

M f. 95.

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinka

vb.

{stìŋtʒa, {stank
{stìŋka {stìŋta

stànked

Pres. sg. ´ or

stänka (itr.)

de stánk óp. / de stìŋta óp. / de ha stànked óp.

n. f. 94

Nr. 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stinka

stiŋfza, -or, staŋk,
stiŋkad, stiŋken.

= stänka.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinka

pres. sg. stíntyzor

stänka (t. ex. om regn).

da. stíntyzor - ja pa-

fúnstoren.

Nr 4446.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinka

Pres. sg. stíŋtgor stänker, faller droppvis (om regn)

den stíŋtgor o pàdrar (smattrar)

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinka
v.
forts.

Pret.
stinta

stänka (t. ex. om regn)

da. stinta det kom
några regnstänk K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinka
sb.

stìŋʒʒa

stänka (t. ex. om regn)

de kœne stiŋʒʒa óp po de dær sad bágtī (s: snömodd från vägen under slädturer). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinka

stèyfzą, -or,

stanzh, stùnzhąd.

stänha.

de stéyfzor.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinka.

stèyfza̰, -ór, -a̰ pl.

stazk, stùzka̰d.

stänka.

èlna̰ hym stéyfzor.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinka.

stöŋfja, -or, -a pl,
staŋk, stöŋkad v.

staŋka.

de broja o stöŋfjor.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinkdroppar.

stinkdroppa, -na.

han kuma numa
stinkdroppa. här
kommer några
droppar.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stinkehår.

stèyfzehøur, - en s.

enstaka hår.

dar va nuna stèyfze-

høur.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinn adj:

stiŋ, stiŋt; stiŋa

utspänd

jurad bør stiŋt

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinn

stiz l. stizor[1], m. och f.,
n. stizt, pl. stiza[2] l. stiza[2]=,
stinn. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stint. a.

styt

stint

när man dras så så kan man

två åla mänsor styt i sjön

M. Areskoug 1922.

№ 312. Ingelstorp INGELSTAD

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stirr s.

stri, -en; -a, -na

stirrig, nervös person

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stirr
sb.

stur m.

stirr's person

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stirr.

ster, -'an

nervös person.

du e an rähti stér.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stinna ob

Se stinna ob

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

× stirra

vb.

stìr|a, =

Pres. sg. -ar

flyta ut som en trög, seg massa (t. ex. om gyttja, en levälta o.d.) / tòrajǿr da star o stìrar.

M-f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) *stîrra

de star o blàrar vb.

o stìrar (: de varken

fóykor elor jésor).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stìrabóba m. Stirr. + stirrebobbe

pr. stàrabóba

Nr 1~~12~~21. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stirret adj.

stirad; -a

stirrig, nervös, orolig

Nr. 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stirret,
stèrad a.
nervös,
han e so stèrad,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stirrig a.

stīred

stirrig

ja ble rent hasàm stīred

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stirrig

stìred; pl. ̀ – a

veūlös

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stirrig

adj.

stìred; pl. ̀ -a

vettlös, utan besinning

de̯ bø̯ mér stìreda

(om hästar som fått koller)

M. f. 77

Löderup

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

×stivbord
so.

stɪ̃bɑ́r; -ˈ ed

l. stɪ̃vbɑ́r, -ˈ ed

lucka i fördämningsanordning i å (se u. bräddämme) med vicken avrinning o. d. kan regleras (s: de ˌ víŋor han ˌ ɣɑ ˌ óp). M. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) × stivbord

--- vrya óp stiv- sb.

børed, nar dør bør-

mied ván. n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stivel.

stivel, -en s.

kviche. (i hoen)

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stivel.

stèvəl, - en s.

kvicke.

gour stèvəlan àw

gour dɛ gàlad.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stivel

stèval, - an s.

stèvla, - na;

kvicke;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stivel.

stèval, - an s.

stèvla, - na;

kvicke (på hom)

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stivel

stivel, - en s.

kvicke å hom.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~stivel~~. × stivling

kvicke i kohorn.

stivlig (Käseberga)
stivligen bør sédanes.
so gøur hurnskålen åw

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stivling

stivley, - en s.

kvicke.

om de stoza hår-
nad ou - dom
bør stivleyan jén.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstorp
Nils Bengtsson 4.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 184..

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 184..

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Stivling

stivling, - en s.

kvicke.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stix
interj.

stiks

hetsord till hund

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stixa
vb.

stìksa, =
tr.
hetsa hund på ngn.
han – stìksa – nom.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund